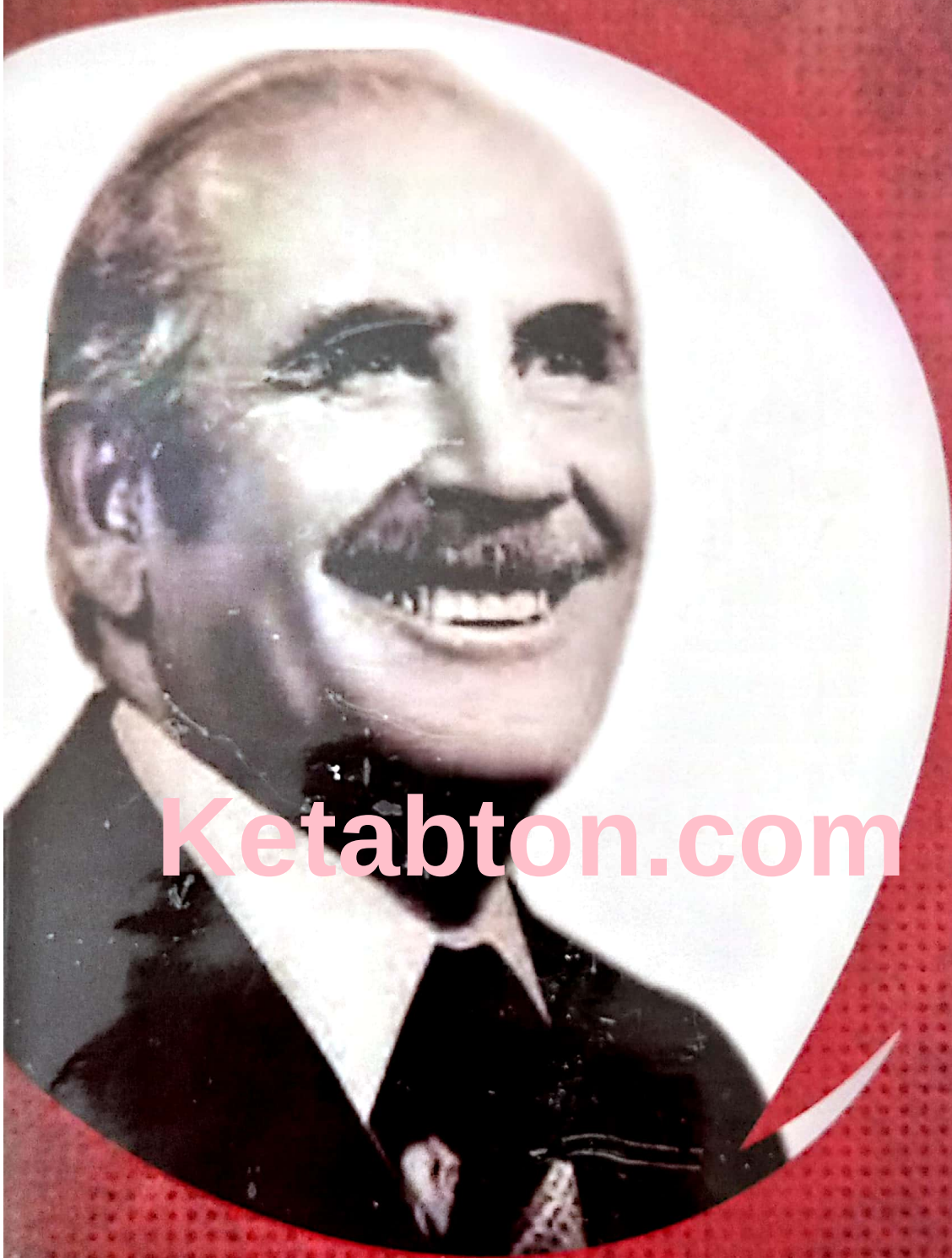


نور محمد ترہ کی
یو ریالست لیکوال



Ketabton.com

محب بشپراز

ليکوال



محب الله شېراز

پي ڊي ايف ٻيه نه ارونڪي



سخي داد هارون
نيتہ : 2022 /06 /14

لشروع : ۱۵۰۵۹۰۶۵ سنہ ۱۳۸۵ھ

نور محمد ترہ کی یو ریالیست لیکوال

محمد ترہ کی لکھی ہوئی
کتابوں کی فہرست

محب بنبراز

شروع د لوي ذات د نامې نه چې
بخښونکي او مهربانه دے

ٲول حقونه د ليکوال سره محفوظ دي

د کتاب نوم:	نور محمد تره کی یو ریالیست ليکوال
د ليکوال نوم:	محب الله بشيراز
د پلار نوم:	حاجي محمد شفيق جلال زی
زده کړي	شپاړسم (اقتصاديات او پښتو) ايم فل (پښتو)
د زېږون نېټه:	۱۹۸۲-۰۱-۰۱
د زېږون ځای:	سېف الله کلا
کمپوز کونکی:	پخپله
خپرونډويه ټولنه:	پښتانه مترقي ليکوال
چاپ شمېره:	زر (۱۰۰۰)
بيعه:	دوه نیم سوه ۲۵۰
چاپ کال:	اگست ۲۰۲۰
چاپ ځای:	کتاب کور پېښور
دموندلو درکونه:	
کتاب کور پېښور:	03319801600
تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه	
موبایل شمېره	03158859085
پښتو ادبي ټولنه کلا سېف الله	
پښتانه مترقي ليکوال، سهېلي پښتونخوا	

تروون

شمار	سرليکونه	مخ
۱	د محب بنېراز څېړنه او د نور محمد تره کي مقام	۸
۲	نور محمد تره کي زما په نظر	۱۵
۳	لومړی باب: د نور محمد تره کي ژوند، احوال او آثار	
۴	د نور محمد تره کي قام او قبيله	۱۹
۵	شجره نسب	۲۰
۶	زېږون	۲۰
۷	د لومړني ژوند حالات	۲۱
۸	تعليم	۲۹
۹	زرنگار	۳۱
۱۰	سياسي هلې ځلې وېش زلميان	۳۳
۱۱	علمي او ادبي خدمات	۴۲
۱۲	د نور محمد تره کي مرگ وژنه	۵۳
۱۳	دوېم باب: د نور محمد تره کي د ناولونو موضوعاتي جاج	۶۲

۱۴	د ناولونو تعارف	۲۲
۱۵	د ناولونو سماجي او معاشرتي پس منظر	۲۷
۱۶	په ناولونو کښې د مقامي او سماجي ژوند خد و خال	۲۹
۱۷	د ناولونو سياسي پس منظر	۷۳
۱۸	په ناولونو کښې د سياسي نظريې جائزه	۷۵
۱۹	د نورمحمد تره کي په ناولونو کښې طبقاتي نظريه	۷۹
۲۰	د ناول نگار په هيڅ پښتو ادب کښې د نورمحمد تره کي مقام	۸۲
۲۱	دریم باب: د نورمحمد تره کي د ناولونو فني او ټکنیکي مطالعه	۹۴
۲۲	قیصه	۹۴
۲۳	پلاټ	۱۱۰
۲۴	کردارنگاري	۱۱۹
۲۵	ډکشن/ژبه	۱۲۴
۲۶	سپینس/تلوسه	۱۲۶
۲۷	تصادم/واقعہ نگاري	۱۲۸

۱۳۰	منظر کشي
۱۳۴	کلائيډمپکس/ پای
۱۳۵	فلسفه حیات
۱۴۰	څلورم باب : د نور محمد تره کي افسانه نگاري
۱۴۱	د نور محمد تره کي د افسانو تعارف
۱۶۲	د افسانو پس منظر
۱۶۶	موڅي يوه افسانه/ لنډه کيسه که ناولېټ
۱۷۳	د افسانو موضوعات
۱۷۵	د افسانو فني او ټېکنیکي اړخونه
۱۷۷	د افسانه نگار په حيثيت پښتو ادب کېښي د تره کي مقام
	نتيجه/ پایله
۱۸۵	پنځم باب : خلاصه او نتیجه
۱۸۹	کتابیات او ماخذات

د محب الله بنېراز خبرنه او د نور محمد تره کي مقام

پښتانه په پښتنو کي د درو، څلورو کسانو سره ډېره مينه لري يا ډېر نفرت ځيني کوي. په دغو درو، څلورو کسانو کي يو نور محمد تره کي دی چې د افغانستان پخوانی ولس مشر او د خلق ډيموکراتيک گوند عمومي منشي پاته سوی دی. د نفرت او محبت پيماني د پښتنو معلومي وي خو زياتره وخت داسي هم وي چې پښتانه د خپلي ناخبرۍ او سادگۍ له کبله د بل د پروپېگنډې بنکار سي ځکه دا د محبت او نفرت پيمانه ته هم موږ حتمي رايه په دې نه سو ويلی چې زموږ نفسيات دغه وي چې د اکثريت تابع يو اکثریت د جمهوريت لار ده او موږ په اموخته او آماده يو. لاکن زموږ آمادگۍ او اموخته والي موږ همپشه له مشکلاتو سره مخامخ کړي يو ځکه خبره، بحث، منطق او دلايل له ميانه وو ځي نو بيا صحيح فيصله د ځان، قام او وطن له پاره کول گرانه سي. راسی په دغه پيمانه د پښتنو د نور محمد تره کي سره د ميني او نفرت لاري، کوڅې و پاتېو.

د پښتنو د نفرت لومړۍ پيمانه د ثور انقلاب د راتګ او طريقه کار سره ده؟ زياتره وايي چې ثور انقلاب کوه ديتا وه ځکه افغاني ټولنه په ذهني او علمي توګه دې ته اماده نه وه. او نه د دې د پاره په لويه کچه دومره کار سوی وو چې د خلکو ذهنونه تيار وای، په نورو ثوريو کې دا يو نابالغه انقلاب وو. چې خپلو مشرانو يې بيا يو بل له لاري ايستل، قتل کول يوه مشغله و ګرځېده. او هم د دې انقلاب له وجې افغان وطن له تېرو څلويښتو کالو راهيسې د کشت و خون ميدان ګرځېدلی دی. په لکاو افغانان له منځه ولاړل، په ميليونو ميليونو افغانان مهاجرت ته اړ سول. او د دوی دريم نسل به حتماً د هغو هېوادو وګړي وګرځي، چيري چې دوی اوس مېشت دي. د افغانستان درې نسله له تعليم څخه بې برخي پاته سول. لږو د جهاد و فساد په دې جنګ کې اوس هم مشغول پاته دي. په زرهاو د ټول عمر د پاره، ګوډ، رانده، شنډ او اپاهج پاته دي. تعليم، طب، کښت وکړونده، کلتور، ژبه، ښارونه، معاش تر اوسه په داؤ لګېدلي دي او داسې نور بې شمېره، ټپونه، مصيبتونه او غمونه له افغانانو سره صرف په دې وجه تر اوسه پاته دي چې د ثور انقلاب د غلط وخت د انتخاب له

۱۰

10

قبله وسو. دا تجزيه، خپړنه غواړي، بحثونه غواړي. اودحل لاري غواړي.

بل طرف ته له نور محمد تره کي سره مينه لرونکي دا دليل وړاندې کوي چې افغانستان د سود او رشوت له قبله د کومو حالاتو سره مخامخ ووهغه ټول هېواد و سخت ترينو حالاتو ته ورشکېل کړی و. طبقاتي توپير دومره ژور او عام سوی وو چې د غريب او امير د مقام هيڅ ټاکنه کېدلی نه سوه. د غريب، غزت، دولت او د سرد تحفظ د هيچا سره نه وو. د امير لاس چا رانيولی نه سود کړوندگر او مزدور ټول حقوق پايemale رو. د بنځو حق تر پښو لاندې کېدی د ماشومانو د ليک لوست هيڅ انتظام نه وو. د بادشاهت منگولي نيمي پېړۍ ته رسېدونکې وې. د پر مختگ او خوشحالي هيڅ آثار نه ښکاره کېدل. ځکه په داسي حالاتو کي بدلون او انقلاب د ټولنې ضرورت وي او نور محمد تره کي د خپل قلم، همت، سياسي تدبر او تدبير له لاري دې انقلاب ته لار جوړه کړه. د ده نيت صفا او منزل معلوم وو لکن نړۍ وال سامراج، رجعتي عناصرو او فيوډالي نظام، د ده او د ملگرو انقلاب ته خنډونه جوړ کړل.

دا دويمه تجزيه هم د لومړۍ په څېر څېړنه او شننه غواړي خو د پښتنو بدبختي دا ده چې هغه په متنازعه شي نه خبره کوي اونه ليک موږ به هله د ښه او بد په تميز پوهېږو چې هغه شی په غيرجانبداره توگه وشنو، و پلټو او بيا په دليل او منطق يوې پايلې ته ورسېږو هم دغه جرات زموږ د نوي کهول زيرک ليکوال ښاغلي محب الله ښېراز تر دې هانده کړی دی چې د ښاغلي نور محمد تره کي علمي او ادبي آثار يې د خپل ايم فل د مقالي عنوان په پښتو افسانوي ادب کښې د نور محمد تره کي کردار، گرځولی دی.

لوستونکي پوهېږي چې د علمي او مسلکي ډگرۍ لپاره ليکوال د څومره کړاونو تېريږي او تر دې هانده پوري چې هغه په خلاص مټ قلم او آزاده فضا کي د فکر نيلى نسي زغلولی ځکه به موږ دلته هم د ليکوال دا مجبوري مخته ايرېدو. لکن د دې سربېره ښاغلي ښېراز د نور محمد تره کي د علمي او ادبي آثارو په څنگ کي، د ده د شخصيت، کورنۍ، علم ولوست، معاش، ژوند او په سياسي هلو ځلو هم قلم زغلولی دی او په ډېر دقيق انداز يې دا معلومات زموږ مخې ته ايښي دي. د تره کي د ټولو معلوم اونا معلوم ناولونو، افسانو او ليکنو، په اړه څېړنه د ښېراز علمي مقام

لورې د مسلکي څېړني يوه مجبوري دا هم وي چې هغه مثبت شيانو ته پاملرنه او لار ورکوي. جايز تنقيد شايد زموږ ټولنه او په ځانگړي توگه د پوهنتون استاذان اوس هم نه زغمي دا ته به زه د بد بختۍ علامت و وايم. د دې به يو وړوکی مثال زه ستاسو مخې ته کښېږدم.

په افغاني ټولنه کې رشوت او سود عام وو. ټولو ملايانو د ملک او خان په ځله آمين وايه، دا شی تره کې په ډېر شدت سره د خپلو ليکنو محور گرځولی دی بل طرف ته د تره کې په اړه دا خبره هم پټه نه ده چې هغه به خپل هر ملگري ته ويل چې تا د قرآن شريف مطالعه کړې ده کنه؟ ولي که تاسو د خپل مذهب په اړه ناخبره ياست بيا د خپلو ملايانو سره به څرنگه بحث او دليل ويلای سئ. اوس که دغه پيمانه مخته کښېږدونو خبره په خپله په محترم نور محمد تره کې هم د ټولوله مخه راځي چې ته په دې حقيقت خبر وي نو تا ولي په خپلو ليکنو کې د سود او رشوت په خلاف د قرآني آيتونو او د احاديثو مرسته نه اخيسته. قرآن مجيد د سود خور او رشوت خور په اړه چې څومره ښکاره احکامات لري ښايي د نړۍ په يو بل کتاب کې داسي نه وي. په داسي کولو کېدلې سو چې پښتانه د تره کې په خبره په نور ښه انداز پوهه سوي ول.

په هر حال د نور محمد تره کي په پښتو افسانوي ادب کي
 مقام د لمر په شان تابان دی یو خو د لومړي ناول په لیکلو دا
 کرښت بل څوک ورلای نه سي. دویم یونوی صنف په مخ بیول
 او خپلي ژبي ته پراخوالی یواځي د ده په برخه ګرځي. دریم د
 ناول ټول فني ځانګړتیاوي لکه پلاټ، کردارونه، مکالمې،
 سسپینس او پیغام له هر لحاظه یې پښتو ناول ته ترقي
 ورکړه، خو د ده د ناول دوې ځانګړتیاوي ماته په خپله ډېر اړیل
 کوي. یو د طبقاتي ټولنې په ضد علمي مبارزه او بل د سوچه
 تورو کارونه انسان چي د یو شي خلاف علمي مبارزه پیل کړي
 نور د ژوند نور خواږه او تراخه ځیني پاته وي. د تره کي هم دا
 کمال وو چې د ده هر ناول او افسانه د ژوند د ناکړدو په خلاف
 په یوه نه یوه انداز او زاویې د هغه مخنیوی کول وو. ځکه د ده
 په لیکنو کي د فطرت سره مینه او انساني عشق کم کم لیدل
 کیږي. نور محمد تره کی دا حق لري چې په سلګونو د ایم فل
 او د پي ایچ ډي مقالې پر وه لیکل سي. هله به د ده علمي
 ، ادبي او سیاسي مقام نور رابرسېره سي. چې د ده په اړه هر
 اړخیز جاج واخیستل سي. ځکه د ده ډېر لیکونه اوس هم له
 ټولنې پټ دي.

ښاغلی محب الله ښېراز له هر لحاظه د ډاډ وړ دی چې د

مسلكي ڄڻي تر څنگ يې موږ ته د نور محمد تره کي د ډېرو
 آثارو په حقله تجزيه هم وړاندې کړه. که چيري دى د خپلي پي
 ايچ ډي مقالې عنوان هم له دې سره اړوند د تره کي په باب
 کښېږدي نو کوم اړخونه چي اوس لږ تشنه دي هغه به هم د علم
 د خزانو را ډک سي. بل د نور محمد تره کي حق به هم لږ پر ځاى
 سي. ولي نور محمد تره کي چې د پښتنو او پښتنې ټولنې
 لپاره کوم خوبونه ليدلي ول پښتنو ده ته په هغه درنه سترگه و
 نه کتل. د ده علمي، ادبي او سياسي مقام دومره اوچت دى
 چې د ډېرو کمو اتلانو په نصيب کېدای سي
 ښاغلي محب الله ښېراز ته پر دې علمي څېړنه تېريکي وړاندې
 کوم او ټولو پښتنو ته خواست کوم چې دا علمي اثر په ډېر
 شوق او ذوق هرمر وولوي.

نور د وطن د محبت ثبوت له کومه راوړم
 خلکو رامېپل لټول مايې ښکلولي خاوري

ډاکټر لياقت تابان

اتوار ۲۷ د اکتوبر ۲۰۱۹

نور محمد تره کی زما په نظر

رښتيا خبره ده چې د يوه ليکوال يا سياسي شخصيت سره تړون د هغه شخصيت، فن، علميت او سپېڅلتيا ښکاره کوي او دهغه په شخصيت کې ډېر داسي خصلتونه شتون لري چې يو څوک د هغه له مبارزې، عمل، علمي کار، سياست، ادبي خدمات او د هغه له سپېڅلتيا څخه اغېزمن شوی وي او ورسره خوږ تړون ولري.

زه دانه وایم چې گوا کې زه د نور محمد تره کې په فن او ژوند بشپړ پوهنه لرم يا دومره استعداد لرم چې د هغه پر علم او فن باندې دي تنقيدي څېړنه وکړم خو زه د نور محمد تره کې له ژوند او فن سره هغه وخت اشنا شوم چې کله زما د سکول يا لیسې استاد شېرزمان زیارمل صاحب راته د نور محمد تره کې ناول د ښځې مسافري د مطالعه کولو د پاره راکړ غالباً دا به په ۲۰۰۰م کال شاوخوا کې وو چې دغه ناول ما مطالعه کړ او زه ورځنې اغېزمن

شوم او دې ناول په ماکښي فکري خوځښت پيدا کړ او زه يې وه هڅلوم چې زه د نور محمد تره کي فن، سياست او ژوند ټول ولولم او ځان ترې خبر کړم. د نور محمد تره کي په اړه چې ما څومره مطالعه کړې ده په هغه کښې څو داسي عناصرو شتون درلود چې ما زيات اغېزمن کړي.

زه هم دغو څو شيانو زيات اغېزمن کړم چې د نور محمد تره کي په شخصيت کې موجود ؤ لکه د نور محمد تره کي له ماشوموالي د يوې کونډې په کور کښې مزدوري او ورسره زدکړي روانې ساتل بيا په هم دغه کم عمر کښې تره کي د مسافري ژوند کوي هم زدکړې او دغه فکري اثر پکښې لا هڅاندې پاتېږي او تره کي د هندوستان پر خوا په مزدوريو پسې ځي خو خپل فکري خوځښت ورځ تر بلې ځلاند ساتي. يعنې د مزدوري په وخت کښې يې لا هم سياسي هلې ځلې روانې ساتلې دي.

ده يو سنجيده سياسي، ادبي او ټولنيز شخصيت درلود چې په هره مبارزه کښې بريالی کېدو او ورسره د ده د مشرتابه خصلوته چې په افغان رنگه سخته ټولنه کښې يې انقلاب ته زمينه برابروله. دا د نور محمد تره کي د شخصيت کمال وو چې ده خپلې زدکړې او مزدوري کولې خو په اړخ کښې يې ورسره خپل فکري بنسټ هم برقرار او ژوندی ساتلی وی او دا يې بيا بل کمال وی چې دغه فکري بنسټ يې د افغان ټولنې د نوي سهار د راوستلو د پاره په کارولی وو، يعنې له ۱۹۴۷-۴۲م کلونو د وينس زلميان نومې ادبي او علمي تنظيم څخه بيا تر ۱۹۶۵م کال خلق ډيموکراتيک گوند افغانستان بنسټ ايښودو پوري او بيا تر خلقي انقلاب پوري د

نور محمد تره کي ژوند ټوله يوه بشپړ منظمه مبارزه ده چې يوه بشپړ دده د شخصيت سپېڅلتيا ښکاره کوي. دده ټول ژوند يو منظم ادبي، سياسي، علمي او عملي شخصيت راپه گوته کوي.

زه په خپل ژوند کې څو شخصيتونو زيات متاثر کېم چې په له هغو څخه د بېلابېلو عواملو پر بنياد اغېزمن شوی يم يعنې زه د يو مصلح (اصلاح کونکي) او ټولنيز شعور خورنوکي مبارز باچا خان، د يوه انقلابي مشر نور محمد تره کي، د يوه پاچا په حيث شهيد ډاکټر نجيب او د يوه لوستونکي د سازمان مشر په حيث د شهيد عبدالرحمان ايسوب له مبارزې څخه زيات متاثر پاتې شوی يم. زه به کوشش کوم چې هم داسي مبارزين هر وخت په ياد ولرم او و خپل ځپلي ولس ته د خپل قلم له لاري يې ورته په تاريخ کښې ثبت کړم. که وخت وفا وکړه.

زما يو دا خواهش هم وو چې زه په خپل ژوند کښې خپل ليکلي آثار د کتاب په شکل کښې وه وينم او داسي څه وليکم چې زموږ ولس ترې سالمه گټه تر لاسه کړي. هغه خواهش مې دا دی تر يو حده پوره دی او دغه څېړنيز کتاب ستاسو حضور ته وړاندې کوم. ستاسو درنو نقادانو د نظر په هيله چې زما د کتاب هم جاج واخيستل شي تر څو دا ځانته معلوم کړم چې زما دغه فن څومره په ټول پوره دی. زه غواړم د هغو ټولو ملگرو زښته مننه وکړم کوم چا چې زه هڅولې يم چې په ليکوالۍ لاس پوري کړم او کوم چا چې په دې کار کښې مينه او حوصله راکړېده کوم چا چې له ما څخه د يوه ليکوال توقع کړې ده. کوم چا چې په دې لار کښې راته لارښودنه کړې ده. کوم چا چې زما د لارياليتوب هيله ساتلې ده. زه په نامه.

X

نامهء ټول ملګري ځکه نهء یادوم چې څوک به رانه په هېره پاتې شي
 ، زدهء ډېره مننه د هغه چاکوم ، کوم چا چې زما پر فن او لیک تنقید
 کړی دی او د تنقید له لاري یې راته زدکړه راکړې ده او زما تخلیق
 یې لا پیاوړی کړی دی . ولي چې زما دا ایمان او یقین لرم چې
 تنقید د تخلیق ښکلا ده .

په درنښت او انساني مینه

ستاسو کشر

محب الله ښېراز

ورومبی باب

۱.۱. د نور محمد تره کي قام او قبيله:

نور محمد تره کی د پښتنو له یوې مشهورې قبیلې شېبې خېل تره کي سره تعلق لري. تره کي قبيله بیا په سر کښې له خلجي (غلجي) سره تړون لري. د تره کي قبیلې اوسېدونکي په بنيادي توګه د غرج يا غور د سیمې ځایي خلق دي. د نور محمد تره کي قبيله په بنيادي توګه يوه کوچيانه او پونده قبيله وه او په ځانګړې توګه د دوې خپله کورنۍ يوه کروندګره، مالداره کورنۍ وه خو کله کله يې کوچيانه ژوند هم درلود، چې د افغانستان له مقرر اولسوالۍ سره يې تړون درلود. دوې خواکثر ژوند کروندګري يا په پوندګۍ کښې تېر کړی دی البته د ژوند د پرمختګ په لټه کښې يې د ښاروالۍ ژوند هم تېر کړی دی. نور محمد تره کي په خپله د پلار له خوا د ژوند د جوړولو او د پرمختګ له پاره هيڅ نه درلودل خو پلار يې که هر څو کروندګر او کوچيانه ژوند کاوه خو دا خواهش يې درلود چې زوی يې د ژوند په لارو کښې د هستۍ او خوشحالي ژوند تر لاسه کړي. البته د نور محمد تره کي يو اکاؤ چې هغه څه مالداري درلوده خو نور محمد تره کي په خپله خپل ژوند د پرمخ بېولو د پاره هلې ځلې زياتې کړې دي او د پلار مرسته يې هم تر لاسه کړې ده او هڅه يې کړې ده چې نور محمد تره کي خپل ژوند د يوه باسپواده انسان په توګه ولري.

د نور محمد تر کي قبيله له غلځي په هغه خوا بيا د پښتنو له يوه بل لوی ښاخ غور غښت سره تعلق لري او په دې منځ کښې يې نور قبيلوي تړون په تيارو کښې پروت دی. او تر اوسه چا د شجرې پر بنا يقيني پرمختگ نه دی کړی.

۱.۲. شجره نسب:

ټول څېړونکي او محققين په دې نظر دي چې د نور محمد تره کي نوم نور محمد ؤ او "د پلار نوم يې نظر محمد ؤ" (۱). او د اکا نوم يې "امير الملک ؤ" (۲). او يو ورور چې تر دۀ مشر ؤ نوم يې سلطان محمد ؤ هم شته. او د کورودانې نوم يې تاج بي بي ؤ چې دۀ به تاجی بلله په قوم افغان، پښتون ؤ او د تره کي نومې قبيلې له شيبخېل نومې پښې سره يې تړون درلود.

نور يې نو د شجرې په حقله هم زيات معلومات ځکه نه شته چې د دوئ کورنۍ يوه کروندگره او کوجيانه کورنۍ وه چې د شجرې پل يې پر مخ وړل ستونځمن کار دی نو ځکه مونږ به يې په هم دې باندې د شجرې لړۍ را لنډه کړو.

۱.۳. زېږون:

د نور محمد تر کي زېږېدنه د ناوې (ناوه چې په هغه وخت يو کلی ؤ او په ۲۰۰۲م کال کښې ناوه کلی هم په اولسوالۍ بدل شوی دی چې اوس بشپړه اولسوالۍ ده) په اولسوالۍ کښې شوې ده. په سره کلي (۳).

د مقر اولسوالی او غزني ولايت افغانستان کښې د نظر محمد تره کي په کور کښې زېږېدلی دی.

د کال ۱۲۹۶م هـ ش کښې د سرطان د مياشتې پر ۲۳م نېټه (۴) چې د (۱۵م جولایي ۱۹۱۷م عيسوي کال) سره سمون خوري د زېږون ورځ ده. او مورنۍ وطن يا خاوره يې افغانستان دی.

۱.۴. د لومړني ژوند حالات:

نور محمد تره کي په بنيادي توگه په يوه غريبه کړوندگره او کوچيانه کورنۍ کښې زېږېدلی دی او د ژوند په لومړي سر کښې يې ډېر سترې او له خواړی ډک وختونه ليدلي دي او ان دا چې د فطرت د تقاضو برخلاف يې د ژوند پيل کړی دی يعني ايله په پينځه کلنۍ عمر کښې يې د يوې کونډې مېرمنې په کور کښې د مزدورۍ ژوند پيل کړی دی چې په يو وخت کښې به يې هم د هغې کونډې ښځې د کور کارونه ورکول او هم به يې شپني (مال يوول) کوله. له دې سره سره به يې له خپل پلار سره هم په کارو کولو کښې مرسته کوله. خو پلار که يې څه هم په خپله نالوستي او بې سپواد و خو غوښتل يې چې زوی يې د ښه لوستي يا د هستمن ژوند خاوند شي نو هم دا و چې د پلار په خوښه يې په لومړي وار د مقر اولسوالی په اول ښونځي کښې داخل کړل شو چې په هم دغه ښونځي کښې يې خپلې بنيادي زدکړې تر لاسه کړې نور محمد تره کي چې کله دلته په خپل کلي کښې لومړۍ زدکړې تر سره کړې نو له هغه پس يې هڅه وکړه چې د خپل کور د بنيادي معيشت د برابرولو د پاره کوم چرې د کار زمينه هم برابرې کړي تر څو د کور معاشي

ستونځه د حل د پاره کار وکړي. خو څه داسې کار یې بیا هم نه کړ تر لاسه البته د نور محمد تره کي د پلار نظر محمد تره کي ورور امیرالملک تره کي چې څه مالداري یې درلودله او څه تجارت یې هم کولو او دلته په کلیو او شاوخوا کښې له مالدارانو او کوچیانو څخه وړی د تجارانود پاره اخیستلې او د وړیو نور محصولات رانیول او بیا به یې هغه کندهار ته ور استول چې په کندهار کښې یې د یوه شرکت سره اړیکې درلودلې او هم د هغه له لارې به یې ثمرقند او بخاراته تجارت کاوه. د هم دغو اړیکو په سوب باندې د نور محمد ترکي پلار وکړای شول چې د نور محمد د پاره د کار یوه تربته و نیسي. خو د شفاهي ماخذ له مخې داسې وئیل کېږي چې نور محمد ترکي په هغه کوچني والي کښې دلته د بلوچستان ایالت په پښین ښار (چې هغه وخت د برتانوي هند برخه و) کښې هم اوسېدلی دی او هلته یې لومړي ښونځي هم وئيلي دي. په دې اړه باندې د پښتو نوموړي لیکوال نعیم ازاد دا شفاهي ماخذ څه داسې بیانوي:

نور محمد تره کي په ۱۹۲۷م عیسوي کښې په شنغری نومې کلي کښې څه موده لومړی ښونځی وئیلی دی چې د درېم څلورم ټولگي زدکړې یې په کښې کړي دي او هم دلته یې د خور په کور کښې ژوند کاوه.

ددې شفاهي خبرې د سپیناوي د پاره یوه بله مستنده حواله را اخلو چې داسې په کښې لیکلي دي

به اساس گفته های برادر بزرگ تره کي مرحوم سلطان محمد تره کي آنها در شهر کویت که در ان زمان یک کشور جداگانه تحت

الحمايه بریتانیا بود به کار های شاقه برائی امرار حیات و ادامه تحصیل برداختند. زمانی هم برادر بزرگ شان برائی مدت معین جهت امرار حیات بحیث کارگر ماهر و باسواد خرید و فروش میشد در همین ایام نورمحمد تره کی پدر خویش را در زلزله مشهور کوئته که بتاريخ ۳۱ مئی ۱۹۳۵ بوقوع پیوست از دست داد. در زمان مرگ پدر، تره کی در شرکت تجارتي پښتون مصروف کار بود (۵).

ژباړه (د نورمحمد تره کی مشر ورور سلطان محمد تره کی د خولې بیان دی چې مونږ د کوتې په ښار کښې چې هغه وخت د برتانیې د واکدارۍ لاندې وه، د پاره د روزگار او تعلیم ژوند کاوه. د نورمحمد تره کی مشر ورور چې یو باسواد او هنرمند کس ؤ د یوڅه وخت د پاره په هم دغه ښار کوټه کښې د تجارتي سامان د خرید او فروخت د پاره اوسېدی. د هغه بیان دی وایي چې په دغه ورځو کښې د کوتې د ۳۱ م مئی ۱۹۳۵ م کال زلزلې کښې د نورمحمد تره کی پلار مړ شوی ؤ او نورمحمد تره کی په پښتون تجارتي کمپنۍ کښې کار کاوه،

خو چې پلار یې دلته مړ شو نو دی مجبور شو چې په مزدورۍ پسې ولاړ شي نو ځکه له دې وروسته نورمحمد تره کی په مزدورۍ پسې کندهار ته راغلي او هلته یې له یوه نوموتې سوداگر موسي خان سره تعلق پیدا شو او بیا یې له هم دې لارې د پښتون تجارتي شرکت د رئیس موسي خان په وسیله د هم دغه شرکت د استاخیلول د پاره د هندوستان ښار ته د کلرک (معاون) په توګه ولېږل شو او په هم دغو شپو کښې د دوی اکا امیرالملك تره

کي د برتانوي هندي سرکار د پاره دا کار کاوه چې د خپل قوم
خوانان به يې هندوستان ته د مزدورۍ د پاره استول او په بدل کې يې
به يې د خپل دغه کار د حق بدل هم تر لاسه کولو.

په هم دغه وخت کې يې د اميرالملك چې د نور محمد تره کي
اکاؤ د برتانوي هندي حکومت د پاره د ټپکدار په توگه کار کاوه
او د هغه دنده دا وه چې د خپل قوم خوانان به يې هند ته د سرک
جوړولو او دغه ډول د نورو کارونو د پاره استول په بدل کې يې به يې
حق الذمه تر لاسه کوله (۶).

نور محمد تره کي له هند څخه پوره پينځه کاله پس خپل هيواد
ته راستون شو او هم دلته يې په کابل ښار کې يې بېلا بېلي
ژورنالستي او د کاتبي په توگه دندې تر سره کول پيل کړل. تر
۱۹۵۲م کال پورې يې په حکومتي ادارو او يا هم په اولسي ادارو
کې خپلې دندې کولې چې

په ۱۹۵۲م کال کې دوهم ځلي د لږ وخت د پاره د باختر
خبرې اژانس سره د مدير په توگه په کار وگومارل شو (۷).

له دې څخه وروسته يې خپل يو ذاتي دفتر خلاص کړ چې په
کې يې بېلا بېلي د اردو، فارسي او انگرېزي ژبو څخه د ژباړې کولو
کار به يې کاوه او اخر يې هم هغه خپل ذاتي پرانستي دفتر په
سياسي هلو ځلو او د مبارزې په دفتر بدل شو او د قوم مخته د يوه
سياسي مبارز په توگه وپېژندل شو. له ۱۹۵۲م کال څخه وروسته
تر دريو کالو پورې په امريکا کې يې د کار په سبب تللی دی او هلته
يې هم د ژورنالستي او سفارتي کار د پاره تللی دی په دې اړه يو
بل بهرني لېکوال څه داسې ليکي چې

دغه (نور محمد تره کي) لیکوال د پښتو د تدریساتو د مدیر په
 حېث و ټاکل شو او ورپسې وروسته بیا د باختر خبري اژانس
 ریاست ور په غاړه شو. په ۱۹۵۳م کال کښې دی په امریکا کښې د
 افغاني سفارت د مطبوعاتې اتاشي په حېث مقرر شو او هلته لاړ او
 په کال ۱۹۵۵ کښې بیرته افغانستان ته راغلی او په ادبي فعالیت
 یې شروع وکړه (۸)

د هم دې پورتنې اقتباس په حق کښې یو بل پښتون لیکوال ح
 داسې لیکي او دا ثابتوي چې نور محمد تره کي
 په امریکا کښې د پرېس اتاشي پاته شو (۹)

او هم دلته د دغې دندې د ترسره کېدو په سلسله کښې یو بل
 انکشاف هم داسې شوی دی چې نور محمد امریکا ته تر تگ له
 مخه د داود خان د دولت سره د ښو اړیکو پر بنیاد لېږدول شوی
 دی. ولې چې نور محمد تره کي د «وینس زلمیانو» یو فعال او تکړه
 غړی ؤ خو په دې وختونو کښې نور محمد تره کي او عبدالروف
 ښواته د داوودي دولت له خوا د دې کار پېشکش وشو چې تاسو د
 وینس زلمیانو څخه لاس واخلئ مونږ به د دولت له خوا تاسو ته کار
 درکړو او بهر ته به مو ولېږو نو هغه ؤ چې دوی دغه پېشکش قبول
 کړ او د وینس زلمیانو له خوا ورباندې د بې وفایي او خیانت تور
 ولگېدو. خو په اصل کښې دغه د خیانت نه ؤ بلکې په دې کښې د
 دوی خپله فکري یا نظریاتي مجبوري وه چې دوی به د وینس
 زلمیانو له ډلې څخه وتل او خپل د مارکسست او شوشلست نظریې
 د پاره یې سیاسي کار خپل کړی ؤ. نو ځکه دوی ته دا چانس د
 دولت له لوري او د یوې اسانتیا په توگه تر لاسه شو او دوی د دغه

چانس له لارې بهر ته هم ځان ورساوه او هلته ورته د خپل فکر او نظر د پاره د کار پیلولو موقع هم تر لاسه شوه خو د دولت سره د وفادرای هېڅ قسم تور ورباندې نه دی ثابت شوی ولې چې هم دغه دولت په وروستو کښې بیا نور محمد تره کی او ملګري یې د دولت په خلاف د سیاسي هلو ځلو په بنیاد جیلونو ته واچول. خو د دوی د دې کار په بدل کښې د وینښ زلمیانو نورو پاتې ملګرو د اړیکو وکړه چې دوی یې د وینښ زلمیانو له ډلې وایستل. په دې اړه محمد عالم بڅرکی چې د وینښ زلمیان په نامه په کتاب کښې د غلام محي الدین زرمه وال د وینښ زلمیانو جمعیت تر سرلیک لاندې لیکلي لیک کښې داسې راوړي.

دولت چې د وینښ زلمیانو پرمختګ وړ خطا کړی و او نه یې غوښتل چې د ملت د حقوقو د غصبېدو څخه خپلې منګولې و کاږي، نو یې لومړی کوشش وکړ چې د وینښ زلمیانو د تحریک ځنو خلقو ته د استعانت او امتیاز لاس ور اوږد کړي. تر ټولو لومړی نور محمد تره کی او بېنوا د حکومت دا لاس ور مچ کړ او ملي حقوقو ته یې شا وروګرځوله دواړو په دواړو لاسو د سیاست څخه خپله "توبه نامه" او هم د وینښ زلمیانو د جمعیت څخه د استعفا کولو په صورت کښې حکومت ته ورکړه (۱۰).

نور محمد تره کی شپږ میاشتې وروسته له امریکا څخه د حکومت له خوا په داسې حال کښې راوغوښتل شو چې هلته په امریکا کښې د یوه مطبوعاتې کانفرانس کولو سره یې د افغانستان ټول سیاسي حالت په ځانګړې توګه د حکومت هغه د اولس ضد کارونه په ګوته کړل. د دې کانفرانس له وجې نور محمد تره کی په

نړيواله کچه مشهور شو او په نړيوالو مطبوعاتو کېنې يې دا کنفرانس په ښه توګه خپور شو او ورسره د دۀ عکسونه هم خپاره شول چې په داسې کار سره د داودي دولت ته يوه لويه ستونځه پېښه شوه. نو نور محمد تره کي يې هلته په امريکا کېنې د ماموريت له دندې څخه ګوښه کړ او وطن ته يې راوغوښتلو. نور محمد تره کي چې کله هم بېرته خپل هيواد ته راغلو نو خپل کورته تر ټګ له مخه يې و داود ته ټېليفون وکړ او ورته يې ووييل چې زه نور محمد تره کي يم هم دا اوس را ورسېدم کورته ولاړ شم که زندان ته؟ داود ورته و وييل چې کورته ولاړ شه بيا به دې راوغواړم (۱۱).

خو د دغه ټېليفون په حقله يو بل ليکوال چې د وينس زلميانو يو فعال ملګري ؤ، محمد علم بڅرکي په دې اړه داسې بيان کوي: چې دى (نور محمد تره کي) کابل ته راوړسېدۀ. نو تر ټولو د مخه د "کابل سپنما" ته ورغى او له هغه ځايه څخه يې ښاغلي عبدالروف بېنوا ته ټېليفون وکړ چې "زه خو دا يم راغلم. نه يم خبر چې کورته ولاړ شم که بنديخاني ته؟" بېنوا صاحب موضوع د غلام حسن خان صافي سره مطرح کړه او د دوى په توسط دا مسئله د سردار تر غوږو تېره شوه او هغه يې و بڅښه بندي نه شو، خو له کاره يې برطرفه کړ (۱۲).

دلته له هم دغې ورځې څخه نور محمد تره کي د حکومت له خوا د دولت په ضد کارونو باندې تورن ؤ او د پټو دولتي ادارو او پوليسو له خوا يې شالوري کېده او کله کله خو به ورباندې زيات فشارونه د سياسي هلو ځلو له کبله اچول کېدل خو دۀ خپلې ذاتي

سرگرمياني کولې چې دا کاريې د بېلا بېلو ليکنو او ترجمو په شکل کښې کاوۀ او دا کاريې په ځانگړې توگه خپل سياسي فکر او نظر ته کولو. د دې ټولو ستونځو سلسله لا نه وه ختمه چې نور محمد تره کي په کابل کښې خپل يو دارالترجمه پرانستلو چې د تور دارالترجمه په نامه يې په کار پيل کړو او له دې لاري يې خپلي سياسي هلې ځلې لا نورې پياوړې کړلې او د مختلفو مضامينو چاپول يې پيل کړل چې په اولس کښې د يو سياسي خبرتيا په حقله د خپل دولت او سرکار بد کارونه او د اولس ضد کارونه روښانه کړي او اولس را وپاروي ان تر دې مهاله چې دغه ذاتي دفتر يې په سياسي گوندي دفتر بدلېږي او په باقاعده ډول يې د سياسي گوند له لاري خپلې لا تودې سياسي مبارزې باندې پيل وکړ او د خپلې سياسي مبارزې بنياد يې د اولس په سياسي توگه روزل ؤ او په اولس کښې يې د سوشلسټ او مارکسسټ نظرياتو د خورولو د پاره سياسي مبارزه توده وساتله.

نور محمد تره کي خپل دغه سياسي گوند جوړول هغه وخت پيل کړ چې کله دى تر دې وړاندې د بېلا بېلو سياسي ورکرانو سره. د اولس په مېلمستونونو کښې به يې سياسي تاوده بحثونه کول خلق به يې د طبقاتي مبارزې د پاره تيارول په لږه موده کښې نور محمد تره کي دا سياسي هلې ځلې ډېرې پر مخ بوتلې او د اولس په ځوانانو کښې يې ډېر قدر او شهرت تر لاسه کړو او ورسره به يې هر سياسي کس ته د ملگرتيا لاس ور غځاوه او ورسره د اخبارونو له لاري به يې د اولس د پاره داسې مضامين خپرول چې هغه به د اولس د زړه غږ جوړ شو او اولس به يې په دې يقيني کړ چې دلته

استثمار او استعماري قوتونه کار کوي او پر دولت باندې يې اعتماد کمېدل پيل شول. د دې ټولو هلو ځلو په نتيجه کې دې او چې تره کې او ملګري يې په دې و توانېدل چې يو سياسي ګوند په ښکاره توګه جوړ کړي او د هم هغه له لارې په پراخه توګه سياسي سرګرمياني وکړي. د افغانستان روڼ اندو او ترقي پسندانو انقلابي نظر لرونکيو ځوانانو ځان سره يو کړ او يو انقلابي طبقاتي تحريک وجود پيدا کړ چې يو ليکوال يې داسي بيانوي:

د خلق ډيمو کريک ګوند افغانستان په نامه د جنوري د مياشتې پر اوله نېټه په ۱۹۶۵م کال باندې د سياسي ګوند بنسټ کېښود» (۱۳).

چې دا بنسټيزه غونډه يې د نور محمد تره کي په کور شېرشاه مېنه کابل کې تر سره شوه، په دې غونډه کې ټول ۳۰ کسان راغونډ شوي و خو ۲۷ کسانو په کې ګډون درلود او هم دغو کسانو چې ګډون يې درلود په خپل شمول سره د ګوند بنياد کېښود. کوم درې کسان چې غونډې ته نه وو راغلي هغوی د قبول وړ عذر سره د راتګ بېخښه غوښتي وه خو ورسره يې دا خبره کړې وه چې مونږ د سره ملګرتيا لرو.

۱۵. تعليم

نور محمد تره کي په لومړي ځل د مقر اولسوالۍ له لومړي ښونځي څخه زدکړې تر لاسه کړې دي او بيا يې د لومړي ښونځي درېم او څلورم ټولګي په پښين شنغري کلي کې وئيلي دي. په پښين کې يې هم د مزدورۍ کولو څه شفاهي ثبوتونه شته چې له

تعليم سره سره يې مزدوري هم کړې ده. خو په ليکلې بڼه د دې خبرې هېڅ ثبوت نه تر لاسه کېږي. له دې وروسته يې هم خپل تعليم نور پر مخ باندې وئيلی دی خو هغه يې هم په ډېرو سختو حالاتو کې وئيلی دی ولې چې په يوه وخت کې به يې مزدوري هم کوله او ورسره به يې تعليم هم کولو او دا و چې کله هم د پښتون تجارتي شرکت له خوا د بمبې ښار ته د استاخي په توگه د کاتب د دندې له پاره ولاړ او هم هلته به يې د شپې په وخت کې د تعليم سره سره د اردو او انگرېزي ژبو زدکړې کولې. نور محمد تره کي د هندوستان په بمبې ښار کې هم د زدکړې او علم د حاصلولو په خاطر ارام نه دی کېښېستلی او هلته په هندوستان کې يې د شپې د ښوونځي په پرگرامونو کې حاضر شوی دی. ورسره يې اردو او انگرېزي ژبو په زده کولو پيل کړی دی دلته يو بل ليکوال داسې راوړي:

"موسی خان دی د هند بمبې ته ولېږه چې هلته د افغان شرکت يوه خانگه وه. هلته يې د شپې لېسه تر لسم ټولگي پورې ولوسته، له دې سره سره يې څه ناڅه انگلېسي او اردو هم زده کړه" (۱۴).

لکه څنگه چې نور محمد تره کي يو تکړه او د کار کولو انسان و او د تعليم تر لاسه کولو سره يې زښته مينه درلوده او په دې ډگر کې يې ډيرې ښې گړندۍ هلې ځلې کولې نو په دې و توانېد چې د زدکړو په ډگر کې يې تر لسم ټولگي پورې خپلې زدکړې بشپړه کړلې.

"په بمبې کې يې خپلې زدکړې تر لسم ټولگي پورې پای ته ورسولې" (۱۵).

او ورسره يې د اردو او انگرېزي ژبې هم په ډېره ښه پيمانه زده کړې او په دې لاره کښې يې خورا لويه کاميابي تر لاسه کړې ده او ان دا چې دومره په زړه پورې سيواد يې درلود چې د شرکت د چلونکيو او کارکونکيو پام يې ځان ته په جالبه توگه راواړوه هم دا رنگه يې په هند کښې د خپلې دندې او کار په خاطر پينځه کاله تېر کړل او وروسته بيا خپل هيواد ته راستون شو.

۱.۲. روزگار:

نور محمد ترکي لکه څنگه چې وړاندې وئيلي شوي دي چې نور محمد تره کي د پنځو کالو و چې ده د خپل کلي د يوې کونډې ښځې په کور کښې د کار او روزگار پيل وکړ او د هغې کونډې په کور کښې به يې د کور کارونه ورکول او د هغه کار په بدل کښې به يې خپل اجرت تر لاسه کولو، تر څو هڅه وکړي چې خپل مور او پلار ته د معاش خدمت وکړي. له دې کار سره سم به يې د خپل کور کارونه هم کول. د هم دغه روزگار په سلسه کښې يې وروسته بيا د خپل اکا اميرالملك تره کي په وسيله په پښتون تجارتي شرکت کښې د معاون يا کاتب په توگه د بمبې په ښار کښې په کار باندې گومارل شوی دی او بيا يې د خپلې دندې او کار سره د زښتې مينې او اخلاس پر بنسټ د لوی اعتماد خاوند شو او ان دا چې د خپل ژوند مکمل پينځه کاله يې په هم دغه شرکت کښې د بمبې ښار کښې تېر کړل.

پينځه کاله پس له هندوستان څخه بېرته راستون شو او په کابل ښار کښې يې د ژوند تېرولو ښه پرېکړه وکړه او پرله پسې يې

کارونه پیل کړل او هڅه یې وکړه چې معاشي حالت د ښه جوړولو
دپاره ډېر کار اوزیار و باسي نو په دا ډول په کابل ښار کښې په
باقاعده توګه یې د کار کولو تائید وکړه او د اقتصاد په وزارت
کښې یې کار یې پیل کړ، په دې اړه یو لیکوال داسې لیکلي:

"د عبدالمجید زابلي په ملاتړي سره د اقتصاد په وزارت کښې
د "اقتصاد" رسالې د محرز په توګه او بیا ورپسې د کانونو او
صنایع په وزارت کښې د کاتب په توګه، ورپسې د دولتي
انحصاراتو په شرکت چې په هغه وخت کښې د پترولو او شکرې
شرکت په نامه یادېده، کښې د کار کونکې په توګه مقرر شو." (۱۶)
له دې پس په ۱۹۵۳م کال د افغان حکومت د مطبوعاتي
(پرېس) څانګې له خوا په افغان سفارتخانه واشنگتن ډي. سي
کښې پر کار و ګومارل شو ځکه چې د نور محمد تره کي انګریزي
ښه زده وه او هلته یې د افغان سفارتخانې د یوه اهلکار په توګه کار
کاوه. خو کله چې شاهي کورنۍ د نورمحمد تره کي په سیاسي
اړیکو شکې او خبر شول نو یې له حکومتي کارونو څخه ځان ګوښه
کړ او نورمحمد تره کي بېرته راستون شو کابل ته. نورمحمد تره کي
پر دغه بس نه کړه بلکې نور یې هم غوښتل چې د داسې کارته مخه
کړي چې په هم هغه اړه کښې د خپل قوم د پاره د لیک لوست ګټه
هم ولري او روزګار هم وکړي. له دې سره سم یې د هیواد وتلي
شاعر، ادیب اولیکوال او سیاسي شخصیت عبدالروف بېنوا سره
اړیکې نیولې دي او هم دا و چې د هغه په مرسته یې خپل ځان و یو
داسې ځای ته برابر کړی دی چې د هغه له لارې یې د ژوند روان
قسمت هم بدلون موندلی دی او په پر له پسې توګه یې ژورنالزم ته

مخه کړې او د مدیر، مرستیال، رئیس بهرنیو اړیکو مدیر، عمومي مدیر په توګه دندې یې پر له پسې تر سره کولې او اخري یې د پامیر سینما تر څنګ (نور دارالترجمې) په نامه دفتر خلاص کړ او خپل د معاش ذریعه یې ترې برابروله په دې اړه خپرونکي داسي ليکي:

په ۱۹۴۱م کال یې د هېواد د ډېر مشهوره او پياوړي ليکوال، تاریخ لیکونکي، او سیاستوال عبدالروف بېنوا په مرسته مطبوعاتو او ژورنالزم ته مخه کړه او د مطبوعاتو د مستقل ریاست د خپرولو د دویمې څانګې د مدیر په توګه او یو کال وروسته دراپو افغانستان د پښتو برخې د مرستیال په توګه، ۱۹۴۴ کښې د باختر اژانس د مؤسسيې د رئیس په توګه، د فواید عامي د وزارت د قلم مخصوص د مدیر په توګه او دهغه وزارت د بهرنیو اړیکو د مدیر په توګه او په ۱۹۴۷م کال کښې د پتړولو د ریاست د عمومي مدیر په توګه و ګومارل شو او په ۱۹۵۲م کال کښې یې د لږ وخت له پاره دویم ځلې د باختر اژانس د عمومي مدیر په توګه دنده ترسره کړله، تر هغه وروسته نور محمد ترکي د دولتي دندې څخه ځان ګوښه کړ او د کابل ښار د پامیر سینما تر څنګ یې د (نور دارالترجمې) په نامه دفتر خلاص کړ (۱۷).

۱.۷. سیاسي هلې ځلې او وینښ زلمیان:

نور محمد تره کی لکه څنګه چې په فطري لحاظ تکړه او نه ستړی کېدونکی کس ؤ او د یو سیاسي مزاج خاوند ؤ. سیاسي مزاج لرونکې انسانان په رښتني توګه د مبارزې مزاج هم له وخت سره سره تر لاسه کړي. نودلته نور محمد تره کی د هم دغه خپل جوړ

سياسي فطرت او مزاج له وجې دا ؤ چې د مجبورو او بې وزله انسانانو په درد دردېدلي ؤ، ولې چې خپل ژوند يې تر دې مهاله ډېر په سختيو او کړاونو کښې راتېر کړی ؤ. نو دا به يې شايد د مزاج او وجدان مجبوري وه چې د خپلو انسانانو د حق دپاره يې مبارزه هم د فطرت برخه گرځېدلې وه او د خپل معاشي هلو ځلو سره سره يې خپل سياسي سوچ او فکر هم د پخلي تر بټۍ ايستلي وي يعنې چې په هند کښې يې د خپل روزگار سره سره په سياسي زدکړو او هلو ځلو هم پيل کړی ؤ. او روښانه ده چې هم هلته يې د هندوستان د کميونسټ پارټۍ سره سياسي اړيکې نيولې وې او هم هلته يې د نړېوال سامراجي قوتونو په حقله خپل نظر واضح کړی دی او هم هلته د سيمې په سياسي خوځښت باندې سر خلاص کړی دی او بيا يې سياسي زدکړه هم هلته تر لاسه کړې ده. په سياسي هلو ځلو کښې يې د هندوستان د کميونسټ پارټۍ په برکت د دنيا د مجبور، زيارکښانو او مظلومو انسانانو د حق خبره ډېره مضبوطه او قوي وه. او په دې وختونو کښې نړۍ يو خواته د دوېمې نړيوالې جگړې څخه راوتلې وه او بل خوا سوشلسټ انقلابي بلاک هم وجود موندلی ؤ او ورسره يې د انقلاب روس اثرات تر لري لري خواره واره شوي وو او نړۍ سوشلسټ نظرياتو په غېږ کښې نيولې وه. او دا اشتراکي نظريه ورځ تر بلې مخ په وړاندې روانه وه. په هم دې اثراتو کښې نور محمد تره کی هم يو له هغو افغاني سياسي لوستونکو څخه ؤ چې دغه اثرات يې ژر قبول کړي وو او د خپل خپلي ولس سترې او مجبور ژوند يې د فکر وړ گرځېدلی ؤ او د هم دغه فکر له مخې يې د اشتراکي سياسي فلسفې له لارې مبارزه

کوله چې په لومړيو کښې يې د ناولونو او افسانې او بېلابېلو
ليکنو له لارې خپلې مبارزې ته دوام ورکړی ؤ. نو هم دا لامل ؤ چې
له هند څخه کله راستونېږي نو دلته له خپل کار سره سياسي هلې
ځلې زياتي روښانه کوي په دې حقله باندې د قوم په ځوانانو کښې
د ظلم، جبر، بربريت په خلاف ښه پورته کوي او غواړي چې يو
داسې سياسي اساس ولري د کوم له لارې چې ځوانان کولای شي
چې د قوم د ازاد حېثيت د ترلاسه کولو د پاره مبارزين شي او د قوم
د ازادۍ خبره په ډاگه وکړي. نور محمد تره کي لکه څنگه چې د
افغانستان په اولس کښې شهرت درلود، د هغه وجه هم دا وه چې
هغه په سياسي توگه اولسي کس ثابت شوی دی او د خلقو په
زړونو کښې يې ځکه ځای جوړ کړی دی چې هغه د خلقوکس ؤ او د
خلقو د پاره يې سياست کولو. نو ځکه يې ډېر ژر په اولس کښې
ځای پېدا کړ. نور محمد تره کي د ښو او صفا سياسي هلو ځلو پر
اساس دومره شهرت ترلاسه کړو چې تر افغانستان دباندې يې هم په
سياسي دنيا کښې ځان ونړيولو ته ور وه پېژانده. هغه دې خپل
سترې او خوار ژوند دومره ځورولی او د پردولۍ ؤ چې د هغه له کبله
بې نور پاتې ژوند سل په سل کښې د هم دغه خلقو د پاره د سياست
په لاره کښې د مبارزې کولو د پاره خرڅ کړی دی. د ده په باقاعده کي
سره د سياسي هلو ځلو پيل داسې وشو چې ده به د مقالو له لارې د
محکوم او مظلوم انسانيت خبره په دومره دردونکي انداز کوله چې
پر خلقو به يې ډېر ژر اثر کاوه او په خلقو کښې يې مقبوليت
زياتېدو. د دې مقالو ليکلو له وجې به ورته ډېر کله د دولتي
کسانو له خوا اختارونه (دړکي) هم ورکول کېدل چې تر زور لاندې د

راوړلو هڅه به پرې کېدله چې کېدای شي و ډار شي او دا کار ايله کړي خو د هغې برعکس دا کار نور هم پر مخ مضبوطوالی موندلی او هم يې اولسي فکر او نظر ځان ته را جلب کړ. او ورسره به يې په اولس کېنې له داسې کسانو سره اړيکې نيولې چې هغوی به هم د ملت او وطن دوستۍ احساس درلود خو مرام به يې نه ؤ واضح. نو دلته نور محمد تره کي د داسې کسانو سره يو موټی کولو کېنې ښه رول لوبولو چې دا کار هم د وخت د دولت او دولتي ادارو د پاره زیان رسوونکی کار ؤ.

۱۳۲۴ هجري (۱۹۴۵ م عيسوي)، خخه بيا ۱۳۲۷ هجري (۱۹۴۸ م عيسوي) (۱۹)

پورې يې بېخي د خپلې سياسي ذهني پختګۍ پر اساس ډېر کار کول پيل کړل او غوښتل يې چې يو سازمان يا يو تحريک د انسانانو د حق د ترلاسه او ورکولو دپاره بايد شتون ولري. نو همدا ؤ چې په دې کلونو کېنې نور محمد تره کی و توانېدو چې يو سياسي پلټ فارم تر لاسه کړي او د هم هغه له لارې عملي سياست پيل کړي. دلته په دې وختونو کېنې په افغانستان کېنې په ښکاره توګه محمد ظاهر شاه د افغانستان له صدارت خخه ګوښه کړل شوی ؤ او پر ځای يې خپل اکا شاه محمود خان صدر اعظم و ټاکل شوپه دې حالاتو کېنې نړېواله سياسي فضا کېنې د سامراجيت او فاشست نظريو په خلاف او د سوشلزم په حق کېنې جوړه سياسي فضا وه. دلته په افغانستان کېنې هم دغه نړيوال فشار موجود ؤ نو ځکه د سردار شاه محمود خان حکومت څه داسې پلانونه لرل چې هڅه وکړي چې په خپل هېواد کېنې د يو ډيسوکريټک (جمهوري) دولت

و چلوي خو دا صرف په ښکاره يې د اولس په سترگو کښې خاوري
 بادول و خو بل هيڅ نه، ولې په اصل کښې دوي هغه دخپل امرانه
 سوچ او فکر مطابق دولت چلاو. هيڅ داسې عملي کار نه و موجود
 چې د افغانستان اولس ځنې تسلي شوی وای. نو ځکه ده په داسې
 حالاتو کښې د فاشزم يا امریت او نړېوال سامراج په خلاف کار کول
 حوصله مند بللی و. وينس زلميان د وينس زلميانو په نامه په
 افغانستان کښې هغه وخت څه ځوانان لگيا وو چې يو داسې تنظيم
 ولري چې د هغه له لارې و کولای شي چې د اولس تکړه او ځيرک
 او منور ځوانان سره يو ځای کړي او يو پر مختگ وکړي او دا
 پرمختگ په ادبي او شعوري توگه وي. نو ځکه دلته په دې حالاتو
 کښې نور محمد تره کي هم خپله مبارزه په داسې مساعدو حالاتو
 او شرايطو کښې دوام داره ساتلې ده او ان دا چې له دويمې نړيوالې
 جگړې وروسته يې د افغانستان هغه سياسي طبقاتي نظرونکي
 تکړه او ځيرک ځوانان له ځان سره ملگرې کړي دي او د يو منظم
 سازمان جوړولو پيل يې کړی دی او د نوي تنظيم بنياد يې وينس
 زلميان په نوم غوره کړی دی. خو د "وينس زلميان" دمؤسس په
 حقله اختلاف دی او د تاسيس نېټه يې هم سمه نه ده معلومه هغه په
 دې چې ډېر څېړونکي د وينس زلميانو د تاسيس کال ۱۹۴۷ م گڼي
 او ډير بيا په دې اند دي چې دا د دويمې نړيوالې جگړې فوراً
 وروسته يعنې په هم هغه کال تاسيس شوی دی په کوم کال چې
 دويمه نړيواله جگړه پای ته رسېدې بشپړه اخگر په خپله داسې نظر
 لري.

"داسې څرگنديږي چې د وينس زلميانو د پلويانو لومړنۍ غونډه په کال ۱۹۴۲م عيسوي کال کښې جوړه شوې ده او په هغه کښې تصميم نيول شوی چې ملي سرتاسري سازمان دي جوړ شي" (۲۰).
 او بل ځای بيا داسې وئيل شوي چې د تاسيس غونډه يې په کابل کښې جوړه شوې ده او تاريخ يې ۲۸ اپرېل ۱۹۴۷ ميلادي ياد کړی. دلته بشير اخگر په خپل کتاب کښې د حبيبي صاحب حواله څه داسې رانقلوي: "د علامه عبدالحی حبيبي په خبره چې د وينس زلميانو د تاسيس غونډه (موسيسه کنگره) د ۱۹۴۷م ميلادي کال د اپرېل د مياشتې پر ۲۸مه نېټه په کابل کښې جوړه شوې ده" (۲۱).

يو بل ليکوال چې د وينس زلميانو له ډلې څخه محمد علم بڅرکی په دې حقله داسې بيان کوي:

"وينس زلميانو په ۱۹۴۲ کال چې له ۱۳۲۵ هـ ش سره برابر دی په خپل پيوستون او سياسي کارپيل وکړ. د وينس زلميانو په لومړي سر کښې کوم ټاکلی مرام يا منشور نه درلود. سرکاري مطبوعات چې د منورينو په لاس کښې و استعمالول، په دې جمله کښې د کابل مجله د يادونې وړ ده د دې مجلې مدير ارواښاد عبدالروف بېنوا ؤ. د کابل څخه مترقي نشریات د هېواد ټولو روشن فکранو پيل کړل او د کابل د پښتني سيمې پوهان لکه گل باچا الفت، قيام الدين خادم، صديق الله رښتين، ارسلان سليمي صاحب او دغسې نورو ډيرو باډردو منورينو په دې ملي نهضت کښې برخه واخيستله" (۲۲).

دلته له دې پورتنې بحث داسې څرگنده شوه چې د "وینس زلمیان" تحریک لومړۍ سرگرمیانې په کال ۱۹۴۶م کښې پیل شوی دی په باقاعده ډول له یوې سیاسي مرام نامې سره د سیاسي تحریک شکل یې په ۱۹۴۷م کال کښې خپل کړی دی او په باقاعده ډول یې د تاسیس کانگره په کابل کښې د ۲۸م اپرېل ۱۹۴۷م کال باندې شوې ده.

د وینس زلمیانو په نوم چې کوم تنظیم و دا په مکمله توګه یو ترقي پسند تنظیم و او شاید پر دې تنظیم هم د برصغیر په خطه کښې چې د "ترقي پسند مصنفین تحریک" چې په ۱۹۳۵م کال په هندوستان کښې د ترقي پسند ادب د پرمخ وړلو د پاره هلې ځلې کولې، اثرات یې اخیستې وي. ولې چې دې تنظیم ډېر ژر ترقي پسند فکر او سوچ خپل کړی دی. د وینس زلمیانو تنظیم هم ډېر ژر خپل ادبي چوکاټ پراخ کړی دی او ادبي پرمختګ یې د ترقي پسند فکر له لارې کړی دی.

د ځنو لیکوالانو په نظر دا خبره هم پر ځای ده چې دا تنظیم په لومړي سر کښې د څه مرام نامې نه لرو سره یو مکمل ادبي تنظیم و چې په لومړي سر کښې یوه ادبي ټولنه جوړه شوې او بیا هغه ځوانان و توانېدل چې د دولت له خوا د اولس ضد کارونو د روښانه کولو دپاره داسې یو تنظیم د وینس زلمیانو په نامه جوړ کړل شي چې هغوی به د وطن له هر فکر او نظر سره تړلي علمي ځوانان رابیدار کوي او د اولس په ضد عملیات به حکومت ته ور په ګوته کوي خو دلته دا ښکاره شوه چې په دې تنظیم یعنې وینس زلمیانو کښې سیاسي روشنفکران په زیاته کچه راستانه شوي وي چې اخر

بې د تنظيم پروگرام په فكري حواله ډېر سياسي كړ او كله چې هم د
دوئ زيات ملگري د خلق ډيموكراتيك گوند برخه جوړېږي او يو
مكمل سياسي مرام خپلوي نو ويښ زلميان مخ په كمزوري
روانيږي او ټول ملگري بې د هم دې نوي گوند ملگرتيا كوي.

د ويښ زلميانو د موئسنو په حقله هم ځنې خپرونكي وايي
چې نور محمد تره كى د دې موئسس و خو دا خبره بېخي سمه نه ده
ولې چې نور محمد تره كى يو فعال غړى بېشكه و خو موئسس بې
نه و، دا ځكه چې نور محمد تره كى د ويښ زلميانو د سرگرميانو په
وخت كښې زيات وخت د باندې تېر كړى دى البته دا د منلو وړ ده
چې په موئسسينو كښې ياد شوى دى او زيات ليكوالان بې دا خو
كسان په اتفاق سره د موئسنو په فهرست كښې شماري لكه:

"هغه كسان چې دا ډله بې جوړه كړه، په كابل كښې ښاغلي
عبدالروف بېنوا، ښاغلي ارسلان سليمي، جناب قيام الدين خادم،
ښاغلي نور محمد تره كى، ښاغلي فيض محمد انگار، جناب غلام
حسن صافي، رښتين صاحب، ډېر محترم گل باچا الفت
صاحب". (۲۳)

د ويښ زلميانو تنظيم جوړولو څخه وروسته نور محمد تره كى
و چې د دې تنظيم تر پلټ فارم لاندې بې په ډېره ځيركتيا سره
انقلابي او ټولنيز شعور په كار راوستى و او په اولس كښې بې په
شعوري بنسټونو باندې مبارزه پيل كړله په دې اړه خپرونكي داسې
ليكي:

د ويښ زلميانو په اهتمام په ۱۹۵۱م عيسوي كال د
انگار اونيزه جريده پيل شوه. (۲۴)

دا اونيزه جريده د فيض محمد انكار په مسئوليت او امتياز
 خپرېدل پيل كړل شوه چې دا د وينس زلميانو د فكر او نظريې
 ترجمانه جريده گڼل كېده او د هم دغې جريدې له لارې د وينس
 زلميانو او په ځانگړي ډول د نور محمد تره كي سياسي فعاليتونه
 روښانه شول چې دا جريده د ۱۹۵۱م كال د مارچ د مياشتې په
 لومړي تاريخ باندې چاپ شوه او په هم دغه گڼه كښې د نور محمد
 تره كي ليكلي مضمونونه د "خلقوا ازادي، مونږ څه غواړو" تر سر
 ليك لاندې خپاره شو چې په كښې د دوى د سياسي كړنلارې او
 غوښتنو په حقله په تفصيل سره په جدي او شعوري توگه خبره
 شوې او دا په اولس كښې قبول او مشهور و گرځېدلو او د وينس
 زلميانو د نورو مشرانو غړو په نسبت نور محمد تره كي ډېر فعاله
 او تكړه څرگند شو او دغه مقاله خو بېخي زياته قبوله او منظوره
 شوه يعنې داسې و انگېرل شوه چې دا د وينس زلميانو يوه سياسي
 مرام نامه وبلل شوه. له هم دې وجې دې نيم ډيمو كراتيك حكومت
 پر انكار اونيزه جريده باندې بنديز ولگاوه او ورسره يې جرمانه
 كړله. د دې مقالې په اړه خپرونكي داسې ليكي چې:

"دغه مقاله په واقعي توگه د سياسي ټولنيز او فرهنگي سازمان
 پلټنې فارم بلل كېږي او دغه امر ډېر ژر د هغه څه سبب شو چې د
 ډيمو كراسي د دولت د واكمنو ډلو اخوا د اونيزې په بندولو او
 جريمه كولو باندې عمل وكړي" (۲۵).

له دې پس نور محمد تره كي چې كله هم امريكا ته ولېږل شو نو
 هلته يې هم د خپل سياسي فكر او نظر د پاره كار كړى دى او ان دا
 چې له خپلې دولتي دندې سره يې دا سياسي مبارزه پيل كړې وه او

د بيلابيلو کانفرنسونو او تحریرونو له لارې يې توده مبارزه کوله کله چې د افغانستان و شاهي دولت ته پته ولگېده نو په هغه دم يې له دندې څخه گوښه کړو او بېرته يې راوغوښتلو کله چې هم بېرته راستون شو نو دلته يې هم خپلې سياسي هلې ځلې په هم هغه رنگه دوامداره وه ساتلې. ان دا چې تر هغو يې سياسي مبارزه کوله چې ترڅو يې وېش زلميان په باقاعده ډول سره په ۱۹۲۵م عيسوي کال کښې د گوند په توگه اعلان کړو او د جنورۍ په لومړۍ نېټه د کال ۱۹۲۵م عيسوي په ورځ يې په خپله مېلمه خانه کښې د "خلق ډيموکراتيک گوند افغانستان"، په نامه د گوند اعلان وکړ او په برملا توگه يې د سياسي گوندله پلټه فارم څخه سياسي مبارزه پيل کړه. ياده دي وي چې دا مبارزه په بشپړه توگه يوه طبقاتي قامي مبارزه وه او يو بشپړ انقلابي نهضت وو چې دا مبارزه يې اخر په ۲۷م اپرېل ۱۹۷۸م کال په ورځ د ثور انقلاب شکل کښې پای ته ورسېده چې په نور محمد تره کي په خپل ژوند د خپلې مبارزې پايله تر لاسه کړه. او دا ارمان يې پوره کړ.

۱.۸: علمي او ادبي خدمات (اجمالي جايزه)

لکه څنگه چې نور محمد تره کي له وړو کوالي څخه له علم او تعليم سره زياته مينه درلودله د هم دغې مينې او لېوالتيا له برکته نور محمد تره کي نن د پښتو ادب يو ځلېدونکی ستوری دی. او هغه خپل علمي او ادبي کار هم د خپل دغې علمي مينې پر بنسټ مخ په وړاندې بيولی دی او اول يې د ليک او لوست له لارې په قوم کښې د شعور خورولو د پاره ملا تړلې ده. د نور محمد تره کي

لومړی علمي او ادبي کار دا ؤ چې د کابل مجلې او نورو اخبارونو
یا رېډيوگانو له لارې به يې اولسي او معاشرتي اصلاحي، ادبي
ليکنې خپريدلې. نور محمد تره کي د وينښ زلميانو يو فعاله غړی ؤ
او د هم دغې تنظيم له لارې علمي او ادبي کار يې لا پياوړي کړ
يعني د وينښ زلميانو له خوا يوه اونيزه پاڼه د "انگار" په نامه پيل
شوې وه بيا د هغې له لارې د علم او پوهې پر بنياد ليکنې يا
مضامين ليکل د کوم له لارې چې په اولس کښې يو انقلابي شعور
خورول مقصد و او تر ډېره حده په کښې بريالي هم ؤ. او بيا د
ترجمې دوتر (نوردارالترجمه) پرانستل او بېلا بېل کانفرانسونه
کول او يا داسې نور دا ټول يې د علمي او ادبي خدماتو بنياد ؤ. خو
په باقاعده ډول سره نور محمد تره کي په پښتو افسانوي ادب
باندې هغه وخت لاس پورې کړی دی چې په اول ځل د پښتود
فکشن په تاريخ کښې ډېره حوصله ورته ورکول کېږي او دومره عام
فهمه او اولسي بڼه پېدا کوي چې د دډله ليکنو څخه واخلي بيا تر
نالونو، افسانو او نورو پورې چې دا ټول مواد يې زيات شهرت تر
لاسه کوي.

د تحريرونو په څنگ کښې نور محمد تره کي په اول وار خپل
ادبي صنف افسانې ته مخه کړې ده چې د "غوايي لاندی" تر سرليک
لاندې يې يوه لنډه قيصه ليکلې ده او بيا يې ورپسې "د بزگرلور"
نومې لنډه قيصه ليکلې ده چې دا په اولس کښې ډېر زيات شهرت
لري سره له دې يې بيا په اول ځل يو سماجي / ټولنيز ناول د "بې
تريسته زوی" په نامه ليکلی دی چې دا ناول يې په اولو دريو برخو
کښې په کابل مجله کښې چاپ شوی دی خو بيا هغه وخت دولت

بندیز باندې لگولی دی. او نن هم دغه ناول د صادق ژړک په زیارډ پښتو ادبي غورځنگ کوټې له خوا چاپ شوی دی چې هم دغه نیم ناول یې چاپ کړی دی او نورې پاتې برخې یې څه څرک نه لري چې تر لاسه شي. دلته زموږ ځینو لیکوالانو یوه تیروتنه کړې ده او وئیلی یې دي چې د بې تربیته زوی نومې ناول یو سیاسي ناول دی نو ځکه ورباندې بندیز لگول شوی دی. خو زما د تحقیق له مخې په دې ناول کې داسې څه نه شته چې د بندیز سبب به یې گرځېدو دا هسې یوه غلط العام خبره خوره شوې ده چې دا یو سیاسي ناول دی. البته دا ناول چې څوک و گوري نو ورته معلوم به شي چې په دې ناول کې یواځې او یواځې د یو زوی د تربیت په حقله خبره شوې ده او د سماج یا ټولني و تاوان ته یې کتنه شوې ده کني نور هېڅ داسې سیاسي اغراض او مقاصد په کې نه ښکاري. زموږ محترم لیکوالانو زما په اند صرف د نور محمد تره کي و توند او تېز سیاسي نظر ته کتلي دي او ناول ته یې هېڅ نه دي کتلي نه یې ناول وئیلی دی بس د تره کي په حقله یې یو عام تاثر په رڼا کې دا ناول تجزیه کړی دی. (چې مکمل خبره د دې برعکس ده). بس په اخري تجزیه کې دا ناول یو ټولنیز او سماجي ناول نه یو سیاسي نظر خپرونکی ناول بلل شوی دی. دولت هم شاید دې له وجې بندیز باندې لگولي وي چې دا کس د پریزات شهرت تر لاسه نه کړي او د اولس نظر ځان ته جلب نه کړي او یوه سیاسي وېره یې ترې احساسوله.

له دې پس نور محمد تره کي د ناولونو او افسانو لړۍ نوره هم پرمخ بیولې ده او چې تر ټولو مشهور ناول یې "د ښک مسافري" دی

او بيا يې ورپسې "خړه" "سپين" او "سنگسار" په نامه ناولونه چاپ شوي دي چې هر ناول يې په اول ځل ډېر زيات اولسي مينه تر لاسه کړې ده. هم دا رنگه يې افسانې هم ليکلې دي چې هغه افسانې يې هم د بزگر لور په نامه د پښتو ادبي غورځنگ کوټي له خوا چاپ شوې دي چې په کښې ټولې ۱۴ لنډې قيصې په نامه شتون لري خو په دې کښې يوه ليکنه ده چې د افسانې په نامه چاپ شوې ده، البته بحث ورباندې مخته راځي. له دې افسانوي ادب سره سره نور محمد تره کي نور هم ډېر څه ليکلي او چاپ کړي دي چې نيم يې په فارسي ژبه کښې دي او نيم په پښتو او له دې سره سره يې په فرضي نامه هم ځنې کتابونه ليکلې لکه "د کارگرې طبقې گوند" نومې سياسي کتاب يې د "سور گل" په نامه ليکلی دی چې د يوه سياسي طبقاتي مبارزې کونکي گوند په حقله په کښې ډېر پراخ او گټور بحث موجود دی او واقعاً دا کتاب د يو سياسي ورکر د پاره ډېر ضروري او اهم دی. نور محمد تره کي څه کتابونه ژباړلي هم دي لکه سياسي اصطلاحات چې له فارسي ژبې څخه يې ژباړلي دي په دې کتاب کښې د سياسي اصطلاحات په حقله په ډېره اسانه پښتو ليکل شوي اصطلاحات تشرېح شوې دي چې د هر سياسي ورکر د پاره په خپل وخت کښې ډېر مهم دي. ولې چې سياسي اصطلاحات د يوه سياسي ورکر د پاره په هر وخت کښې ډېر مهم وي او بيا هغه وخت کښې ځکه داسې ليکل ډېر مهم ؤ ولې چې سياسي اصطلاحات په يوه خاص چاپيريال کښې کارول کېدو نو ځکه د عام اولس به استعداد دومره نه ؤ چې ژر يې سر په خلاص شي نو ځکه تره کي دا ضروري بللې وه چې په اولسي ژبه يې وژباړي او د

اولس هم په داسې اهم اصطلاحاتو سرخلاص شي. خو د نور محمد تره کي ادبي اونثري يا علمي خدمات په سلسله واره توگه په دې تسلسل سره چاپ شوي او د چاپ په حقله يې په اول سر کښې "کابل مجله" "اقتصاد" "انگار" او "خلق" د يادونې وړ ارگانونه دي چې د دغوله لارې يې تحريرونو او کتابونو په اولس کښې زيات شهرت تر لاسه کړی دی. مونږ هڅه کوو چې دا چاپ شوي معلوم اثار يې د نېټې سره په ترتيب بيان کړو:

۱. بې تربيته زوی ۱۹۴۰م کال:

دا لومړي ناول دی چې نور محمد تره کي ليکلی دی او په کابل مجله کښې يې سلسله وار په لومړۍ، دوېمه او درېمه گڼه کښې پرله پسې توگه درې برخې چاپ شوې دي او بيا ورباندې دولت له خوا بنديز لگېدلی دی. دا ناول يو ټولنيز اصلاح کونکی ناول دی. او په کتابي شکل کښې د پښتو ادبي غورځنگ کوټې له خوا په جنوري ۲۰۱۲م کال کښې هم هغه ۳ برخې چاپ شوې دي کومې چې په لومړي ځل په کابل مجله کښې په کال ۱۹۴۰م چاپ شوې وې.

۲. بېلا بېل تحريري موضوعات کال ۱۹۴۲م کال: دا د نور محمد تره کي له خوا د انگرېزي څخه ژباړل شوي بېلا بېل ادبي او علمي موضوعات دي چې د دغو موضوعاتو سرليکونه داسې دي: "د کاميابۍ وسيله"، "د ارادې قوت"، "د اطفالو د روزنې لارې"، (۲۹).

۳. د زلميانو لارښود ۱۹۴۳م کال:

دې کتاب مطبوعاتې جایزه کتلې ده خو لاکن چاپ شوی نه دی.^(۳۰)
 ۴. ۱۹۵۰م کال دغه مضامین چې له انگریزی څخه ژباړل شوي دي او په کابل مجله کښې چاپ شوي دي لکه:
 «مېکسیم گورکي مشهوره روسی لیکوال او شاعر»، د لیکوال هنر، «د پوشکین د تولد یو سل پنځوسم تلین»، «شوروي لیکوالو ته د ستالین د جوایزو وېشل»،^(۳۱)
 ۵. په ۱۹۵۰م کال په «انگار» اونیزه لومړۍ ګڼه کښې هم چاپ شوي مضامین شته:

۱. «د خلقو غوښتنې، او (د خلقو ازادي)»^(۳۲)
 ۲. دوې افسانې (لنډې قیصې) په ۱۹۵۱م کال لیکلې دي: «د غوايي لاندې»، «دادی خدمت»^(۳۳)
 دا دوې افسانې په لومړي ځل نور محمدتره کي لیکلې دي چې دواړه افسانې (لنډې قیصې) دي او یو ټولنیز جبر او د جبر په خلاف یو تاثر ورکوي. د طبقاتي شعور خپرولو او طبقاتي تضاداتو په ضد په کښې پیغام ورکول شوی دی او دا لنډې قیصې یې د ریالزم سمبول دي.
 ۷. څپر: دا ناول په لومړي ځل په ۱۹۵۲م کال چاپ شوی دی. یو اجتماعي ناول دي.
 ۸. سپین: دا هم یو ناول دی چې پر ټولنیزه موضوع لیکل شوی دی او خلقي مقصدیت لري چې په کال ۱۹۵۸م کال په لومړي وار چاپ شوی دی.

۹. د بنگ مسافري: دا ناول په کال ۱۹۵۸ م کښې د خلغ ديمو کراتيک گوند افغانستان له خوا چاپ شوی دی، چې په کښې ټولنيز سياسي او معاشرتي شعور خپور شوی دی او په کښې هم پښتو ناول په لومړي ځل له ريالزم سره اشنا شوی دی.

"In 1957, though he published his first novel, The journey of Bang, an imitation in Pashto of the works of Soviet novelist Maxim Gorky" (34)

ژباړه: (په ۱۹۵۷ م کال کښې ده (نور محمد تره کي) خپل اولني ناول د بنگ مسافري په پښتو کښې د سويت ناول نگار ميکسيم گورکي په اتفاق کښې چاپ کړ).

که څه هم د نور محمد تره کي لومړی ناول د بې تربيته زوی په نامه په ۱۹۴۰ م کال په کابل نومې مجله کښې قسط وار چاپ شوی دی خو دلته يې حسن کاکړ لومړی ناول چې له چاپ څخه په کتابي بڼه کښې راوتلی دی هغه د بنگ مسافري نومې ناول دی. خو تر دې هم وړاندې يې په کال ۱۹۵۲ م کښې څره نومې ناول چاپ شوی دی شايد د حسن کاکړ معلومات کم وي په دې حقله او د دې ناول د قيصې په هکله د حسن کاکړ داسي تبصره ده.

"Though a mediocre piece of literary work, The Journey of Bang is the first novel of its kind in Pashto that paints issues in rural society in terms of the Marxist notion of the exploitation of agrarian laborers by landlords, spiritual leaders, and government officials" (35)

ژباړه: اگرچه د ادبي کار يوه کوچنۍ ټوټه چې د بنگ مسافري په شکل کښې ده. په پښتو کښې د خپل نوعيت لومړی هڅه ده. چې په کښې د کليوالي ټولنې ستونځې د مارکسي نظريې

له مخې د زرعي مزدورانو، زميندارانو، روحاني مشرانو او
حکومتي اهلکارانو د غلط استعمال په کښې عکاسي شوې ده.
۱۰. لومړۍ انگرېزي-پښتو قاموس:

نور محمد تره کي د يو قاموس يا ډکشنري هم په لومړي وار
پښتو ته ليکلې ده چې دا قاموس يې له انگرېزي څخه و پښتو ته
ليکلی دی چې په کښې انگرېزي توري يا ويونه په پښتو کښې په
اسانه ژباړل شوي او تشرېح شوي دي. او دا د انگرېزي څخه
پښتو ته لومړۍ قاموس دی.

“Although Taraki took part with others in compiling
the first English-Pashto Dictionary, which the Pashto
Academy published in 1975” (36)

ژباړه: اگرچه تره کي له نورو سره په ملګرتيا اولنۍ انگرېزي -
پښتو قاموس ترتيب کړی دی چې پښتو اکاډمۍ په ۱۹۷۵م کال
کښې چاپ کړی دی.

۱۱. سنگسار: سنگسار نومې ناول هم د نور محمد تره کي يو
شاهکار ناول دی چې په ۱۹۷۲م کال کښې د خلق ګوند تر نظارت
لاندې چاپ کړل شوی دی او وروسته بيا په دوهم ځل د علومو
اکاډمۍ له خوا هم چاپ شوی دی. دا ناول هم يو اشتراکي او خلقي
نظر ناول دی او ټوله قيصه يې د بډايانو، ملايانو، رياستي ادارو
او نورو په ضد ليکلې شوې ده. او دا ناول هم د حقيقت پسندی او
روشنفکرۍ يوه نمونه ده او په کښې مزاحمتي رنگ ډېر ښکاره دی.
۱۲. زندګي نوين: دا د نور محمد تره کي يو ډېر اهم او ښه
کتاب دی چې سياسي او فلسفي اثر دی چې ۱۳۴۰م هـ ش شاوخوا
کښې ليکل شوی دی خو د چاپ يې تر ۱۳۴۶م هـ ش پورې لانه دی

شوی البته په هم دې کال نور محمد تره کي په خپله و خپل یو نژدې
سلگري صالح محمد زیري ته څه داسې وئيلي دي چې:

"دا زما د ژوند میراث دی که چرې ژوندی وم چاپ به یې کړم
او که مړ شوم دغه به د تاجي (تاج بي بي د نور محمد تره کي
مېرمن) څخه واخلي او په هر ډول چې کولای شي چاپ یې کړه
(۳۷)

۱۳. د کارگري طبقې گوند: دا هم د نور محمد تره کي یو
سیاسي د کارگري طبقې د گوند په اړه بنیادي او اړین مواد په
کښې راوړل شوي دي. دا کتاب چې د چاپ کال یې سم نه دی
معلوم، البته د سورگل په نامه چې کومه سیریزه باندې لیکل شوې
ده په هغې کښې واضحه نېټه داسې لیکل شوې دي:

"په درناوي د ۱۳۵۰ کال د سرطان لومړي ورځ سورگل" (۳۸)

۱۴. نوې فلسفه: دا د نور محمد تره کي دویم د سیاست
او فلسفې په اړوند کتاب دی چې د چاپ کال او ځای یې نه دی
معلوم او د مستعار نامه (سورگل چې نور محمد تره کي مستعار نوم
و) ژباړل شوی کتاب دی حبیب الله رفیع یې موضوع څه داسې
بیانوي:

"د افانیسیف له کتاب څخه رالاند چې اته فصلونه لري او
لوی عناوین یې دي: فلسفه د علم په څېر، د مارکسي فلسفې
پېداښت او تکامل، ماده او د هغې د موجودیت شکلونه، ماده او
شعور مارکسستي ډیالیکتیک، د ماتریالستيک ډیالیکتیک
اساسي قوانین، د ماتریالستيک ډیالیکتیک مقولې، د
ډیالیکتیک ماتریالزم د پوهې د معرفت تھیوري" (۳۹)

۱۵. سياسي اصطلاحات: دا کتاب چې په کښې ټول سياسي ټرمینالوجیز (اصطلاحات) په اسانه پښتو ترجمه شوې او تشریح کړل شوې او د ایران د تودې پارټۍ د سياسي اصطلاحاتو په کښې فايده اخیستې شوې ده هم د نور محمد تره کي ژباړل شوی سياسي کتاب دی او دیوۀ عام شفاهي روایت له مخې دا کتاب هم د سورگل په مستعار نامه چاپ شوی دی او دلته په پاکستان کښې هم د پښتو قام پرستو تنظیمونو په سټډي سرکلونو کښې به وئیل کېده او فايده ځنې اخیستل کېده. خو حبیب الله رفیع په دغه نامه د یوۀ کتاب ذکر کړی دی او نوم یې داسې یادوي او د خپرېدو کال یې هم ۱۹۷۳م کال بنودلی دی او لیکوال یې الف - کب دی یعنې دا هم مستعار نوم دی او د موضوع په حقله یې هم داسې لیکلي:

"سياسي اصطلاحات او نومونه په کښې په لنډو تشریح شوې چې زیاته برخه یې د داریوش آشوري له فرهنگ سياسي څخه اخیسته شوې ده" (۴۰)

زما قوي خیال دا دی چې دادواړه کتابونه د یوۀ کتاب دوه نومونه دي، صرف په مستعار نامه نور محمد تره کي ژباړلی دی اولیکوال یې الف - کب دی کوم چې حبیب الله رفیع یې ذکر کړی دی. خو دا مستعار نوم هم د نور محمد تره کي کېدای شي ځنې نور کتابونه چې کال او نېټه یې نه ده معلومه هم یادېږي چې په کتابي بڼه نه دی چاپ شوی البته په مجلو، اخبارونو یا اونیزو کښې چاپ کړل شوي دي په هغوی کښې دا لاندیني ذکر شوي کتابونه دي:

۱۶. عروس من از خيبر: دا له انگریزي څخه په فارسي ژباړل شوی دی او په پر له پسې توګه په انیس ورځپاڼه کېنې په مستقله توګه خپور شوی دی.

۱۷. خاطرات جنگ: دا بیا د ونستین اثر دی چې له انگریزي څخه ژباړل شوی دی په فارسي کېنې او په اصلاح ورځ پاڼه کېنې چاپ شوی دی.

د ویشنسکي وینا په یون کېنې د مقالې ژباړه ده چې په اصلاح ورځ پاڼه کېنې چاپ شوې ده.

۱۸. د بزګر لور: دا د نور محمد تره کي د لنډو قيصو ټولګه ده چې د پښتو ادبي غورځنګ کوټې له خوا په ښایسته صحافت سره په کال ۲۰۱۰م کېنې د لومړي چاپ په نامه چاپ شوې ده چې ترتیب او سمون یې صادق ژرک کړی دی. په دې ټولګه کېنې ټولې ۱۳ لنډې قيصې راغلې دي چې صادق ژرک اته قيصې د کابل مجلې څخه او دوې له "اوسني لیکوال" نومې کتاب څخه او یوه قيصه یې د "هنر" مجلې څخه او نورې بیا د "انقلابي پلوشي" څخه تر لاسه کړې او د بزګر لور په نامه یې چاپ کړې دي. دا دی زموږ مخې ته پرتې دي د "انقلابي پلوشي" په نامه کتاب په حقله د هم دغې ټولګې باندې د یوې لیکنې چې سر لیک یې داسې دی "ارواښاد نور محمد تره کي د شپو په زړه کېنې د رڼا نڅښه" کېنې یو ځای داسې لیکي:

"یوه یادونه کوم هغه دا چې د نور محمد تره کي د لنډو قيصو، لیکنو او ژباړو لومړی راټولونکی د هیواد وتلی ادیب ژبپوه، د افغانستان د علوم اکاډمۍ غړی ارواښاد سر محقق

دوست شینواری و، هغه د انقلابي پلوشو مجموعه راتوله او چاپ ته وسپارله. دغه مجموعه په دولتي مطبع کښې چاپ خپرېدو ته چمتو وه (۴۱).

خو دا کتاب هم تر اوسه چاپ شوی نه دی. خو د تحقیق لمن همېشه غوړېدلې پرته وي او محققین هڅه کوي چې نوي مواد میدان ته راوړي نو په راتلونکي وخت کښې کېدای شي دا کتاب هم مخې ته راشي.

۱.۹. د نور محمد تره کي مرگ / وژنه:

د ثور د انقلاب څخه ايله يو نیم کال وروسته نور محمد تره کی په اکتوبر ۱۹۷۹م کال د راپیو له لارې د یو عادي خبر له مخې اعلانیږي چې نور محمد تره کی د ورپېښې ناروغۍ له کبله مړ شو. نور محمد تره کي د وژنې او مرگ په حقله بېلا بېل او حېرانوونکي معلومات شتون لري یعنې وئیل کېږي چې نور محمد تره کی چې کله هم د خپل هېواد څخه د جمهور رئیس په توگه د دباندې څو ملکونو (هوانا او ماسکو) په سفر باندې تللی و او کله چې هم له بهر څخه راستونېږي نو له ستنېدو فقط درې ورځې پس داسې اعلان کېږي چې نور محمد تره کی د سختې ناروغۍ له کبله له صدارت اعظمۍ څخه مستعفي شوی. دا اعلان هم ډېر زیات حېرانوونکي و چې درې ورځې مخه یو فعال او تکړه، د بهر له سفر څخه راستون شوی کس څنگه ناگهانه ناروغه کېږي او بیا داسې ناروغي چې علاج نه لري او ددغې ناروغۍ له کبله مستعفي کېږي؟ دا اول سوالیه نشان و چې د افغان اولس او سیاسي وگړیو

او گوندي ملگرو په چاپېريال کښې يې شتون و موند او بېلا بېل
 شكونو ځنې زيږدنه کوله خو له دې وروسته څو ورځې پس بيا يو
 اعلان د راډيو له لارې داسې کېږي چې نور محمد تره کي له ور
 پېښي ناروغۍ څخه مړ شو. دلته نور هم شکونه پيدا شول چې په
 ارگ کښې څه روان دي. خو د خپلو تر لاسه شويو معلوماتو له مخې
 به دومره و وايو چې نور محمد تره کي په بنيادي توگه د خلق او
 پرچم ډلو تر منځ د اختلاف له کبله د بېلا بېلو بحرانونو ښکار و او
 ځکه يې د دولت واگي په خپل لاس کښې نه شوې ټينگې ساتلي
 ولې چې لومړی د خلق او پرچم ډلې تر منځ اختلاف شتون درلود او
 بيا داسې اختلافات مخ په وړاندې هغه وخت ولاړل چې کله ببرک
 کارمل چې د پرچم ډلې کس و د نايب صدارت له چوکۍ څخه گوښه
 کړل شو او دباندې د سفير په حيث ولېږل شو او داسې نور پرچميان
 يې سوکه سوکه يا خو له دندو او وزارتونو څخه گوښه کړل او
 دباندې ولېږل شول او يا يې گرفتار کړل په زندانونو کښې
 وغورځول شول.

خو له دې پس د حفيظ الله امين چې د ببرک کارمل څخه ورسته
 يې د نايب صدارت پر ځای کښېنول شوی و او د فوځ سياسي
 مشرتوب هم ورپه غاړه کړل شوی و له نور محمد تره کي سره يې
 سخت اختلاف پيدا شوی و او دا اختلاف هم دا و چې د نور محمد
 تره کي ملا يې ماته کړه او تره کي يې پر دې مجبور کړی و چې له
 صدراعظمۍ څخه مستعفي شي خو دا مجبوري هم نه وه بلکې يو
 جبر او زور واکي وه چې تره کي يې له ټولو ضروري اسنادو لاس
 ليک کولو وروسته د مرگ خولې ته غورځولی و په دې بېلا بېل

بې ور ايښي وو. وژل شوی دی او د دغه په خپله د خان د خلاصولو
 ښې هڅې کړې دي خو په اخر کښې بې خپله ساه د بندېدو په سبب
 ژوند بايللی دی. تره کی چې د ببرک کارمل په ملگرتيا بې غوښتل
 چې امين له منځه يوسي خو په خپله د مرگ شومه شو. د غونډې
 څخه په دويمه ورځ بې د ناروغۍ پر اساس له حکومت څخه د لاس
 اخيستلو اعلان کړی دی. د (۹م اکتوبر ۱۹۷۹م کال) باندې و دنيا
 ته داسې وښودل شول چې د گوند مشر مړ شوی دی.

دلته زيات ليکوالان خو په دې خبره اتفاق کوي چې نور محمد
 تره کي د هم دغه غونډې څخه وروسته بيا چا و نه ليدلو تر څو چې
 د مرگ اعلان بې د راډيو له لارې کېږي او پر ليکولان دا ذکر کوي
 چې تره کی د ناروغۍ له وجې نه بلکې د هغه پر خوله او پزه د
 بالنسټ ايښودلو باندې په زور مړ کړل شوی دی او د تره کي خپل
 گوندي ملگري خو بې په ډاگه وايي چې دا ټول پلان حفيظ الله
 امين جوړ کړی و او بيا بې هم دلته وژلی دی. البته په دې حقله څه
 پرېکړه نه شي کېدی ولې چې داسې قوي او مستند دلايل نه دي په
 مخه راغلي البته دا يوه خبره روښانه ده چې د دې غونډې څخه څو
 ورځې وروسته باقاعده د مرگ اعلان کېږي. يعني تر دې غونډې
 وروسته بيا چا سره نه ملاو شوی دی او نه کوم ملگري د مرگ تر
 ورځې بيا ليدلی دی نو دا قوي امکان دی چې همدلته وژل شوی
 وي او بيا وروسته بې د مرگ اعلان کېږي صرف په دې خاطر چې د
 اولس او نژدې ملگرو شک بې يقين نه شي. په دې اړه بې
 د کوروداني تاج بې بيان څه داسې رانقلو:

ما ۱۹۷۹م کال د اکتوبر پر ۹مه نېټه د پلچرخي په زندان کېني واورېدل چې مېرېه مې نورمحمد تره کی مړ شوی دی په پل چرخي کېني درې میاشتي وروسته ماته ووئیل شول چې هغه یوه شپه د حفیظ الله امین د دریو تنو پلویانو له خوا چې د نورمحمد تره کی کوټې ته ورغلل د هغوی په ذریعه زما خاوند په ظالمانه او وحشیانه ډول سره ووژل شو، دا چې زما مېرېه یې چرې ښخ کړې د گارې کوماندان جان داد خان شخصاً د دغه صحنې شاهد ؤ. دی یې چرې خاورو ته سپارلي دی زه نه پوهېږم (۲۷).

دا چې د نورمحمد تره کی د مرگ په حقله یې د کور ودانۍ کوم بیان دی کېدای شي دا هم څه قوي معلومات نه وي خو مونږ په لنډه دا وئیلی شو چې نورمحمد تره کی وژل شوی دی او په ۹م اکتوبر ۱۹۷۹م کال باندې یې د مرگ اعلان باقاعده له راډیو او ټیلیویژن افغانستان دواړو له لارې شوی دی.

خو له دې ټولو معلوماتو پرته موږ پرېکړه نه شو کولی چې نورمحمد تره کی څنگه، چا او چیري او ولي وژلی دی؟ دومره ضرور ویلای شو چې د نورمحمد تره کی او وررسره بیا وروسته د حفیظ الله امین وژنه د مکمل یو پلان برخه دي او دا دوه د انقلاب داسي مخکښان وو چې د کې جی بي او انقلاب ضد قوقونو نه غوښتل چې افغانستان دي تل یو تاریخي انقلابي هېواد ثابت شي. دا کار د نړیوالو د پاره ډېر ډېر ډونکی او خطرناک وو چې افغانستان دي یو قامي انقلابي ریاست جوړ کړل شي. په دې پلانونو کېني د گاونډي هېوادونو هم رول شته چې د نړیوالو زورورو د پاره د پراکسي (مرسته کونکې) په توگه هر وخت کار

کړی دی. خو د دې ټول پلان لوی ذمه وار او مخکنی د روسیې کې
جي بي ده چې د دوستۍ په شکل کښې یې د افغانستان د بربادۍ
او د انقلاب د ناکامۍ ذمه په غاړه اخیستې ده او پکې بریالیتوب
یې موندلی دی.

حوالې

۱. اخگر، بشير. ژباړه: حنيف يوسفی او عبدالاحد نهضت مل. نورمحمد تره کي سياسي، علمي او ادبي ژوند. سورگل فرهنگي کلتوري ټولنه. کال ۲۰۱۱م. مخ ۲۲

۲. ايضاً. مخ ۲۳

۳. ايضاً. مخ ۲۲

۴. ايضاً. مخ ۲۲

۵. <http://www.taraki.org/life/>

۶. اخگر، بشير، نورمحمد تره کي سياسي، علمي او ادبي ژوند.

مخ ۲۴

۷. ايضاً. مخ ۲۲

۸. گېرس. ف. گ. مترج. سرمحقق معتمد شينواري. پښتو هنري نثر. پښتو ادبي غورځنگ. کوټه، دوېم چاپ، کال ۲۰۱۰م مخونه ۱۲۱-۱۲۲

۹. ماما. عزيزالله. پښتو مترقي ادب په لويه پښتونخوا کښي.

هيواد کتابتون، کوټه، کال مۍ ۲۰۱۲م. مخ ۱۲۷

۱۰. بڅرکي. محمد علم. وينس زلميان. د افغانستان يو سياسي تحريک، افغان کلتوري ټولنه، نيدرلېنډ، دوېم چاپ کال ۲۰۰۰م

عيسوي. مخ ۱۳۸

۱۱. لنډه بيوگرافي. نورمحمد تره کي، د افغانستان د علومو

اکاډمۍ. کال ۱۳۵۷ هـ ش. مخ ۱۴

۱۲. بڅرکي. محمد علم. وينس زلميان. مخ ۱۰۰

حوالې

ځگر، بشير. ژباړه: حنيف يوسفی او عبدالاحد نهضت مل،
محمد تره کي سياسي، علمي او ادبي ژوند، سورگل فرهنگي
وري ټولنه، کال ۲۰۱۱م: مخ ۲۲

ايضا. مخ ۲۳

ايضا. مخ ۲۲

ايضا. مخ ۲۲

<http://www.taraki.org/life/5>

ځگر، بشير، نور محمد تره کي سياسي، علمي او ادبي ژوند،
مخ ۲۴

ايضا. مخ ۲۲

اگرس. ف. گ. مترج. سرمحقق معتمد شينواري، پښتو هنري
شر، پښتو ادبي غورځنگ، کوټه، دوهم چاپ، کال ۲۰۱۰م
مخونه ۱۲۱-۱۲۲

۹. ماما، عزيز الله. پښتو مترقي ادب په لويه پښتونخوا کښې،
هيواد کتابتون، کوټه، کال مۍ ۲۰۱۲م، مخ ۱۲۷

۱۰. بخرکي، محمد علم، وينس زلميان، د افغانستان يو سياسي
تحريک، افغان کلتوري ټولنه، نيدرلېنډ، دوهم چاپ کال ۲۰۰۰م
عيسوي، مخ ۱۳۸

۱۱. لنډه بيوگرافي، نور محمد تره کي، د افغانستان د علومو
اکاډمۍ، کال ۱۳۵۷ هـ ش، مخ ۱۴

۱۲. بخرکي، محمد علم، وينس زلميان، مخ ۱۰۰

۱۳. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي. علمي او ادبي ژوند.
مخ ۲۹

۱۴. ریان، بشیر احمد، د افغاني باچاهانو لنډ ژوند لیک، صديقي
خپرندويه ټولنه، کال ۱۳۸۷ هـ ش، مخ ۱۴۵

۱۵. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي. علمي او ادبي ژوند.
مخ ۲۵

۱۶. ايضاً، مخ ۲۵

۱۷. ايضاً، مخ ۲۵

۱۸. ايضاً، مخ ۲۵

۱۹. ايضاً، مخ ۲۲

۲۰. ايضاً، مخ ۳۷

۲۱. ايضاً، مخ ۳۱

۲۲. ايضاً، مخ ۳۱

۲۳. بخرکي، محمد علم، وينس زلميان، مخ ۲۸

۲۴. ايضاً، مخ ۲۹

۲۵. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي. علمي او ادبي ژوند،
مخ ۳۴

۲۶. ايضاً، مخ ۳۵

۲۷. پاشا، احمد شجاع، افغانستان، ایک قوم کا المي، سنگ
ميل پبليکيشنز، لاهور، ۱۹۸۹، مخ ۴۸

۲۸. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي. علمي او ادبي ژوند،
مخ ۲۱۴

۲۹. گهرس-ف. گ، پښتو هنري نثر، مخ ۱۱۷

۳۹. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي، علمي او ادبي ژوند
مخ ۲۲۲
۳۱. گېرس، ف. گ. پښتو هنري نشر، مخ ۱۱۸
۳۲. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي، علمي او ادبي ژوند،
مخ ۲۲۳
۳۳. گېرس، ف. گ. پښتو هنري نشر، مخ ۱۱۹
34. <http://publishing.cdlib.org/ucpressebooks/view?docId=ft7b69p12h> HYPERLINK.
35. The same as above.
36. The same as above.
۳۷. اخگر، بشیر، نور محمد تره کی سیاسي، علمي او ادبي ژوند،
مخ ۲۱۹
۳۸. شرگل، د کارگرې طبقې گوند، مخ ۲۲
۳۹. رفیع، حبیب الله، پښتو پانگه، پښتو ټولنه کابل، ۱۳۵۲ هـ ش، مخ ۷۸۵
۴۰. ایضاً، مخ ۲۲۲
۴۱. تره کی، نور محمد، سمونه: صادق ژړک، دبزرگلور، سریزه
(ش. حصین) پښتو ادبي غورځنګ، کوټه، لومړی چاپ، ۲۰۱۰ م.
- مخ ۱۰

دوېم باب:

۲.۱. د ناولونو تعارف:

د نور محمد تره کي د ناولونو د تعارف په حقله دومره وئيلي شو چې نور محمد تره کي په خپل ژوند کښې ټول پينځه (۵) ناولونه په خپله مورنۍ ژبه پښتو کښې ليکلي دي او دا ناولونه د ډېر اهميت وړ ځکه دي چې په لومړي وار په افغانستان کښې په پښتو افسانوي ادب کښې د يوې ښې اضافې او بنياد په توگه مخ ته راغلي او چاپ شوي دي. د ناولونو تعارف به دلته مونږ په ځانگړې توگه وکړو. د ناول ليکلو په فن نور محمد تره کي ډېر پوه معلومېږي ولې چې نالونه يې په فني توگه مضبوط دي د ناولونو ترتيب يې څه داسي دي.

۱. بې تربيته زوی: دا ناول د نور محمد تره کي لومړی ناول دی بلکې پر دې خبره ټول د پښتو خپرونکي او ليکوالان په يوه خوله دي چې دا په ټول افغانستان (موجوده) کښې د پښتو لومړی ناول دی چې په لومړي ځل ليکل شوی دی او تر دې وړاندې کوم بل ناول تر اوسه مخې ته نه دی راغلی. او له دې پرته ځنې خپرونکي دا هم وايي چې دا ناول د پښتو ژبې لومړی طبعزاد ناول دی.

ددې ناول لومړی چاپ: دا ناول په لومړي ځل په کال ۱۹۴۰م عيسوي کښې په "کابل مجله" کښې په دريو برخو کښې چاپ شوی دی. چې د کابل مجلې برخې په دې ډول دي. لومړی کال لومړۍ گڼه (مارچ - اپرېل ۱۹۴۰م کال)، لومړی کال دوېمه گڼه (اپرېل - مئ ۱۹۴۰م کال)، او لومړی کال درېمه گڼه (مئ - جون ۱۹۴۰م کال)، خو

له دې وروسته باندې د دولت له خوا بنديځ لگول شوی دی او بیا نه دی چاپ شوی.

بې تربیته زوی" نومې ناول په دوهم وار د پښتو ادبي غورځنگ کوټې. له خوا په بنایسته صحافت سره په کتابي شکل کښې په جنوري ۲۰۱۲م کال عيسوي کښې چاپ شوی دی چې دا دی زمونږ مخې ته پروت دی. او ورباندې د پښتو ادبي غورځنگ کوټې له خوا "د غورځنگ یادښت او بیا ورباندې د صادق ژړک له خوا د یادونې وړ خبرې" تر عنوان لاندې مقدمه لیکلې شوې ده. په دې مقدمه کښې د ناول په حقله هم خبرې شوې دي او د "اوسني لیکوال به تېروتنه چې د کابل مجلې د نېټې په حقله سمونه شوې ده صادق ژړک لیکلې دي.

"چې په "اوسني لیکوال" کښې د کابل مجلې د چاپ کال ۱۳۱۸ هـ ش لیکل شوي دي. خو په اصل دا ۱۳۱۸ م هجري نه بلکه ۱۳۱۹ م هجري کال دی" (۱)

په دوهم ځای د پښتو پر لومړي ناول هم دوی لنډه کی بحث کړی دی او دا یې پخه کړې ده چې د پښتو لومړی ناول د راحت زاخېلي مادرخ (نتیجه عشق) دی او دوهم ناول یې هم دغه "بې تربیته زوی" شمېرلی دی. البته نه دې سره اتفاق کول بحث غواړي ولې چې د اول ناول پرېکړه کول دلایل او ثبوتونه غواړي. د راحت زاخېلي ناول (نتیجه عشق) د اردو ژبې لیکوال ډیپټي نظیر احمد د ناول ژباړه ده. نو ژباړې ته ناول وئیل هم یو سوالیه نشان دی. ولې چې په ژباړه کښې مکان او زمان دواړه د خپلې سیمې نه وي بلکه د نورو سیمو کلتور، ژبه، او ټولنیز روایات او چاپیریال په کښې له

ورايه ښکاري ، البته په ادب کښې يوه ښه اضافه بې شکه ورته وئيلای شو . په ژباړلې ناول کښې به ضرور د هغې سيمې ، ټولنې او کلتوري اقدار موجود وي نه ده پښتنو ، نو که هر څوک بې و وايي خو هغه ته به د پښتو ناول نه و وئيل کېږي . د دې پر ځای که مونږ دا و وايو چې د پښتو ادب لومړی ناول هم دغه بې تربيته زوی دی چې په کال ۱۹۴۰م کښې د کابل مجلې له لارې و پښتو ادب ته ډالۍ شوی دی ښه به وي .

بې تربيته زوی نومې ناول که څه هم نیمگړی دی خو په خپله چاپي برخه کښې چې په لاس کښې يې لرو په خپل هيئت کښې مکمل ناول دی . دا ناول پښتني چاپېريال رانښيي او يو صفا افغاني چاپېريال را په گوته کوي . کردارونه يې مکمل پښتني دي ژبه يې مکمله پښتو ده او د افغاني سيمې برخه ده . کوم کردارونه چې په عام اولسي چاپېريال کښې د پښتنو شتون لري . که هر څوک يې په هره ژبه و ژباړي او بيا يې ژباړه څوک لولې نو هم هغه به په نتيجه رسېږي چې دا د پښتنو په چاپېريال کښې ليکل شوی ناول دی . او هم د پښتنو د چاپېريال ستونځې اوقيصه په کښې انځور شوې ده . د دې ټولې درې واړه برخې په کتابي شکل کښې پر ۴۳ مخونه باندې ليکلې شوې دي . يعني ټول کتاب اول مخ يې د کتاب ټايتل دی ، دوهم مخ د کتاب پېژندنه ده پر درېم او څلورم مخ باندې "د غورځنگ يادښت" ليکل شوی دی . پر پنځم مخ تېرون ليکل شوی دی پر شپږم مخ يې مننه ليکل شوې ده .

پر ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷ مخونو باندې د "يادونې و خبرې" ليکلې شوې دي چې دا مقدمه د صادق ژړک له خوا ورباندې

ليکلي شوې ده. اوله ۱۵م مخ څخه بيا تر ۵۷م مخ پورې د ناول
قيصه ليکلي شوې ده. اوله ۵۸م مخ څخه بيا تر ۷۴م مخ پورې اخيرنې
مخ پورې وييپانگه ليکلي شوې ده. په ناول کښې گران توري په
اسانه پښتو کښې معنی شوي او تشریح شوي دي. او دا ناول د
پښتو ادبي غورځنگ شالکوټ له خوا د نورمحمد تره کي
داستاني کلیات کښې هم په ښه صحافت سره په فروري ۲۰۱۴م
کال بيا چاپ شوی دی.

۲. څره: دا ناول په لومړي ځل په کال ۱۳۳۵م هجري چې
۱۹۵۶م کال سره سمون خوري چاپ شوی دی دا ناول يو اجتماعي
ناول دی خو ټوله قيصه د طبقاتي شعور د خورولو د پاره ليکلي
شوې ده. دقيصې او مرکزي خيال له مخې دا ناول يو مکمل د
طبقاتي تضاداتو د څرگندونې هېنداره ده. ورسره د حکومتي
چارواکو او د منصبدارانو په ضد د مبارزې د پاره د تحریک او
پاڅون د پاره پېغام په کښې بيان شوی دی. قيصه يې په زړه پورې
او يو مکمل ناول دي.

۳. سپين: دا هم يو ناول دی چې پر ټولنيزه موضوع ليکل شوی
دی او خلقي يا اشتراکي مقصدیت لري چې په ۱۹۵۸م کال کښې
لومړی وار چاپ شوی دی. او په دوهم وار په ۱۳۵۷م هجري کال
چې د کال ۱۹۷۸م سره سمون خوري د علومو اکاډمۍ افغانستان
له خوا چاپ شوی دی. دا ناول هم د غورځنگ له خوا په اخري وار
په ۲۰۱۴م چاپ شوی دی چې د نورمحمد تره کي په داستاني
کلیات کې چاپ شوی دی.

۴. د بنگ مسافري دا ناول په ۱۳۳۲ م هجري چې له کال ۱۹۵۸ م سره سمون خوري کښې په لومړي وار چاپ شوی دی. د افغان سماجي، سياسي او ټولنيز شعور د پاره يه کښې پېغام پټ دي. او په دوهم وار بيا په کال ۱۳۵۷ م هجري چې له کال ۱۹۷۸ م سره سمون خوري د علومو اکاډمۍ له خوا چاپ شوی دی. او دا ناول هم په ټولنيزه توگه يو د طبقاتي شعور خورونکي ناولونو څخه دی چې په کښې د خان، ملک، ملا، له مذهب څخه ناوړه گټه اخستل، دولتي خلقو له خوا له اولس سره زياتوب او په فابريکو کښې د مزدورانو سره د کار او د تنخوا د ستونځو په حقله د مزدورانو احتجاجونه او داسې د يو انقلابي نظر تحريک له پاره په فابريکو کښې د مزدورانو غير شعوري ډول راپورته کېدل. بيان شوی دی چې خاص قيصه د طبقاتي تضاداتو د رابرسېره کولو غمازي کوي.

۵. سنگسار: دا ناول هم په کال ۱۹۵۸ م کښې په لومړي وار چاپ شوی چې يو خلقي نظره ناول دی او په مکمله توگه د لانديني طبقې د ويرولو د پاره د سرکار او د هغوئ د لاس پوڅو منصبدارانو له خوا پر اولس ټيکسونه ږدل او په ولس کښې د سرمايه دارانه نظام څېره ښکاره کول او داسې تل په دارنگه کارونو کښې د مذهب څخه ناوړه گټه اخيستل په ښکاره توگه بيان شوی دی او د دولتي چارواکو منفي او دروغجنې دسيسې په ښه توگه رابرسېره شوې دي په دې خاطر لانديني طبقه په شعوري ډول خبرداره کړل شي چې په اصل کښې سرمايه دارانه طبقه د مذهب پر غم نه ده بلکهې مذهب يوازې د خپلې حکمرانۍ د لا پرمختگ د

پاره په کار راوستل کېږي. او په دې ناول کېنې د مزدور یا زیار کېنې طبقې د راپورته کېدو د پاره په شعوري ډول قیصه لیکل شوې ده او دې ته مونږ یو مکمل نظریاتي ناول وئیلې شو.

۲.۲ د ناولونو سماجي او معاشرتي پس منظر:

لکه څنگه چې د هرې ژبې بنیادي افسانوي ادب زیات تر پر سماجي ستونځو، کرکېچونو او معاشرتي خدوخال باندې لیکلې شوې وي او اکثره د معاشرتي اصلاح د پاره کرکټرونه او قیصې په کېنې ذکر شوې وي. خو ډېر کم ناولونه داسې وي چې په لومړیو ادبي هلوځلو کېنې سیاسي، نظریاتي یا مذهبي اړخونه لري. نور محمد تره کي هم خپل د لیک اثر په هم دغه روایت کېنې مخ په وړاندې بیولې دی او خپل اول لیکونه یې په افسانوي بڼه د ناول په شکل کېنې دي او که د افسانې یا لنډو قیصو په بڼه کېنې وي په برملا توګه د سماج او ټولنې اصلاحي شکل لري او په سماج کېنې چې کومې ناخوالې او پېښې د انساني ژوند برخلاف تر سره کېږي هم هغه واقعيات یې په افسانوي ډول په کرکټرونو بدل کړي وي او د یوه ناول یا افسانې بڼه یې ورکړې وي. د ښکاره او معلوم تاریخ له لارې داسې ثابتیږي چې د افسانوي ادب پیل یې هم له ناول څخه کړی دی او په لومړي سر کېنې یې لومړی ناول چې د "بې تربیته زوی" په نامه لیکلی دی. دا لومړی ناول یې مکمل له اوله سره بیا تر پایه چې څومړې برخې یې تر لوستونکو رسېدلې دي په دې کېنې مکمل د سماج په اړه قیصه لري. چې په کېنې د یوه بې تربیته زوی د بې لارۍ او بې تربیته ځوان هلې ځلې او ژوند په حقله قیصه

ليکلي شوې ده. دا ناول له اوله بيا تر پايه سماجي او معاشرتي
اصلاحي ناول دی. خو نه شم وئيلي چې د پښتو ژبې څنو خپرونکو
د دې ناول په حقله داسې ولې وئيلي دي چې دا ناول مکمل خلقي
نظره يا سياسي نظره ناول ؤ نو ځکه هغه وخت د دولت له خوا
ورباندې پابندي لگېدلې وه. کېدای شي دغو خپرونکو دا ناول
وئيلي نه وي صرف يې د دې په اړه اورېدلي وي چې چونکې
نور محمد تره کی يو سياسي او خلقي نظرياتي شخصيت ؤ نو ځکه
بې دا ناول هم په دې وجه يو خلقي، اشتراکي يا سياسي نظرياتي
ناول بللی وي. خو په حقيقت کې دا ناول مکمل يو اصلاحي ناول
دی. د دې ناول ټوله قيصه او چاپېريال افغاني چاپېريال دی او
زمان و مکان يې هم افغاني دی چې په کې د مقر اولسوالۍ
باقاعده ذکر شوی دی.

له دې سره سره نور ناولونه چې وروسته يې ليکلي دي (خره، د
بنگ مسافري، سپين، سنگسار، څلور سره ناولونه يې له معاشرتي
اصلاح سره سره سياسي نظر په کې له ورايه بنکاريږي او په
خاص ډول يې د اشتراکي نظريې پيروي او پرچار کړی دی.

۲۳. په ناولونو کښې د مقامي او

سماجي ژوند خد و خال:

د نور محمد تره کي په ټولو ناولونو کښې د مقاميت په حقله په واضحه توگه د خپل پلرني يا مورني ټاټوبي او خپل هېواد افغانستان ذکر شوی دی او له ورايه دا څرگندوي چې دا ناولونه په مجموعي توگه د افغانستان او د دۀ دکلي او شاوخوا چاپېريال عکاسي کوي او ورسره يې د سماج خدو خال څرگندوي. يعنې دا د يوه ښۀ ناول خصوصيت هم وي چې په کښې د هغه وطن او سماج تصوير سازي شوې وي. اوس که دا ناولونه په هره ژبه و ژباړل شي نو مقاميت او سماجي خدو خال به يې نه بدلېږي او نه به لوستونکي په دې اړه د څۀ شک او شېبې ښکار کېږي. هم دغه وجه ده چې دغسې ناولونو خپل اهميت له لاسه نه دی ورکړی او دا ښيي چې دا ناولونه تر اوسه ژوندي پاته دي او د بيا بيا چاپولو يې اهميت تر لاسه کړی دی. نظريات يې يا سماجي ناولونه چې په کښې د خپل سماج او مقاميت په ښۀ توگه ترجماني شوي وي نو هغه هم دغسې ژوندي پاتې کېدلی شي. داسې ډېر ناولونه هم په پښتو ادب کښې شتون لري خو هغوی د څۀ داسې نيمگړتيا له کبله چې په کښې د خپل سماج خدو خال او يا مقاميت په ښۀ توگه نه وي تصوير شوي نو له وخت تېرېدو سره سره يې خپل اهميت او معنويت له لاسه ورکړی يعنې بايللی وي. او دا داسې څرگندوي چې نور محمد تره کي پر ناول ليکلو باندې په فني لحاظ ښۀ لاس بري درلود. او د سماجي خدو خال يې ډېر زيات خيال په کښې په ډېره هنري توگه ساتلی دی او لوستونکي بيا بيا هڅوي چې داسې ناولونه ولولي.

او د ناولونو په ژبه کښې يې د مقاميت خيال ډېر ساتلی دی او په ډېره ساده او کليواله ژبه يې ليکلی دی تر څو عام افغان پښتون اولس په اسانه توگه گټه ترې واخلي او اولس و توانيږي چې د اسې قيصه ليکلو څخه د سماجي ستونځو تصوير په کښې له درايه ورته و برېښي او د راروان نسل د پاره بلا گټې ترې تر لاسه کړي. د هم دغه مقاميت او سماجي خدوخال په حقله يې له ناولونو څخه په لاندیني کښې څه بېلگې داسې وړاندې کولای شو.

"شپه په لاره بله ورځ قافله د توبې د غره له تنگې څخه راووتله او د هغه غره په جنوبي لمنو کښې يوۀ کلي ته نژدې چې (برښاره) نومېده واپړول. په دغو برخو کښې واوره نه شته او لمر هم تود غونډې دی چې د ټولو د خوشحالي موجب دی. د زیاترو څرگانو خورې تمام شوي وو او هم ټول خورا زړۀ خوږي شوي وو.

لنگري او هم دا ډول څو نور مخور کسان دغه کلي ته ورغلل چې يو دوه پسونه رانیسي او هغه ونډۍ کړي، گڼ شمېر څرگان هم ورغلل چې هلته يو څۀ اوږۀ واخلي او خپل خورۍ يې کړي". (۲)

دلته په دې پورتنی پېراگراف کښې داسې ښکاره ده چې دا سیمه د اوسني ضلع پښین د یوۀ کلي نوم برښاره (برښور) نومېږي او په دغه څره ناول کښې څرگان چې د غزني له سیمې څخه راروان دي او د مزدورۍ د پاره مخ پر سېوۍ (سبي) روان دي چې د ژمي په موسم کښې دوی د تودو سیمو و خوا ته ځي او هلته د دوو یا درو میاشتو په خاطر په تودو سیمو کښې مزدوري وکړي تر څو بیا دوی بېرته د اوږي په موسم کښې خپلو سیمو ته راگرځي او هلته بیا د کرکړوندي روزگار پیل کوي. هم دغه رنگه یی په ټولو ناولونو

کښې د مقاميت په ښکاره توگه څرگندونه کېږي او د ناولونو له کرکټرونو يا د هغوی له سماجي کړو وړو څخه په ښکاره توگه واضحه کېږي چې ناول د يو خاص اولس د سماج، چاپېريال او مقاميت په اړه په ساده او روانه کليواله پښتو ليکل شوی دی. د دې د پاره مونږ کولی شو چې د نور محمد تره کي ټول ناولونه و وایو تر څو راته څرگنده شي چې رښتيا هم دغسې دي. يعنې دا نور ناولونه لکه: "د ښک مسافري"، "سپين"، "سنگسار" او ورسره دغه "څره" وگورئ.

سماجي خدوخال يې هم په ټولو ناولونو کېږي ډېر ښکاره او جوت دی. په ادبي او ډېره ښايسته توگه چې د ناول فني چوکاټ هم به کېږي برقرار ساتل شوی دی او په فني حقله يې سماجي اړخ په کېښې ځای کړی دی. په دې اړه زه د يوه ناول څخه د نمونې په توگه و پېراگراف را اخلم چې په ناول ليکلو کېږي يې سماجي اړخ څنگه ښکاره کړی دی. او په څومره ښکلې او فني انداز يې د خپل سماج د خدوخال ځای کړی دی.

يوه شپه چې د گلالی مور لږ څه وختي راغله او د شېر مور ليدله، نو د شېر مور ورته و وئيل:

"خوارکۍ! دومره ځغلي او ستړياوې پر ځان گالې او له کوره هم ډېره وخته ورکه يې، زه به يو چل در وښيم هغه دا چې د بدیر آغا، نوکري خوشې کړه او په کاروان سرايو کېږي د مسافرانو مالي راوړه، مينځه يې، هم به دي گټه ښه شي او هم به لږ هوسا يې، خلقو منتونه به درباندي لږ وي، زه چې يو څه په قوت کېږي وم غه کار مې کاوه خو چې له لاس او پښو و لوېدم، نو شېر هم لوی

شو او زما پر خای اوس دی د وڅکو د اوبو د خرڅولو په اثر
هغومره پیسې راوړي چې ما گټلې، خورې نارینه بیا ښه دي هرکار
کولای شي خو د ښځو دي خوله وچه شي، پتې سترگې دې هېڅ
لاس او پښه یې نه ښوري، خلق ښه وایي چې ښځه پاک الله ناقص
العقله پیدا کړې ده، که داسې نه وای نو دوی به هم خپل ځان په
خپله چلولای شوای.

د گلالۍ مور سم دلاسه ورغبرگه کړه:
"خورې! ته وایې هغه کارونه مې نه دي کړي؟ په دې کار يعني د
کالیو په مینځلو خو مې د لاس ټول نوکان بایلودل، خو بیا هم مونږ
او وچه ډوډۍ نه سره رسېدلو، له کومه وخته چې مېړه مې د
ښکاري درې په کار کي ترکانې لاندې او مړ شو، نو ما دخلقو د
کالیو د مینځلو ته لار ورته کړ، دا څلور پینځه کاله کېږي چې په
دې کار بوخته وم، خو که رښتیا درته ووايم په هېڅ کار کي خبر نه
شته او هر لورې ته چې مخ کړم هغه راباندې وتړل شي او یا دومره
ترې نه راځي چې نه مرم او نه پاي، بخت مې خراب دی سره زر مې
په لاس کېږي تورې خاورې شي، په اصل کېږي که رښتیا درته
ووايم خورې! ورکړه د خدای ده، ځنې خلق وینو چې نه بې لاس
خوار دی او نه بې پښه خواره ده، خو بیا هم له خوبه خوري او له
خوبه څښي، ټکه یواځې پر مونږ خوارانو لوېدلې ده، زه چې گورم
ټول خواران او چوپړ وهونکي د خدای په قهر اخته دي، یوه بې نه
دوې کېږي، دا خوارۍ لاشه کوي؟ میراث خواره مې هم لانه پسې
پرېږدي، تل ځي او راځي او وایي چې زه دا لونې پر خپل سرور نه
کړم او د هغو ولور په خپله و نه خورم، کله وایي چې دا نجونې

درڅخه بيايو او په جنوبي کښې يې خرڅوو او يا يې ازاد سرحد ته ورولو او پينځه غرانه په جوړوو. وی خورې؛ يوه خواري او يو غم خونه دی چې زه يې درته و ژاړم. د مدير آغا د کور کار يوه ښېگڼه لري هغه دا چې لونيې مې په نس مړې دي، ميراث خواره هم راباندې ډېر برېښنه شي کولی ځکه له مدير آغا څخه ډاډېږي... (۳)

دغسې د ټولو ناولونو په قيصو کښې د سماجي خدوخال زيات خيال ساتل شوی دی او په دې اړه چې د نور محمد تره کي کوم يو ناول سړی وايي نو د سماجي خدوخال تصوير سازي يې په ښکاره توگه د يوه مکمل او لرغوني سيمه ايز افغاني سماج ځنې تصوير کړې او هغه هم په ښه زړه راکښونکې توگه ترې برېښي يعنې د نور محمد د ناولونو د وئيلو پر وخت بالکل ويونکي داسې حساسوي چې گواکې دی په ژوندۍ ښه يو څه اوري او ويني چې دا يوه ښه ناول ليکونکې له خصوصياتو څخه دي.

۲.۲. د ناولونو سياسي پس منظر:

د نور محمد تره کي اولنی ناول ټې تربيته زوی دی دا يو سماجي او اصلاحي ناول دی خو دا اخري څلور ناولونه لکه «د ننگ مسافري، څړه، سپين او سنگسار» ټول په يوه خاص سياسي منظر نامه يا پس منظر کښې ليکلې شوي دي او په وطن کښې د ادشاهت او سرمايه دارانه نظام او د هغه نظام د لاس پوڅو د سياسي او سماجي بد مرغيو او کړنو په خلاف ليکل شوی دی او ه ورايه په کښې د سياسي نظرياتو پرچار په سماجي خدوخال کښې شوی دی او ورسره د يوه منظم سياسي تنظيم تبليغات هم

سوي دي. خو دا ناولونه يې سره له دې چې خاص سياسي پس منظر لري خو بيا يې هم د ناول فن او هيئت ته په کښې هېڅ زيان نه دی رسېدلی. داسې ناولونه اکثر د لوستونکيو د پاره د غير دلچسپۍ سبب وگرځي او خپل فني اهميت له لاسه ورکړي خو د نور محمد تره کي دغسې ناولونو خپل فن او هنر ثابت کړی دی. يعنې که يو څوک د دغو نظرياتو په حمايت کښې نه وي نو هم د ناولونو له هنري ثبوت څخه به انکاري نه شي. د يو ښه سياسي تنظيم جوړولو او ورسره د انقلابي يون د پاره په کار کولو کښې مرستندويه ناولونه دي. ځکه خو تر اوسه په پښتو ادب کښې د تره کي دغه ناولونو خپل اهميت نه دی بايللی. دا ناولونه په نړېواله کچه د مېکسم گورکي نوبل انعام يافته ناول "مور" د کچې ناولونه کېدای شي. که څه هم په فکري حقله يې ځنې ليکوالانو مخالفت هم کړی دی او دا يې وئيلي دي چې چو نکي داسې ناولونه د يوې خاص سياسي نظريې د پرچار د پاره ليکل شوي وو نو ځکه يې اهميت هم نه شو پاته. خو د دې برعکس زه دومره وایم چې د نن په سياسي منظرنامه کښې که څه هم په ښکاره توگه اشتراکي نظريات او سياست وجود نه لري خو بيا هم هغه ناولونه ډېر خلق په شوق سره لولي او داسې اخستنه ځنې کوي چې يو سياسي تنظيم څنگه منظم کېدای شي چو نکي د دې ناولونو د ليکلو په وخت کښې د افغانستان سماجي او سياسي منظرنامې د يوې ديکتاتوري (ډيکټېټرشپ) تر سايه لاندې ژوند کاوه او په افغانستان کښې د يوې کورنۍ يا يو شخص څلوېښت کلن امریت وجود درلود نو ځکه په هغه وخت او حالاتو کښې هم داسې فني ناولونو اهميت لا زيات تر لاسه کولای شو.

دې مطلب دا هم شو چې د نور محمد تره کي سياسي او تجزياتي شعور هم ډېر لوړ ؤ او د خپل هيواد سماجي او سياسي حالاتو باندې يې ښه نظر درلود او د خپل تېز تجزياتي شعور په برکت يې د اولس نفسيات هم په ښه توگه پېژندلي وو نو يې داسې کار ته ملا تړلې وه. ولې په ناول ليکلو کښې د خپل سماج سياسي. نفسياتي او معاشي توگه باندې جاج اخستل هم ډېر ضروري وي چې نور محمد تره کي دا کار کړی دی. ځکه خو دغه ناولونه په هنري ادب ليکلو کښې ډېر مرستندويه ثابت شوي دي.

۲.۵. په ناولونو کښې د سياسي نظريې جائزه:

د نور محمد تره کي د ناولونو تر شا يو سياسي محرک وجود لري لکه څنگه چې د نور محمد تره کي له ژوند او هلو ځلو څخه له ورايه ښکاري چې د نور محمد ژوند له يوې سياسي مبارزې سره جوخت پاته شوی دی. او زيات تر عمر يې د سياسي فکر پلټلو. خپورولو او خپلولو کښې راتېر کړی دی او ورسره يې د خپل سياسي چاپېريال پر بنا د يوې خاص نظريې ملگرتيا او پرچار کړی دی. او که مونږ وگورو چې د نور محمد تره کي ژوند له پينځه کلنۍ څخه په داسې حال کښې پيل شوی دی چې حتماً به د داسې ژوند پيل کونکي انسان چې تجزياتي احساس او د وطن اولسي مينه ورسره زېږېدلې وي نو کوم بلې خوا ته نه شي تلای ښې له سياست کولو څخه ځکه خو يې د خپل ژوند د پيل سره سره دغه سياسي شعور ورسره ملگري شوی دی او اکثر ناولونه يې د سياسي نظريې په پس منظر کښې ليکلي دي. او په ناولونو کښې

بې په خاصه توگه د اشتراکیت یا سوشلزم د نظریاتو پر چار کړی
 دی او په مکمل ډول یې د دغې نظریې د پاره په شعوري ډول کار
 کړی دی یعنې په ناولونو کښې یې په شعوري توگه دا هڅه کړې ده
 چې په ټولنه کښې طبقاتي توپیر ولي وجود مومي اوڅه رنگه باید
 داسې خام نظریات له منځه ولاړ شي ترڅو لاندینی طبقه له دې
 جنجاله ځان خلاص کړي. نور محمد تره کي د خپل وطن سماجي،
 سیاسي، نفسیاتي او معاشي حالاتو دې ته اړ ایستلی ؤ چې د دې
 فرسوده او ظالم نظام په خلاف خپلې هلې ځلې د خپل اولس د
 راوینولو د پاره تر سره کړي او د دې مبارزې پیل یې له قیصه
 لیکلو کړی دی. او د خپل سماج یا سیاسي حالات یې په داسې
 هنري توگه عکس کړي دي چې رښتیا هم د اولس د را وینس کولو
 یوه فني او د قبلېدو وړ وسیله ګرځېدله. او سوکه سوکه یې خپل
 نظریات د هنري نثر له لارې اولس ته را ښکاره کول. چې ښه وسیله
 یې ناول یا لنډه قیصه لیکل و ګرځېدله. د هم دې نظریاتي حیثیت
 لرلو بنیاد یې د دې شي وسیله و ګرځېدله چې پښتو هنري نثر یې په
 لومړي ځل له حقیقت پسندی سره اشنا کړ او ورسره یې تنقیدي
 شعور په خپلو هنري آثارو کښې ژوندي ساتلي دي، او دا اعزاز تر
 لاسه کوي چې پښتو هنري نثر هم د نړیوال معیار سره اشنا کوي.
 نور محمد تره کي په خپلو ناولونو لکه د بنگ مسافري، او
 سنگسار کښې د خپلې اشتراکي نظریې پر چار په ډېر هنري ډول
 کړی دی. او په واضحه توگه یې د سوشلزم پر چار د ځان د پاره او د
 اولس د راپارولو د پاره غوره گڼلی دی. چې د ناولونو له بېلگې څخه
 داسې روښانه کېږي بېلگه.

دا دوره يې په يوه ساعت کښې وکړه او بيا د باندې راووت.
 په دې وخت کښې دوه درې کسانو کار کونکو چې جامې يې ټولې
 په تېلو غوړې او جامې يې لاڅه چې خولۍ يې د ډېر غوړوالي له
 لاسه تورې اوښتې وې، يو خط د معاون صاحب په لاس کښې
 کښېښود. معاون صاحب چې خط ته وکتل هغه يې په لاس کي
 ودرې او د يوه کارگر پر مخ يې ور وغورځاوه او په تريو تندي يې
 له ځانه سره و وئيل.

نن ورک شئ خدای مو ځوار کړه، والله چې ټوله نړۍ مړه او
 پټه شي که تاسې کارگران خو ماره شئ، هره ورځ ستاسې يو جنجال
 وي. کله تنخوا ډېره غواړئ او کله درېشۍ غواړئ سړی مو په
 کومه خوا پسې ورسېږي؟ دومره د فابريکې عايدات نه وي لکه پر
 تاسې باندې يې چې خرڅوي، ورک شئ خپل کار کوي، د رياست
 مقام دا خبرې او چټيات نه شي اورېدلای که چرې مونږ په خپله دا
 لازمه و گڼله البته ستاسې د درېشيو په باره کښې به غور وشي،
 (۴).

دلته د "سپين" ناول څخه په دې پورتنې پېراگراف کښې د
 مزدورانو د يووالي او په هغوی کښې خپلو حقوقو د اخستلو د
 پاره د رياست په ضد راوتل او خپلې تنخوا يا د نورو سهولياتو د
 ترلاسه کولو د پاره د يو تحريك د پاره مزدوران راپارېدل او خپل
 حق غوښتل يو سياسي عمل دی چې داسې تحريکونه په وخت سره
 د انقلابي مبارزې دپاره په مثبت توگه گټه کولای شي يعنې د
 نور محمد تره کي په ناولونو کښې زيات تر سياسي پس منظر وجود
 لري او د هغه خاصو سياسي سيمه ايزو حالاتو يا د دولتي چارواکو

د رويو چې په سياسي پرمختګ کښې خنډ پاته شوې وي په خلاف
 په شعوري ډول د ناولونو برخه جوړ کړل شوې وي. او ټول ناولونه
 يې په سماجي پېرايه کښې د سياسي نظرياتو د راپورته کولو او د
 سياسي شعور د راوړلو پرچار شوی دی. او په خاصه توګه د
 زيار کښې طبقې د رايو ځای کولو او په هغوی کښې د هغه د دولت
 د منفي کارونو په خلاف ذهنيته پېدا کول او هغوی ته په اولسي
 توګه د خپل حق د غوښتلو د هلو ځلو د پاره پېغام ورکول شوی دی
 يعني صرف يوازې اولني ناول چې "بې تربيتنه زوی" نومېږي،
 کښې د ځوانانو د اصلاح د پاره په کښې پېغام ورکول شوی دی. او
 نور پاته څلور واړه ناولونه يې د سياسي نظرياتو او د سياسي هلو
 ځلو او سياسي پس منظر په رڼا کښې ليکل شوي دي او د سياسي
 روزنې او مبارزې پېغام ورکول شوی دی.

۲.۲. د نور محمد تره کي په ناولونو کښې طبقاتي نظريه:

نور محمد تره کي د خپل ژوند د مبارزې او دخپلې سياسي مخزې په رڼا کښې پر طبقاتي مبارزه يقين کړی دی او ټول عمر يې د طبقاتي فرق او امتياز د ختم کولو د پاره سياسي او ادبي هلې ځلې کړې دي او هر وخت يې د لوړې، جابرې طبقې او مقتدر طبقې په خلاف خپل قلم گرندی ساتلی دی. نور محمد تره کي چې له کومه وخته ليک پيل کړی دی له هم هغه وخته يې ليکل د لوړې طبقې په خلاف، د سماجي انصاف او لاندينۍ طبقې د گټې او پر مختگ د پاره ليکل کړي دي او په لومړي وار يې په پښتو ادب کښې د داسې مسايلو په خلاف قلم پورته کړی دی چې تر دې وړاندې يې مونږ په پښتو ادب کښې هيڅ بېلگه نه لرو. يعنې په فني توگه يې پښتو ناول له ريالزم سره اشنا کړی دی او رښتني حالت يې بيان کړی دی. د نور محمد تره کي په ناولونو کښې د طبقاتي توپير ختمولو، سماجي سمون او علم و تعليم د پاره په ښکاره توگه مبارزه کړې ده. دی له ماشوموالي څخه د طبقاتي جبر او توپير ښکار شوی دی يعنې په پينځه کلنۍ کښې يې د کور د معاش د پاره مزدوري کوله نوبيا يې تر پنځلس کلنۍ پورې مزدوري کړې او بيا يې مات گوډ تعليمي سلسله هم د مزدورۍ کولو سره مخ په وړاندې تر لسم ټولگي پورې ساتلې ده. نو ځکه د ده په ژوند کښې د طبقاتي جبر او توپير اثرات ښکاره پاتې شوی دی او ښکاري، دی يې دې ته مجبور کړی وي چې دی هم د طبقاتي توپير او ناسموالي په ضد مبارزه وکړي ځکه خو يې په ټولو ناولونو کښې

هم د لورې طبقې او د هغوی ملگري نړيوال سامراجي قوتونو او
سمه ايز (ملاسيد خان) ملگرو په خلاف د هغوی د کردار د
رابرسپره کولو د پاره ښه په ښکاره توگه څرگندونه کړې ده. په څېره
ناول کښې د سرمايه دارانه نظام د ناوړه کارونو تر سره کولو په
خلاف د طبقاتي مبارزې او د مارکس دا خبره چې:

”دنيا کې محنت کښو ايک هوجاؤ“ ۵

ژباړه (د نړۍ ټولو زيار کښانو سره يو شئ).

د پلي کولو دپاره يې د مزدورانو د يو کولو او د دې د پاره د
پارولو يوه بېلگه په څېره ناول کښې داسې انځوروي:

داخو جوته خبره ده چې د کار ځای ته به مو تاسې رسوئ. کرايه
مو پر تاسو ده، اوس تاسې ظالمان سربېره پر دې چې له خرو سره
مو يو ځای په يوه واگون کښې سپروئ کرايه به لا هم غواړئ، زه خو
دا وایم چې تاسو سودخواره، د خلقو دښمنان او انسانيت ته په
سپکه سترگه گورئ، که مونږ جلا د خلقو په واگونونو کښې
سمدلاسه لېږئ ښه تر ښه، که نه وي مونږ په تاپسې کار نه کوو، هر
وخت چې مو روپی و موندلې ستا پېشکي روپی به هم بېرته
درکوو.

د ژېړ گل دغه رغ پر حاضر و خلقو او په خلقو کې خورا ژوره
اغېزه وکړه او ټول په یوه رغ نارې کړې:

ښه وايې سره له دې چې حقیقتاً ټوله نړۍ په مونږ ودانه ده بیا
هم تاسې بې انصافه مونږ له خرو سره يو ځای تړئ یا مونږ دا
تیتوالي او بې عزتي نه منو. د جمعدار وراره د دې لوی ډلې

زلميانو ښخ خورا و ويروه او په بيره دننه خپل اکا ته وراغډ او
 قيصه يې ورته وکړه.
 اکا يې ورته ووييل: "خداى مو دې د مزدورانو د طبقې له
 يووالي او اتفاق څخه ژغوري.

ددوى د يووالي قوت او قدرت تر هر څه ډېر دى". (٦)

په هم دغه ناول کښې د يوه سرمايه دارانه رياست هغه عمليات
 چې د اولس په لوتلو او د خپلو ناوړه گټو تر لاسه کولو د پاره تر
 سره کوي او د غلو يا ډاکوگانو په پټه ملا تر کوي او د شپې له
 مخې د مسافرانو په قافلو باندې حملې کوي او د تېکس په نامه
 خلق لوتي. په ناول کښې يې څه داسې انځور کړى دى:

که خداى تاسې مهربانه کړى پر مونږه څرگانو رحم وکړئ او
 پرې مو ږدئ، خلور مياشتې مو له ډبرو نوکان وهلي دي او څو گزه
 رخت مو کورو ته کړى دى، دا راپرېږدئ چې يو يې شو، دعا به
 درته کوو خداى به مو په هغه جهان کښې جنتونه ځای کړي.

يوه ماسل تور شرک په خپېره و واهه او هغه بل په لغته پر
 لېنگو و واهه او د ښکښلو او پوچ او رد په ضمن کښې يې ورته
 ووييل تاسو باغيان ياست حکم نه منئ که مو شرعي غم ورکړد وای
 نو اوس به ولې په دغو خواريو اخته کېداست، درځئ چې لوى
 خرڅگير ته مو په لاس ورکړو په تاسې باندې خو د بند حکم هم
 راخېژي نو دا نازوا ده چې تاسو به يې کوئ په اصل کښې ناروا
 خلق ياست چې په دې لومه اخته شواست" (٧).

يعني دلته په دې ناول کښې که څه هم د څرگانو قيصه ده خو په
 دې قيصه کښې د طبقاتي توپير او زورورو غلو او مذهبي خلقو

ملگرتيا سره تړلې شوې ده چې د سماج په زيان او د لاندیني زيار کښې طبقې په تاوان کارونه کېږي او يو سرمايه دارانه رياست د غلو او ډاکوگانو ملاتړي کوي چې غله په هره لاره او شېله کښې په ازاد مټ د خلقو لاره نيولای شي او خلق يا مسافران چې په مزدوريو پسې تللي وي او څه بې د کورنۍ د پاره گټلې وي هغه ځنې واخلې هم دغه رنگه بې په "سپين" نومې ناول کښې هم د يو سرمايه دار سړي د مړينې پس د هغه د ميراث د وېشلو په وخت د هغه د کورنۍ تر ميان د ملا، خان صاحب او صاحبزاده صاحب د منفي کردار او خان د رياستي لاس لرلو په وسيله پر اولس باندې دغسې زياتوبونه روا ساتلي او داسې نور کارونه چې د منصبدارۍ له لارې له اولس سره زياتوبونه کوي داسې ټولنيز کردارونه چې هغه د لوړې طبقې په گټه کارونه کوي او د لاندینۍ يا زيار کښې طبقې په زيان لوبول کېږي د هغوی بې په کښې په ښه توگه څرگندونه کړې ده. چې دا هم د طبقاتي نظرياتو د پاره يوه مبارزه ده. يعني طبقاتي شعور خورولو باندې کار په کښې شوی دی.

"سپين مسکي شو او په خورا خواره ږغ او روڼو سترگو چې د خورا ډېر اخلاص بڅرکي ترې نه غورځېدل ورته وويل:

صاحب! که مونږ ستاسې غوندې ښو خلقو او پيرانو په لنگر کښې خپل سرونه کښېږدو نو هم لږ ده. دا ځکه چې زمونږ ټوله شتمني او نېکمرغي هوسا ژوند لکه چې پخوا مې هم وويل ستاسو د دعا او مرستې نتيجه ده. خداي دي د خان صاحب او ملا صاحب سيوري هم زمونږ له سره نه کموي. که دغه علماء او باتدبيره خلق نه وای نو هم به مو ژوند تريخ وای دوی دواړه له ما سره ناست

دي او نه ولاړ، زمونږ د کاله د نېکمرغۍ لپاره هرډول مرسته کوي.
 بله خبره خو دا ده چې تاسو هم په خبر ياست چې دوی دواړه وصيان
 شوي دي. ښه دي د ملا صاحب خو اوس گزاره شکر دی ښه شوې ده
 په دې وختونو کښې يې يو دوه اېکړه محکمه هم رانيولې ده (۸).
 د نور محمد تره کي په يو بل ناول چې د سنگسار په نامه ليکل
 شوی دی هم مکمل د طبقاتي مبارزې يو نمونه ده او ټول ناول د
 خپل سماج د سياسي او معاشي منډو تړپو د پاره ليکل شوی دی
 او په دې ناول کښې ټول ټال د سماجي نا انصافيو، د سرمايه دارانه
 حکومت د پرمختگ د پاره د ملا، ملک، خان، حکومتې ماسلان،
 د قاضي، حضرت او نور ټول هغه کردارونه چې د سرمايه دارانه
 نظام دفاع کوي او د هغه د غلطو کړنو د تحفظ د پاره کار او زيار
 باسي په ضد ليکل شوی دی او ورسره د زيار کښې طبقې په خلاف
 د دوی کردارونه ښکاره کړي دي. او د ناول ټوله قيصه د هغو
 ظلمونو او بې لاريو په خلاف ده کوم چې د مقتدرو قوتونو له خوا
 مذهب د خپل سرکاري کار په گټه کارول او ملا چې د مذهب خاص
 کردار دی په خپله غېږه کښې ساتل او د اولس په ضد داسې کارول
 چې اولس هېڅ کله د يو تحريک ښه نه کړي خپله او هر ناروا، روا
 گڼل شوې وي. او د خلقو له مذهب سره مينه او بيا له هغې څخه
 ناوړه گټه اخيستل يې ښه په گوته کړې دي يعنې اولس صرف د
 مذهب د سپېڅلې ملگرتيا هر زور او بار پر ځان وړي يعنې په دې
 کښې چې پر شېر نومې هلک باندې د زندیقي دروغجنه فتوا
 لگېږي او بيا يې پلار هم له مذهب سره د مينې په خاطر پر زوی
 باندې زور اچوي چې که تا د قران مجيد بې حرمتي نه ده کړې نو هم

وډ يې منه. خدای رحيم دی رحم به درباندي وکړي او و به دې
 بخښي. ولې چې ملا او قاضي وايي چې تا تر څو جرم منلی نه وي
 نو توبه دي هم بيا نه قبلېږي په دا طرز دوی شپږ په دې راضي کړي
 چې دده دا کار کړی دی او بيا چې يې ومني نو شپږ وايي چې زه
 اودس تازه کوم تر څو توبه و کارم خو قاضي ورته په خښم وايي چې
 ستا نوره سزا سنگسار ده او پرتا د توبې ور وتړل شو او په داسې
 حال شپږ سنگسار هم کړي.

نور محمد تره کي په دې ناول کښې ډېره ښه عکاسي کړې
 ده. چې داسې ناولونه هر وخت د تېټې طبقې د يووالي او د يوه
 تحريک د پاره ښه رول لوبولی وي. دا ناول هم د هغو ښو ناولونو په
 قطار کښې شمار ناول دی کوم چې په اولس کښې د طبقاتي
 مبارزې درس ورکولای شي، لکه د مېکسيم گورکي ناول چې د
 "مور" په نوم ليکل شوی دی. د دې "سنگسار" ناول يوه بېلگه چې د
 طبقاتي مبارزې څرگندونه په ښکاره توگه ځنې کېږي لنډيز څه
 داسې دي.

"سهار پر لسو بجو چوکچوک (آوازه) شوه چې شپږ قران شريف
 په غولتون کښې اچولی دی او په دې ترتيب يې ځان د سنگسار وړ
 گرځولی دی. ... د شپږ لاسونه يې تر ملا ور وتړل. ... راځه کنه
 زموږ ملگري ټول لارل اوس ته دې څه څه شپېلۍ وهې اصل
 زنديق خو په لاس کښېوت. ... اوس اوس ملا صاحب له قومندانۍ
 څخه راغی. هغه وايي چې تحقيقات به سبا ته شروع شي، ... بيا يې
 د شپږ پلار مخته ورواړاوه.

نور به په زوی پسې نه گرځي او ...

په دې وخت کېنې عبدالفتاح نومي چې د کانو په وزارت کې
بې د سرکاتب په حيث کار کاوه او يو له هغو درو کسانو څخه چې د
شېر د جرم د اثبات له پاره يې ملا ټينگه ترلې وه رابنکاره شو، کوم
وخت چې يې ملا او د شېر پلار يو ځای سره وليدل نو ملا يې يوې
خواته کړ او هغه ته يې و وئيل:

له دغه سپينزيرې سره مه رغېږه له دې څخه بيا پوښتنه کېږي،
د دې له پاره چې مونږ او تاسې يې پلار هم په خپلې خوا کړو او د
شېر په ضد د دې شهادت حاصل او يا لږ تر لږه په دې کيفيت کېنې
بې طرفه کړو.....

د شېر پلار د خپل لمسي له ښخولو وروسته ښځ جومات ته
ورغلی چې د شېر په باره کېنې معلومات تر لاسه کړي په جومات
کېنې يې فتاح او د دې څو نور ملگري وليدل چې د شېر په باره
کېنې په ډېرو تودو خبرو بوخت دي. د فتاح چې سترگې پر وښتلي
نويې پرېغ کړ:

د شېر زنديقيتوب ثابت دی اوس تاته ښه موقعه په لاس
درغلې ده چې ايمان وگټي او يا ايمان و بايلي... نو که غواړي چې
د اسلام مقدس دين ته خدمت وکړي نو بايد زوی تر پښو لاندې
کړي او د حقيقت په شاوخوا کې شهادت ورکړي! (۹)

۲.۷. د ناول نگار په حېث پښتو ادب کښې د

نور محمد تره کي مقام:

پښتو افسانوي ادب د ناول په برخه کښې مونږ له تر نور محمد تره کي له مخه داسې کوم بل لیکوال په مخه نه راځي چې پښتو ناول یې له جدید نوعیت سره اشنا کړی وي، او پښتو ناول یې له ریالزم سره اشنا کړی وي. یعنې نور محمد تره کي دی چې پښتو ناول یې په لومړي ځل د یو ښه هنري ناول لیکلو سره اشنا کړی دی ولې تر دې وړاندې په لومړي ځل یو ناول چې د ماه روخ (نتجه عشق) په نامه باندې په ۱۹۱۲ کښې د راحت زاخېلي لیکلی او چاپ شوی دی خو پر هغه باندې لا تر اوسه څېړونکي په اتفاق نه دي ولې چې نیم خلق دا ناول د کرکټرونو په حقله د پښتو ناول نه بولي او د پښتو لومړي طبعزاد ناول یې هم نه بولي. او له دې وروسته بیا پر دې خبره ډېر څېړونکي پر دې خبره متفق دي چې په پښتو ادب کښې دوهم ناول په ۱۹۴۰ م کال کښې د نور محمد تره کي "بې تربیته زوی" نومې ناول دی چې یو اصلاحي ناول دی. خو ځنې لیکوالان بیا د حافظ محمد ادریس "پېغله" نومې ناول چې په کال ۱۹۵۰ م کښې چاپ شوی دی، د پښتو ادب دوهم ناول گڼي او ځنې لیکوالان بیا په دې نظر هم دي چې د پښتو لومړي طبعزاد ناول هم دغه د نور محمد تره کي "بې تربیته زوی" نومې ناول دی او دا دلیل وايي چې د دې ناول سیمه، ژبه، لهجه، چاپېریال، کردارونه او قیصه ټوله پښتنې او افغاني دي نو ځکه داله هره پلوه د ناول په ټول پوره دی او د دې ناول په شان تر دې وړاندې کوم بل

ناول په پښتو ژبه کښې نه دی لیکل شوی چې مونږ ورته یو طبعزاد ناول و وایو. البته د پښتو د لومړي طبعزاد ناول په حقله ډېر بحثونه شوي هم دي خو په دې تېرو بحثونو کښې د رشید احمد څېړنه د کار وړ ده او د تحقیق په اصولو پوره څېړنه یې کړې ده. رشید احمد په خپل منطقي بحث کښې دا ثابته کړې ده چې د نور محمد تره کي لومړی ناول "بې تربیته زوی" چې نیمگري چاپ شوی دی د پښتو لومړی طبعزاد ناول گڼي او دا ادعا یې ثابته کړې ده چې هم دا ناول لومړی د پښتو طبعزاد ناول دی. زه د خپلې دغه تحقیقي مقالې په لیکلو کښې د څېړنې له مخې په دې نتیجه رسېدلی يم چې په دې اړه د رشید احمد و شوي کار ته د قبولیت په سترگه وگورو، او هم دغه ناول د پښتو لومړی طبعزاد ناول و گڼل شي. هم دغه رنگه د دې ناول پر کومو نیمگري تیاوؤ چې مخکښې نیوکه شوې ده هغه گوره چې کوم لامل ولري؟ البته د دې ناول په وئیلو سره او د هغه په فني توگه د ناول په چوکاټ کښې دننه په څېړنې سره به هر لیکوال او نقاد په دې پایله رسیږي چې هم دا ناول د پښتو لومړی ناول دی چې د ناول ټول کره وړه، ژبه، منظرکشي، پلاټ، کردارونه، قیصه او ربط د یو ښه ناول ثبوتونه لري چې د هم دغو خصوصیاتو لرلو باندې مونږ هم دا ناول د پښتو لومړی طبعزاد ناول گڼو.

پښتو افسانوي ادب د ناول په برخه کښې نور محمد تره کی رښتیا هم یو ځانگړی مقام لري هغه په دې چې هغه په پښتو ادب کښې لومړی لیکوال دی چې د ناول په برخه کښې یې په فني توگه ناول ته ډېره پوره پوري ځانگړتیا ورپه برخه کړې ده او ورسره یې

پښتو ناول ته ځانگړی اسلوب هم ورکړی دی. دی اولنی لیکوال دی چې په اول وار یې پښتو ناول له آفاقي مفکورې سره اشنا کړی دی او په ناول کښې یې د خپل سماج رښتنې انځورگري کړې ده. د ناولونو ژبه یې بېخي آفاقي او زړه راکښونکې ده. نور محمد تره کی په پښتو ادب کښې د نړیوالې کچې ناول لیکلو اعزاز په غاړه لري هم دا اعزاز لري چې د طبقاتي توپیر انځورگري، د سماجي بې لاریو او ناوړه دودونو انځورگري یې هم په ښه توگه کړې ده. زما په اند نور محمد تره کی د پښتو ناول لیکلو په لړ کښې رښتیا هم داسې مقام لري چې دا به هر وخت ژوندی پاته وي د ده له ناولونو څخه واضحه ده چې نور محمد تره کی یو ښه ناول نگار دی. په دې اړه باندې ډېر څېړونکي هم په یوه خوله دي. په داستاني کلیاتو کښې چې د صادق ژرک په زیار او سمونه تالیف شوی دی. "ارواښاد نور محمد تره کی او د هغه پنځونې" تر سرلیک لاندې لیک کښې ش. حصین د تره کی په حقله څه داسې لیکي:

"ارواښاد نور محمد تره کی د خپل وخت له ادبي نړۍ څخه ډېر څه لري، د خپلې مورنۍ ژبې په څنګ کښې له دري، انګلیسي او اردو ژبو سره پوره بلدتیا لري. د سیمې او نړۍ د ډېرو وتلو لیکوالو له تخلیقاتو سره پېژندګلوي لري او ډېر په زړه پورې څه یې له هم دې لارې په پښتو او دري آثار وړ زیات کړي دي. د هند د نیمې وچې له شتمن ادبي بهیر څخه ډېر څه ورسره دي او د اروپا (یورپ) د ادبي دنیا له ډېرو ښو او نامتو څېرو سره څېړنیزه پېژندګلوي لري. د ادبیاتو په هنري ښکلا او د ادبي تخلیقاتو په فني اصولو لاس بری دی." (۱۰)

په هم دې اړه باندې عبدالکريم بريالي په ليکنځي نومې مجله
کښې څه داسې ليکې:
اور نور محمد تره کي نه پښتو ناول کې صنف کو آگې بډه ليا.
وې بنيادی طور پر ناول نويس هي، کردارون کې تخليق اور منظم
پلاټ پيش کړنې مي انکا کوئی همسر نه يي (۱۱)
ژباړه: نور محمد تره کي د پښتو د ناول صنف ډېر مخ په
وړاندې بيولي دي. هغه په بنيادي توگه ناول نگار دی، د کردارونو
د تخليق او په مربوط پلاټ پيش کولو کښې د هغه په سرڅوک نه
شي کېدای.
د نور محمد تره کي د ناولونو په حقله ښاغلی زرین انځور

ليکي چې:
ناول ليکنه د نور محمد تره کي د قلم هغه پنځونې دي چې په
خاص ډول ورته بايد تم شو. په خپل وخت کښې زمونږ د ټولو
داستاني ليکوالو په تناسب په دې لړ کښې د هغه کار د کميت او
کيفيت له پلوه زيات دی (۱۲).

د نور محمد تره کي د ناول ليکلو په اړه طلعت بېگ مصداق په
خپله پي اېچ ډي مقاله کښې ليکي چې:
ک. الف. ليبيديف د لومړي ځل لپاره دا خبره څرگنده کړه چې
په پښتو ژبه د معاصر ناول ليکنې بنسټ ايښودونکی نور محمد
تره کي بلل کېږي په دغو مقالو کښې د ليکوال (تره کي) ژوند ليک
اود نوموړي د ناولونو کره کتنه کښل شوې ده. ک. الف. ليبيديف په
روان ادبي بهير د نور محمد تره کي خدمتونه نه هېرېدونکې گڼي او

په پښتو ادب كښې يې د ناول د ژانر بنسټ ايښودونكې بولې. (۱۳)

پروفېسر كانستانتين لېبېديف په خپله يوه مقاله كښې نورمحمد تره كې د پښتو ژبې بنسټگر گڼي او ليكي چې: نورمحمد تره كې نه يوازې د افغانستان د يو وتلي سياسي شخصيت په توگه نامتو دی، بلكې هغه يو با استعداد ليكوال او په پښتو ژبه كښې د لنډ هنري داستان او ناول د رامنځته كېدو نوښتگر او بنسټ ايښودونكې دی. (۱۴)

ښاغلي رشيد احمد د نور محمد تره كې ناول "بې تربيته زوی" د پښتو ورومبي طبعزاد ناول په حيثيت ياد كړی دی هغه ليكي چې: "دا يوه ادبي سمونه ده چې مونږه يې په پرانستي زړه او فراخ ذهن سره وكړو او دا تسليم كړو چې د پښتو ورومبي طبعزاد ناول هم دغه د ښاغلي نورمحمد تره كې "بې تربيته زوی" دی د دې ناول نه خو په چاپ كېدو كښې څه ابهام شته او نه په طبعزاد كېدو كښې. د دې ناول كردارونه، رحيم جان. د هغه مور، نيا او پلار خان بابا سوچه پښتو وايي او په پښتني ماحول كښې ژوند كوي او د پښتنو دود دستور په كښې ښودلی شوی دی. (۱۵)

دلته مونږ په دې نتيجه و رسېدو چې نورمحمد تره كې په پښتو ناول ليكلو كښې د يو بنسټ ايښودونكي رول لري او په ناول ليكلو باندې يې په فني توگه هم ښه لاس بر دی. د دې څېړنو څخه څرگنديږي چې د نورمحمد تره كې د خپل وخت او ادبي مقاميت په حقله د پښتو يو ښه هنري ناول ليكونكې دی. ولې چې كله هم د ژبې په افسانوي ادب كښې پرمختگ كېږي نو له هغه

څخه ادبي پس منظر هم څرگنديږي. خو پښتو افسانوي ادب کښې
 ناول د څه پس منظر څخه بغير په ډېره تېزۍ سره فني او هنري
 پرمختگ تر لاسه کړی دی. او دا پرمختگ مونږ د نورمحمد تره
 کي په سرورکوو ولې چې نورمحمد تره کي په نړيواله کچه د خپل
 ادب سره سره د نورو ادبياتو هم مطالعه کړې ده. او دا دی چې تر
 اوسه يې لا ناولونو هم هغسې اهميت لري لکه يو ناول چې په يو
 خاص چاپېريال کښې وليکل شي او بيا په هم هغه چاپېريال کښې
 ډېر شهرت تر لاسه کړي. خو د نورمحمد تره کي ناولونو آفاقي
 حيثيت تر لاسه کړی دی هغه په دې چې دا ناولونه نن هم ځوان پاته
 شوي دي. په ناول ليکلو کښې افاقيت تر لاسه کول رښتيا هم د
 ليکوال د پاره ستونځمن او سخت کار دی چې دا کار نورمحمد تره
 کي په خپل فن او هنر ثابت کړی دی او دا دی زمونږ مخې ته پروت
 دی او دا پورتنې بحث مونږ په دې نتيجه رسوي چې د پښتو لومړی
 ناول نگار هم نورمحمد تره کی او هم د ښه ناول ليکونکیو په قطار
 کي د سر په ليکوالانو کښې شامل دی. او مونږ هم د رشيد احمد
 ددې خبرې ملگرتيا کوو چې په پښتو کښې لومړی طبعزاد ناول د
 نورمحمد تره کي "بې تربيته زوی" دی. بايد دا خبره په پښتو ادب
 کښې په رسمي توگه و منله شي.

حوالې

۱. ژړک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، پښتو ادبي غورځنګ، شالکوټ، کال فروري ۲۰۱۴م، مخ ۱۴
۲. تره کي، نور محمد، څړه، د ښونې او روزنې مطبوعه افغانستان، کال ۱۳۵۷ هج (۱۹۷۸)، مخونه ۹۱-۹۲
۳. ژړک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، سنگسار، پښتو ادبي غورځنګ، شالکوټ، فروري ۲۰۱۴م، مخونه ۵۱۱-۵۱۲
۴. ژړک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، د بنگ مسافري، پښتو ادبي غورځنګ، شالکوټ، فروري ۲۰۱۴م، مخ ۲۹۲
۵. مارکس، کارل، کمیونسټ مینیفیستو، ۱۸۴۸م، مخ ۱
۶. ژړک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، مخونه ۲۰۰-۲۰۱
۷. ایضاً، مخونه ۲۲۵-۲۲۶
۸. ایضاً، مخونه ۴۵۱-۴۵۳
۹. ایضاً، مخونه ۲۲۴-۲۴۹
۱۰. ایضاً، مخونه ۷۱۲
۱۱. لیکنځې، بریالي، عبد الکریم، پښتو ناول، پښتو اکېډمي کوئټه، قلات پریس کوټه، کال ۱۹۸۷-۱۹۸۸، مخونه ۵۱-۵۲
۱۲. زرخور، زرین، د پښتو معاصر داستاني ادبیات، دانش پرنډویه ټولنه، کال ۱۳۹۳ هـ ش، ۲۰۱۴م، مخ ۱۵۳

۱۳. ژرک. محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات. مخ

۷۴۴

۱۴. ایضاً. مخ ۷۶۲

۱۵. احمد. رشید، پښتو ناول (سل کاله) ضیا سنز پرنټورز پېښور،

کال ۲۰۱۵م مخونه ۳۶۱-۳۶۲

درېم باب

د نور محمد تره کي ناولونه په فني حقله مکمل او پوره دي چې په هر ناول کښې يې د فن ډېر زيات خيال ساتل شوی دی. داسې ښکاري چې دی د ناول ليکلو له مخه د ناول په فني لوازماتو خبر او په دې اړه ښه مطالعه هم لري. ځکه خو يې د ناول فني اړخ مضبوط دی او هيڅ فني نيمگړتياوې په کښې نه ښکاريږي. تر دې وړاندي يا په دې وخت کښې چې د پښتو نور ناولونه ليکل شوي دي چې په هغو ناولونو کښې فني نيمگړتياوې هم له ورايه ښکاري. البته د نور محمد تره کي په لومړي ناول کښې هم فني نيمگړتياوې نه احساسیږي. يعنې دی پر ناول ليکلو باندې ښه لاس بردی.

دلته مونږ د نور محمد تره کي د ناولونو د فني توکيو يا فني لوازماتو په اړه بحث کوو چې نور محمد تره کي په خپل ادبي هنر باندې د ناول دغه فني اړخ ته څومره کتنه کړې ده او څومره يې په خپلو ناولونو کښې ورته ځای ورکړی دی.

۳.۱. قيصه:

قيصه چې د ناول ليکلو د پاره بنيادي عنصر دی تر څو چې له ليکوال سره يوه قيصه نه وي نو ناول ليکل مشکل وي او هغه قيصه حقيقت يا و حقيقت ته نژدې نه وي نو هم ستونځمنه شي چې ليکوال دي هغه قيصه په يو ښه ناول ليکلو کښې بدله کړي. قيصه چې د ډېرو کردارونو لوبېدلو پس منځ ته راځي او دا قيصه ځکه ليکوال ليکي چې په هغې کښې د ژوندي چاپېريال يا د ژوندي سماج د ژوند عکاسي شتون ولري او دا قيصه د ناول د مرکزي

خيال د پوره او پای ته د رسولو د پاره د پلات په وسيله ربط يا تړون مومي تر څو يو بشپړ ناول ځنې جوړ شي. څومره چې قيصه خوندوره وي هغومره ناول خوندور، زړه وړونکى او دلچسپ وي.

د نور محمد تره کي ټول ناولونه که مونږ وگورو د قيصې په حقله باندې په زړه پورې او ښکلې قيصه لري. د ټولو ناولونو قيصې يې ښخ په ښخه د انساني ژوند په حقله دي او ځکه زړه راښونکې هم دي. ولي چې بالکل حقيقت سره جوختې قيصې يې ټاکلې دي. کله چې د نور محمد تره کي يو ناول يو کس لولي نو هغه بالکل نه شي کولای چې ناول دې په منځ کښې پرېږدي يعنې نيمى دي و وايي او بيا دي بل وخت بقايا پسې و وايي. د هغه وجه دا ده چې داسې ناولونه په فني حقله مکمل ليکل شوي وي ځکه خو ويونکى له ځانه سره تر پايه په شعوري او عقلي توگه وړي او ويونکى دې ته مجبور کوي چې قيصه تر پايه و وايي چې دا په ناول کښې تلوسه (سسيپنس) ثابتوي. او دا د يوه ښه ناول له خويانو څخه وي چې قيصه يې جلبونکې او په زړه پورې وي. قيصه يې په ځان کښې دومره زور لري چې هيڅ يو ويونکى دې ته نه پرېږدي چې ورباندې ديغت احساس کړي. دلته به مونږ په لنډه توگه د نور محمد تره کي د هر ناول د قيصې په حقله خپله تجزيه پېش کوو:

۱) بې تربيته زوى: بې تربيته زوى د نور محمد تره کي لومړى ناول دى چې مونږ ته په بشپړه توگه هم نه دى تر لاسه شوى خو بيا هم دا ناول په خپل تن کښې بشپړ دى. قيصه يې د ژوند مکمله عکاسي کوي او دا قيصه د يوه ځوان چې رحيم جان نومېږي، هغه

پر مور، انا (نيا)، او پلار (خان)، باندې ډېر گران وي. خو چې کله
 ځوان شي نو بيا پر خپل مخ باندې کارونه کوي د هيڅ چا خبره نه
 مني او څوک د باندې (باهر) څه ځکه نه ورته وايي چې د ده پلار ډېر
 سخي او تکړه کس دی ټول کلی او ديار ورته احترام لري او خان بيا
 ځکه څه نه شي ورته وئيلای چې په کور کښې مور او انا ورباندې
 خوابدې شي. ټول کليوال د خان سره خواخوږي کوي او ورته وايي
 چې دا زوی دي اوس زلمی شوی دی بايد و تعليم ته يې ورواچوي
 او سبق ورباندې و وايي چې په مستقبل کښې د خان پر تېر باندې
 يو ښه تعليم يافته او د قام په گټه انسان ناست وي که نه وي نو به
 لارې به شي اوس يې هم چې نوې ځواني ده لږ نامشروع (غير
 شرعي)، کارونه ځنې کېږي او د کلي خلق ځنې تنگ شوي دي. پکار
 دی مخنيوی يې اوس لا وکړي. په دې قيصه کښې ځکه دومره زور
 او ښکلا موجود دي چې دا د هر انسان د پاره ضروري وي او
 خواهش يې هم دا وي چې خپل اولاد ښه و روزي او د مستقبل د
 پاره يو ښه انسان ثابت شي. په دې ناول کښې ټوله قيصه دومره
 ربط سره لري چې بالکل ټوله قيصه د حقيقت آينه ده. نو ځکه
 داسې قيصه د يوه ښه ناول ثبوت هم ورکوي. او ورسره ټوله قيصه
 په فني حقله هم پياوړې ده چې دا يوه مکمله د ناول قيصه ده. داسې
 هيڅ فني کمي په کښې نه ښکاري چې سړی ورته صرف يو نکل يا
 داستان و وايي.

(ب) څږه: په دې (څږه) ناول کښې هم ډېره په زړه پورې قيصه
 انځور شوې ده. دا قيصه د څږه گانو د ژوند عکاسي کوي چې د تور
 په نامه کردار يې خاص کردار دی. تور چې يو ډېر غريب سړی وي

چې مور او پلار يې هم ژوندي نه وي او د ده يوه خور د بتکۍ په نامه يو کردار وي او دوى خپل اکا خړ اکا را لوى کړي وي. خودى بيا په مزدورى پسې بل ښار ته په ژمي کښې ځي چې نس واپوي او يو څه د خور يا اکا د پاره وگتې او د کلي له څرگانو سره چې هر کال په ژمي کښې په مزدورى پسې د قافلې په شکل کښې ځي. په ناول کښې د څره گانو د ژوند په حقله هر اړخيزه مکالمې شوې دي چې دا قيصه يې تر پايه پورې په سالمه او هنري توگه رسولې ده. دا قيصه د سماجي ژوند سره د سياسي او معاشي هلو ځلو هم عکاسه قيصه ده او ورسره د مزدورانو چې په مزدورى پسې بهر ښارونو ته ځي او هلته يو څه ځان ته گتې خو بيا هم د سرمايه دارانو يا حکومتې خلقو، د غلو په شمول له دوى سره کومې ناوړه او له ظلمه ډکې پېښې کېږي چې په ډېره زړه را کښونکې او بې له څه فني نيمگړتياو قيصه تر پايه رسولې ده. دې قيصه کښې مرکزي خيال د لوړې او لاندې طبقې تر منځ د ښکاره توپير په ضد مبارزه ده. او هيڅ گوندبازي يا سلوگن په کښې نه دي ښکاره شوي چې قيصه بې خونده کړي. دا قيصه يا موضوع آفاقي اړخ لري چې په هر سماج کښې شتون لري او داسې پېښې د سماجي تاريخ په هره سيمه کښې ډېر د اهميت وړ وي. ځکه ليکوال يې د قيصې په ټاکنه کښې ډېر مهارت لري او يوه آفاقي قيصه يې ټاکلې ده.

(پ) د بنگ مسافري: په دې ناول کښې د يوه ځوان چې بنگ نومېږي کليوال زلمى دى قيصه شوې ده. بنگ چې يو غريب ځوان دى د مزدورى د پاره له غزني څخه د قندهار په لور په مزدورى پسې ځي. د بنگ يوه کونډه مور او دوې خوښې وي او د دوى

خپله مخکې چې پلار يې په خپله ځنې خرڅه کړې وي او دوی بې
جائيداده پاته شوي وي. او دی له پاوندوو سره په کډو کښې ځې
په دې خاطر چې ايا هم نه شي او په لارې بې خرڅ هم و نه شي. او
بيا چې کله هلته ورسېږي نو يوه ورځ د وڅکيو د پاکولو په کار
ولگېږي خو دوېمه او دريمه بيا د وړۍ په فابريکه کښې د وړيو د
مينځلو پر کار لگېږي او بيا سوکه سوکه خورا ښه شي، کار يې هم
زده کېږي او بيا د ښه کار کولو په وجه د مشينانو په چلولو باندې
له يوه استاد سره په دغه فابريکه کښې شاگرد هم شي. خو د ښه کار
او اخلاص له کبله يې د فابريکې مشر په خپل کور کښې د
خدمتگار په حيث پر کار وگوماري او دی دلته په کار کښې ډېر
خوشحاله وي. خو له څو مياشتو وروسته دی بېرته د کور په خوا له
پاوندوو سره له هم هغه کاني نومې پاونده سره په ملگرتيا تر کلي
راشي او بيا د کاني مور ورته دوې وزې (بوزې) هم په
لوغزه (لوغځني) ورکړي چې د ده مور او خويندې به يې لوېشي او
شيدې به ځنې تر لاسه کوي. خو چې کله کورته راشي نو په کور
کښې يې هيڅ نه وي ولې چې بنگ چې کومې پيسې مورتې رالېږلې
وي هغه ټولې سواي خورو (سودخورو) ځنې اخيستي وي او د ده له
راتگ سره د ده دا نورې پيسې او دوه وزې هم سودخواره او د کلي
خان صاحب په پورو کښې ځنې واخلي او دوی بيا لاس او زنه سره
کښېنوي.

په دې ټوله قيصه کښې خاص کردار د بنگ وي او په دې قيصه
کښې د سودخوارو، د خان د روپې او د بډايانو په خلاف هم ښه په
سماجي اړخ کښې عکاسي شوې ده. او ورسره يې د موضوع

لوروالی هم ثابت کړی دی. فني اړخ يې ډېر زيات مضبوط دی. قيصه تر پايه په سم سمت کښې په ښو کردارونو او مکالمو زيب تن شوې ده. په ناول کښې د پاوندو د ژوند هم په سالمه توگه څرگندونه شوې ده. او د هغوی په مخ کښې سرکاري خلق، ماسلان او ملکان چې د پيسو د اخيستلو چمونه يې ښه زده وي او پاوندگان پر دې مجبور کړي چې له دوی سره مرسته وکړي هم ښه ژوندی عکاسي شوې ده. يعنې د زيار کښې طبقې سره چې په رياستي توگه کوم څه کېږي هغه يې هم په کښې عکس کړی دی.

(ت) سپين: سپين ناول چې سپين يې خاص کردار دی او دغه ناول د سپين په نامه شوی دی. قيصه يې څه داسې وي چې يو شتمن سړی وي هغه مړ شوی وي، د کور بهر خلق ولاړ وي په کور کښې خوږ، شر او شور وي خو بيا يو کس په کښې رغ کړي چې درځی مړي ته غسل ورکول شوی دی نو د څه شي انتظار دی په دې منځ کښې مړی واخستل شي او د هديرې ته د وړلو له مخه جنازه هم وشي او صاحبزاده هم دلته جنازې ته راغلی وي. او تر جنازې وروسته ملايان، اخوندزاده او صاحبزاده سره راټول شي او د قران تلاوت پيل شي. په دې منځ کښې صاحبزاده غږ وکړي چې د مړي تر ښخېدو له مخه اسخات (سخات) بايد راوړل شي او و وېشل شي. په دې منځ کښې د مړي يو زوی ولاړ شي، هغه دورې پسې ورک شي بيا بل ولاړ شي هغه هم ورک شي خو د مړي ورور ميرامد اکا (مير احمد) ورپسې ورشي. هلته پر ميراث باندې دعوی وي او دی ورشي خښم وکړي او په زور چې يو څه لاس ته ورشي بس هغه تر هديرې ورسوي او د سخات دپاره يې راوړي.

له دې وروسته چې کله سخات و وېشل شي نو په ټولو خلقو
کښې گنگوسي شي چې دا خو سخات ډېر لږ دی صرف خيرات يې
راکړ او صاحبزاده هم خفه دی چې مونږ يې هم په عامو خيرات
خورو کښې حساب کړي يو، دا خو يې په ښه نظر نه راته وکتل خو
بيا چې کله له هديرې او جنازې خلق بېرته د مړي کورته راشي نو په
کور کښې څه داسې قيصه وشي چې ابدار يا صاحب منصب خلق په
جلا ځای کښې کښېنول شي او دوباره نور سخات په کښې و وېشل
شي.

ميرامد اکا هڅه کوي چې د مړي په څلورو واړو ښځو او د
هغوئ په اولاد کښې ميراث سم و وېشي خو د ده تر وس وتلې وي
او خپلې وربندارې نه شي راضي کولای چې خبره ورسره ومني،
دلته چې کوم زامن يا لونې حاضرول په هغو کښې ټولو خپل اکا ته
و وئيل چې مونږ ته بايد په يوه نظر وگوري. خو پر دې مهال د مړي
د مشري ماينې مشر زوی نه دی حاضر چې هغه سپين نومېري او
دی خورا کنجوس او وږی وي خو تکره او زړور انسان هم وي او
غواړي چې ځان ته لويه برخه يوسي. او د جايداد برخه په خپل نامه
ډېره کړي ولې چې دی مشر ځان ته وايي او مور يې هم په دې اړه
ورسره ملگري کوي. ولې چې ده او مور يې د خپل پلار په ژوند هم
څه داسې هڅې کړې وې چې څه زيات څه تر لاسه کړي.

په دې حقله چې جايداد سم و وېشل شي دوی ټول وروڼه، مېرې
او خوښې په کور کښې سره اخته وي ان دا چې کله کله خو سرونه
هم سره مات کړي. ولې سپين په ډېره بې شرمۍ سره غواړي ټول
جايداد د ځان په نامه کړي. د سپين د پارولو د پاره د سپين مور و

سپين ته وايي چې پلار دي ډېر غريب ؤ بيا چې بې زما د ولور
دپاره يو څه مخکې خرڅه کړه نو زه ورپورې بختوره او نېکمرغه
شوم دا ؤ چې د ده بخت په غرونو وخت او پرمخ بې ژوند خورا
شتمن شو او مالدار شو. بس بيا بې نو و نورو بنځو ته مخ وکړ او
يو، دوه، درې ودونه بې نور وغوښتل او زما و ستا بې حال تر دې
ځايه ورسو. سپين هم د مور خبره ورسره تائيد کړه او وئيل بې
چې زه هڅه کوم چې له خپلو ښه خواوو سره مشوره کوم يو لاره به
پرې و باس تر څو ټول جايداد د ځان کړم.

په دې اړه باندې سپين د خان، ملا او صاحبزاده په اعتماد
کښې د اخستلو دپاره خپل پلان جوړوي او بيا يوه شپه دخان او
ملا صاحب ته دعوت کوي په هم دغه شپه ملا د مړي ټول
رخت، کالي او کوټونه له سپين څخه وړي او سپين بيا غواړي چې
ملا د ځان کړي ځکه بې دا شيان ټول ورکړل. او صاحبزاده ته بې د
خپل مړه پلار اس ورکړ چې صاحبزاده بې هم خوشحاله کړ او خان
ته بيا په مخکې کښې د مرستې ورکولو اسره ورکوي. په دې کار
کښې سپين ښه بريالۍ کېږي ولې چې خان او ملا له ده سره ملګري
دي سره له صاحبزاده. دوی يوه منصوبه داسې جوړوي چې د سپين
خپله کشره مېړه چې يو زوی او لور بې دي هغه هم واړه دي. ځکه
چې بيا دې غواړي چې د هغو برخه به هم ځنې لاندې کړي. دلته ملا
ورته شرعي لاره ورنښي او خان بيا د مشرتابه په حيث هر څه کوي
او خان د کلي پر هر سړي رعب لري او هر څوک بې خبره د منلو وړ
بولې نو ځکه دوی په برياليتوب سره خپل دغه پلان مخ په وړاندې
وړي. له دې سره ملا او خان، صاحبزاده هم په اعتماد کښې اخستي

دي دوي کوشش کوي چې د سپين اکا ميرامد اکا هم له خان سره
ملگري کړي خو هغه ورته و وئيل چې زه در سره ملگرتيا ځکه نه شم
کولای چې زما ورور سره اړيکې ښې نه وي.

دا رنگه دوي اخر په دې کښې بريالي شول چې د سپين په
خوښه بې وېش وکړ او هغه څه چې سپين غوښتل هغه بې ورته د ده
په برخه کښې ورکړل. هغه کونډه چې د سپين کشره مېړه وه هغه هم
وسپين ته ورپاتې شوه او يو څو وخت وروسته بې هغه کونډه هم پر
بل چا خرڅه کړه او په بدل کښې بې پيسې واخيستې، که څه هغې
نارې چيغې کړې چې زه بل مېړه نه کوم زه د خپل زوی په سر کښېښم
خو د پيسو او جايداد په خاطر خرڅه کړه.

له دې پس هم د دوي د کور حالات ټيک نه شو. ولې چې د
سپين کشر ورور چې گردی نومېده هغه له کوره ورک شو او سپين
پوره په قرار شو.

دغسې وخت تېرېده نو سپين چې به کله سوچ وکړو چې خان او
ملا د ده او د يتيمانو په محکه او سرمايه خوندونه اخلي په نورو
خلکو کښې به بې کله کله داسې وئيل چې خان او ملا زما د ميرو او
وروڼو په مال باندې شتمن دي او خوري بې ځنې. دا خبرې تر ملا او
خان هم رسېدلې.

کوم وخت چې به سپين وليدل چې دوي د ده د مېريزو وروڼو په
شتمنۍ کښې بډايان شول نو يو بل ته به بې د دوي د بې انصافي
څخه خوله وهله، د ده په دغو شکايتونو خان غوږ نه اېست، خو په
پای کښې د سپين شکايتونه نور هم پسې ډېر شول او خان بې په
تنگ غوندې کړ، نو يوه ورځ بې وروغوښت او ورته بې وئيل

سپينه ستا خبرې ډيرې شوې دي، تل هر کس او نا کس ته وايي چې ما او ملا صاحب ستا په حق کښې ظلم کړی دی خو ته بايد وپوهېږې چې ستا شتمني تر پخوا خورا ډېره شوې ده، ستا اکثر وگړيو او اجاره قوالې او اجاره خطونه نه درلودل، ډېرو پوروو درته پښه ونيوه او پر اصل سر درته پښېمانه شوي، خودا زه او ملا صاحب و چې دا ټول مو درته تابع او ستا حق مو ترېنه حصول کړ. (۱)

له داسې قيصو وروسته ملا او خان خورا پرېشانه هم دي ولې چې په خلقو کښې يې کردار ښه نه ښول کېږي نو ملا يو ورځ فکر وکړ او خان ته کورته ورغلي قيصه يې ورته وکړه چې دا سپين خو په دوو پسې خوله خلاصه کړې ده او بدنامه وي يې. نو ملا صاحب و خان ته ووييل چې که داسې چل وشي چې ستا او سپين په منځ دا مانې ورک کړو او دا مانې په دوستۍ بدل کړو ښه به وي ترڅو دا قيصه ختمه شي.

هغه دا دی چې د سپين يوه کمندره غوندي خور ده هغه به ستا زوی (ژر) ته و غواړو او هم ستا لور (ورانگو) په خپله سپين ته ورکړو چې په دې توگه د دواړو کورنيو په منځ کښې دوستي او ملگري نوره هم ډېره شي او دغه اوسني ټول جنجالونه او سيالۍ به ورکي شي. خان دغه دوستي نوره هم په گټه وگڼله. ملا صاحب:

کور دي ودان چې زما خبره دې نرمه و منله زه به سپين هم دغه کار ته چمتو کړم او ډېره هيله ده چې هغه هم دغه خبره ومني، په دې دوستۍ کښې زمونږ او ستاسې خورا ډېرې گټې دي که څه هم مونږ

او تاسې د يوې ډلې خلق بلل کيږو او گټه مو سره شريکه ده او په دغو موقتي خوابديو مونږ نه شو سره جلا کېدلای خو بيا هم دغه مازې د طبيعت خړوالی به هم له منځه وويي، او په دې توگه به پوره خلق او بزگران زمونږ او ستاسې له اختلاف او بې اتفاقي څخه گټه نه واخستلای شي (۲).

دلته ناول ختم شي يعني د قيصې اختتام يې هم په تجسس کېنې پرې ايښي دی چې دا هم د يو ښه ناول ثبوت ورکوي او خپل پيغام يا مرکزي خيال هم په سالمه توگه تر پايه ورسوي.

(ټ) سنگسار: سنگسار نومې ناول هم د نور محمد تره کي يو ډېر په زړه پورې ناول دی چې قيصه يې څه داسې وي. په کابل ښار کېنې يوه غريبه کورنۍ چې په خپل ځای کېنې اوسي يو پلار (باباخان) او يو وړوکی زوی چې شېر نومېږي او يوه د شېر مور د ژمي يخ موسم وي او دوی چې د خپلې غريبۍ په خاطر مزدوري کوي باباخان سهار وختي ښار ته راشي او د سرک پر غاړه د يوه حمام له مخه کېنې او د موخيتوب کار کوي او ورسره زوی (شېر) هم راولي او په بازار کېنې د ده مخامخ د سرک پر دې بله غاړه کېنې د وڅکيو اوبه خرخوي او نارې وهي کشمش او کشمش په زړه پورې کشمش، او پلار يې بيا د خلقو و پښو ته گوري چې د چا گوټ يا خپلۍ خري وي يا خيرنې وي پالش غواړي. دلته دوی کله له پوليس والا څخه هم په تنگ شي چې هغه يې نه پرېږدي کله څه ورته وايي او کله څه.

خو چې کله کورته راشي نو د شېر مور (سپينسري) بيا هره شپه و خپل مېړه باباخان (موخې) ته دا وايي چې زوی مو اوس شکر لوی

او تاسې د يوې دلې خلق بلل کيږو او گټه مو سره شريکه ده او په دغو موقتي خوابديو مونږ نه شو سره جلا کېدلای خو بيا هم دغه مازې د طبيعت خړوالی به هم له منځه وويي، او په دې توگه به پوره خلق او بزگران زمونږ او ستاسې له اختلاف او بې اتفاقي څخه گټه نه واخستلای شي (۲).

دلته ناول ختم شي يعني د قيصې اختتام يې هم په تجسس کښې پرې ايښي دی چې دا هم د يو ښه ناول ثبوت ورکوي او خپل پيغام يا مرکزي خيال هم په سالمه توگه تر پايه ورسوي.

(ټ) سنگسار: سنگسار نومې ناول هم د نور محمد تره کي يو ډېر په زړه پورې ناول دی چې قيصه يې څه داسې وي. په کابل ښار کښې يوه غريبه کورنۍ چې په خپل ځای کښې اوسي يو پلار (باباخان) او يو وړوکی زوی چې شپږ نومېږي او يوه د شپږ مور د ژمي يخ موسم وي او دوئ چې د خپلې غريبۍ په خاطر مزدوري کوي باباخان سهار وختي ښار ته راشي او د سرک پر غاړه د يوه حمام له مخه کښېني او د موخيتوب کار کوي او ورسره زوی (شپږ) هم راوړي او په بازار کښې د ده مخامخ د سرک پر دې بله غاړه کښېني د وڅکيو اوبه خرخوي او نارې وهي کښمش او کښمش په زړه پورې کښمش، او پلار يې بيا د خلقو و پښو ته گوري چې د چا گوټ يا خپلۍ څري وي يا خيرنې وي پالش غواړي. دلته دوئ کله له پوليس والا څخه هم په تنگ شي چې هغه يې نه پرېږدي کله څه ورته وايي او کله څه.

خو چې کله کورته راشي نو د شپږ مور (سپينسري) بيا هره شپه و خپل مېړه باباخان (موخې) ته دا وايي چې زوی مو اوس شکر لوی

شوی دی باید ورته یوه نجلۍ وغواړو ترڅو د ده هم اړخ تود شي
او مونږ هم د گور پر غاړه یو. خو باباخان بیا له نېستۍ سر ټکوي
او ورته وایي چې دا خو د شتمنو خلقو کار دی زما و ستا په وس
څه پوره دي، هغه ورته وایي چې ولور د عثمان غني له خزانو دی،
مونږ به یې صرف سر ور اخته کړو بیا د خدای کار دی خدای
مهربانه دی.

پلار یې هم غواړي چې داسې وکړي خو خپل وس اجازه نه
ورکوي. او خان بابا پر خپل عبادت باندې هم زور ورکوي او زوی
ته هر وخت وایي چې زویه لمونځ کوه او ښه کوه ناوړه کارونه مه
کوه، حرام مه خوره خدای غني دی حلاله به راکړي. او هر وخت د
ملایانو خبرې ورته کوي چې نن ملا صاحب داسې وئیل، نن یې
داسې وئیل، ته باید لمانځه ته راځې چې خدای ناراضه نه شي
راڅخه.

په دې ورځو شپو کښې یوه ورځ یوه ښځه (کونډه) چې دوې
لونې ورسره دي، د دوې کره راشي د کرایې د پاره په سرای کښې
ورسره د اوسېدو د پاره راشي خو بیا کونډه د شپږ له وجي لږ نته
وکړي چې دا زلمی هلک دی داسې نه وي چې تر منځ مو څه بې
خونده پېښه را نه شي. ولې چې د کونډې لونه هم پېغلې دي. خو
البته په دې منځ کښې شپږ غرمه کورته راغلی او د کونډې لونه یې
هم ولیدلې چې په هغو کښې یوه ګلالۍ او بله ښاپېری نومېږي، په
دوې کښې ګلالۍ له شپږ څخه زړه یوړو او هم ګلالۍ ورباندې زړه
و بایللو. خو د شپږ په اصرار د شپږ مور هغه کونډه دې ته مجبوره
کړه چې هغه له دوې سره په دغه ځای کښې په یوه خونې کښې

ورسره واروي. هم دا و چې هغه کونډه اولونې بې په لږو شپږ کښې
د دوی همسايه او په يوه ځای کښې سره اوسېدل پيل شول.

دا کونډه بنځه د مدير اغا چې يو سرمايه دار سړی دی د هغه په
کور کښې مزدوري کوي د کور کارونه ورکوي. سهار وختې ځي او
بيا بېرته ماخوستن ناوخته پورې د مدير په کور کښې کار کوي بيا
کورته راځي په دې ډول د خپلو لویو د نفقه برابروي.

د شېر پلار چې له خپلې غريبې څخه فريادونه کوي، په دې
وجه شېر هم هره ورځ ورته وايي چې زه اوس لوی يم کوم بل سم کار
بايد موندۀ کړم او تر څو ژوند مو څه خوشحاله شي. خواخوږي پلار پر
دې مجبوره کړي چې هغه اجازه ورکړي او دی بلې خواته په کار
پسې ولاړ شي. په کار پسې دلته په کابل کښې يو سرمايه
دار حاجي صاحب دی چې په دولتي خلقو کښې خورا لاس رسي
لري. په دې ډول شېر د هغه حاجي په سفارښتنه په حکومتي
پوليسي خانگه کښې د ماسل په توگه د بل چارواکي پر ځای
عبوضي وټاکل شي.

په دې ماسلي کښې شېر له تنخوا سره سره نوره هم لاس وهنه
کوي چې دی د خپلو لویو حاکمانو د پاره ماسلات اخلي نو ځان ته
هم ښه ډېره گټه کوي. او په هغه پېسې چې ډېرې سره يو ځای کړي
بيا بې پلار ته راوېږي او دلته يې مور ډېره خوشحاله وي وايي چې
اوس به نو ضرور شېر ته گلالی ورغواړم. همداسې وشي چې د
شېر او گلالی کوزده وشي. اوس نو شېر نور هم زيات محنت او
خواري کوي چې ولور ادا کړي د هغه دپاره ډېرې پېسې وگټي.

دلته د دې کونډې میراث خواره هم راشي او کونډې ته وايي
ستا د لور ورلور به مونږ ته راکوې ټول که نه وي نوهم نیمې خو به
ضرور راکوې. هم دغسې و منل شي چې د ولور نیمې به د کونډې و
میراث خورو ته ورکوي.

شېر چې په ماسلي کښې ډېر مشهوره او د هر حاکم او افسر
خورا ډېر خوښیښیږي. نو ځکه افسران پر ده هم ډېر مهربانه وي او
خورا ښې پیسې ورکوي. هم دارنگه یو ورځ شېر چې د تکره او
زړور ماسل په توگه په ټول دیار پېژندل شوي و. د یو ملک صاحب
پر سیمه ورغلی له هغوی څخه یې د ماسلاتو غوښتنه وکړه د هغه
مزدورانو یا خواریکښانو ورته انکار وکړ او دی یې خورا ښه
وډباوه او بیا یې پرچه هم پر کات او دی جېل ته ولاړ. چې دا ټولو د
پاره د پرېشانی سبب و.

خو بېرته ژر د هم هغه حاجي صاحب په سفارښتنه خوشي کړل
شي. له دې وروسته شېر یو کار هم نه درلود خو بېرته هغه حاجي
صاحب ته ورغلی او حاجي صاحب له ځانه سره د خپل معاون یا
شخصي کس په توگه واخستو او ده به ورسره بکس اخستی و او د
حاجي صاحب کارونه به یې په ادب او مهارت کول خو یوه ورځ
حاجي ډېر ورته خښمېدلی و او ورته یې وویل چې هلکه شېره! په
تا کښې دوه لوی عیبونه دي. یو دا چې دینداري نه کوي او بل دا
چې زما د کارو په حقله له خلقو خبرې کوي او ټول خلق راخبر کړي.
هغه ورځ هم ما د گمرک د رئیس د پاره یو سوغات درکړ تا ټول خلق
راخبر کړي و او نور غټان په ما خبر شول. چې له کبله یې زما ډېر

زيان وشو. نور ته بايد له ما نه ولاړ شي. شېر چې هر خومره زاری
وکړې خو حاجي صاحب نه منله.

له دې وروستو شېر مجبوره شو او هغه پخوانی کار يې پيل کړ
خوڅه وکړي بله چاره يې نه درلودله. د شېر زوی هم پيدا شي او د
ده زړه په زوی باندې خورا پوره دی چې ښه دی خدای زوی راکړم
دغه د شېر مور خو بېخي له خوشحالی و زر کوي چې خدای لمسي
ورکړ.

د شېر زوی چې سدوجان يې نوم و رباندې ايښی وي. يو ورځ
تېزه تبه شوه. شېر، پلار، د شېر مور او خوانې په دې اړه ډېرې
منډې وکړې چې له يو ملا يا اغا صاحب يا له پيره څخه ورته
تعویذات يا دمونه راوړي. تر څو سدوجان جوړ شي. خو هرڅه
منډې ترې چې يې وکړې اخر سدوجان جوړ نه شو او يوه ورځ مړ
شو. د سدو مرگ شېر ډېر بې حوصلې کړ او ډېر سخت خواشيني
شو نارې بغارې په کور کېدې وې اوس به سدو وړې جنازه او هديره
به يې کوي خو په دې منځ او رش کښې پوليس راشي شېر تر
وستخو ونيسي او په زور يې کش کړي چې ته زندیق شوی يې د
شېر او پلار يې سر نه په خلاصیږي چې دا څه قيصه ده البته هلته
چې بوځي نو بيا ټول خلق ورباندې ټول وي چې دی به اوس اقرار
کوي بيا به سنگسار کېږي. خو په دې اړه شېر ته هيڅ معلومات نه
وي چې پر څه يې جېل ته راوړی دی.

د شېر پلار هم ماجت ته پسې و راشي چې شېر موڅه کړ هغوی
وايي ته کښېنه ډېره لويه گناه يې کړې ده قران شريف يې په غلتون
کښې غورځولی دی. هغه مهال چې د شېر زوی مړ شو او شېر د

سدو جان تر سر کوم قران شریف ایښي و هغه یې له ډېرې خوابدې
بهر په غولتون کښې غورځولی دی.

شېر د خپل جرم په سبب پوښتنه کوي چې زه مو ولې راوړی یم
خه گناه مې کړې ده؟ دلته فقیر محمد نومې کس ورته وایي: دی
(فقیر محمد) سهار وختي لمانځه ته جمات ته روان وي چې د شېر د
کور په غولتون کښې یې د قرآن پاڼې په غولتون کښې دباندي
پرته لیدلې وي او ورته یې وئيلي دي دا تاپه خپله په کښې اچولې
دي. شېر او پلار که یې هر څومره قسمونه او لوړې وکړې چې دا
کار شېر نه دی کړی خو هیڅ وس یې نه وي. او برسېره پر دې د دوی
دا هڅه ده چې د شېر پلار پر شېر گواه جوړ کړي چې شېر دا کار
کړی دی نو شېر به توبه و کاري او خدای به هم خوشحاله شي.
شریعت به هم پر ځای شي.

دا ټوله کش واکش او وړځې وچلېدو خو آخر د شېر پلار په
دې اومېد راضي شو چې شېر باید دا جرم ومني او بیا به یې خدای
توبه قبوله کړي تر څو دا مسله ژر ختمه شي. د شېر په پلار اقرار
وکړي او شېر پلار و شېر ته هم ووايي چې زویه ته یې و منه بیا توبه
وکاره خدای مهربانه دی. دا خلق خواران دي ټول و پرېشانی ته
اچولې دي.

هم دارنگه د شېر پلار ولاړ شي چې د سدو د کفن او دفن کار
وکړي. یو څوک هم نه ورسره ځي او ورته وایي دا د زیندیقې زوی
دی د دې جنازه مونږ نه کوو خو دی اخر په خپله مجبور شي ولاړ
شي سدو پټ کړي. او په دې هیله راشي چې شېر به اقرار وکړي او
بیا به راخلاص شي. په دې توگه شېر هم د پلار له لارې مجبور کړل

شي اقرار وکړي او د اقرار وروسته ورته وايي چې زه اودس کوم غواړم چې توبه و کارم خو قاضي صاحب ورته وايي چې نور نو پر تا د توبې ور بند شو. ته بايد سنگسار شي. په دې ډول دوی سنگسار کړ. د ناول پای پر دې ټکيو کېږي:

په دې وخت کېنې يو پوه زلمی دوو نورو پوه ډوله زلميانو ته و وئيل: دغه خوار او بېوزله د دې د پاره قرباني شو چې د خپلې پاچهۍ ستنې په ټينګي کړي.

له دې دوو کسانو څخه يوه پوليس ته رغ کړل چې دغه پوه زلمی و نيسي، خو هغه د خلقو په لويه ډله کېنې ننوت او ځان يې له دوی څخه نېهام کړ. (۳)

۲.۳. پلاټ:

پلاټ په لغوي معنی کېنې د محکمې و يوې ټوټې ته وئيل کېږي. خو په ادبي اصطلاح پلاټ د ناول په بنسټيزو لوازماتو او عناصرو کېنې يو عنصر دی چې د ناول په جوړلو کېنې بنيادي کردار لري پلاټ په ناول کېنې د وړو وړو قيصو و تړون ته وئيل کېږي چې دا تړون بنایسته او زړه راګېنونکی ربط په ډېر منظم ډول ولري. او په دې توګه د ناول ټوله قيصه بنایسته او زړه وړونکي جوړه شي. يعنې د وړو وړو قيصو يا واقعاتو و زنجير جوړېدو ته پلاټ وئيل کېږي.

د نور محمد تره کي د ناولونو د پلاټ په حقله به د هر ناول په ځانګړي توګه د پلاټ نمونې راواخلو تر څو دا څرګنده شي چې د تره کي د ناولونو پلاټ څنګه دی؟ زما د مطالعې له مخې د نور

محمد تره کي د ناولونو پلاټ ډېر مضبوط او منظم دی. او بالکل سړی دا نه احساسوي چې دا ورې قيصې يا واقعات په ناولونو کې ناڅاپه راغلي وي يا د حادثې له وجې وي بلکې داسې احساسېږي چې په ناولونو کې پر پلاټ باندې ډېر برلاسيټوب لري او ټولې ورې ورې قيصې چې پېښېږي نو هغه له لومړې سره د تجسس په نتیجه کې رازېږي او يو فطري رنگ لري. پلاټ ته فطري رنگ ورکول رښتيا هم د ښه ناول نگار کار وي. ولې چې پلاټ کله هم مات شي نو پر هغه ځای د ناول ويونکي ديغت او بې ترتيبې احساس کړي چې دا د يو ناکامه ناول ثبوت وي خو د نور محمد تره کي په ناولونو کې هېڅ داسې مواد په نظر نه راځي. يعني دا يې په ناول کې د پلاټ مضبوطوالی ثابتوي. او په ټول ناولونو کې يې د پلاټ له لارې تجسس موجود دی او ويونکي سم دم له ځانه سره تر پايه وړي چې د پلاټ ښه والی ثابتوي.

۱. بې تربیته زوی: د پلاټ يا د واقعاتو د تړون په حقله کې تربیته زوی يو ښه ناول دی او په دې ناول کې د واقعاتو تړون يعني د پلاټ د ښه جوړولو باندې په سمه توګه او په شعوري ډول ورته پام شوی دی. ناول نگار په دې ناول کې د فن هم خیال ساتلی دی او فني نیمګړتیاوي په کې نه ښکاري. قيصه يې تر پايه تجسس لري چې دا يې د ناول د ښه پلاټ ثبوت دی. خو دا چې د پښتو ژبې اول ناول دی او بيا د ناول په برخه کې د وخت او عصر په تناظر کې ورته وکتلي شي نو داسې ناول په لومړي وار د يو ادب برخه جوړېدل د ښه ناول په برخه کې شمېرل کېدای شي.

د واقعاتو تړون او د پېښو د پېښېدلو طرز يې فطري دی. حادثاتي نه دی. يعنې سړی داسې احساسوي چې دا نوې واقعه چې پېښه شوې ده نو دا به هرومرو دغسې کېده. د واقعاتو فطري تړون د ښه پلاټ ثبوت وي.

يوه ورځ يې پر بېډيو باندې له يوه يتيم هلک سره جنگ او هغه يې وزله يې په يوه لوی کاني پر ککړۍ و وېشت او سر يې ورمات کړ، هغه په چيغو او نارو کورته ورغلی مور چې يې د خپل زوی سر مات او مخ يې په وینو لړلی ولید. خورا په قهر او خښم او غضب سره يې خپل زوی تر لاس ونيو او د رحيم جان کره ور رهي شوه.

د رحيم جان پلار پر کت باندې پښې غزولې او او د خپل زوی د اصلاح کولو په فکر کېښې ډوب تللی ؤ. چې کونډه او زوی يې دواړه سره راتلونکي وليدل له ځايه راپورته او په خورا اضطراب سره يې د هلک وخوا ته وکتل او د ده له موره يې پوښتنه وکړه، چې خير دی د زوی سر دې ولې په وینو لړلی دی، چا وهلی دی او ښه يې ولې گرځېدلې او ډول يې پر څه الوتی دی، خير څه پېښه ده؟ دا خوارکی دوه گامه له ده څخه ورته ورله ټوله کښېنسته او له شرمه يې شونډان نه شو سره پورته کولای. هلک ورته راوړاندې او په ژړه غوښي او رېږدېدونکي رخ سره يې ورته و وئيل چې:

رحيم جان په دې راز ووهلم، ده چې د خپل زوی نوم واورېدو پر له و پېچل شو او تر سر يې څړيکې ووتې، د بدن ټوله وېښتان يې له ستنې جگ جگ ودرېدل، پټه خوله ولاړ، هلک تر لاس ونيو پر سر يې لاس ورتېر او بيا يې پر مخ ښکل کړو د سر تپ يې په تود او بو ښه پاک ورپرېولی او نوکی آیدین يې پر واچول، پښه يې پر

کښېنډه او ور وې تاره، بيا يې يو څو خوږې په جېپ کښې
ورواچولې او مورتې يې هم يو څه ونيول او د زړه ډاډ يې ورته
ورکړ. (۴)

دلته په دې پورتنې پېراگراف کښې د ناول په قيصه کښې يوه
نوي پېښه رامنځ ته شوې ده او څه رنگه چې د کونډې زوی وهل
شوی دی او بيا هغه په څنگه هنر سره د ناول د قيصې برخه جوړه
کړل شوې ده. رښتيا هم سړی داسې احساسوي چې دا يو فطري
عمل دی او دې نوې پېښې د ناول فن ته هيڅ زيان نه دی رسولی. له
دې معلوميږي چې ليکوال د وړو وړو پېښو او واقعاتو د رامنځ ته
کولو ښه فني مهارت لري او د ناول فني لوازمات هم په نظر کښې
ساتي. صرف قيصه پر مخ نه وړي چې بس قيصه پوره کړي او د فن
برخه په کښې ماته وي.

۲. څرې: په دې څرې نومې ناول کښې خورا يوه خوندور قيصه په
ډېر هنري انداز را اخيستل شوې ده چې ټوله قيصه مخ په وړاندې
داسې انداز لري چې هيڅوک نه شي کولای چې دا ناول د وئيلو په
وخت په منځ کښې پرېږدي. ولې چې د ناول قيصه ټوله د خپل پلاټ
له وجې دومره خوندوره او زړه راکښونکې ليکل شوې ده چې فني
نيمگړتيا په کښې نه احساسېږي. د پلاټ مضبوطوالی د ناول فن
ثابتي. يعني په ټول ناول کښې له لومړي سره د قيصې پيل او بيا
پرمخ قيصه بيول او بيا قيصه پای ته رسول. د ښه مضبوط پلاټ له
وجې کيږي ولې چې کومې وړې وړې پېښې د ناول برخه جوړې
شوې دي. هغه په داسې هنري انداز را اخيستلې شوې دي چې په
هغې کښې فطري رنگ برېښي او هيڅ څوک دا نه احساسوي چې

یوه واقعہ بی خایه په کښې منډل شوې وي او د هغې واقعې د پېښې څه اثرات په روانه قيصه کښې نه وي انځور شوې يعنې د واقعاتو تړون يې ډېر قبلونکي انداز لري. داسې قطعاً نه احساسېږي چې گواکې دا پېښه غير فطري رنگ لري. د واقعاتو د تړون يوه بېلگه يې څه داسې ده:

د لارښوونکي خوږو خبرو او د ټوپک والا و زېږوتيا دغه جرگه خورا ښه خوشحاله کړه، او په ډېرو خوږو هيلو سره ولاړل. په دې مرکه او جرگه کښې دا هم فيصله شوه چې څره گان به وروسته له دې پر لوړ ځای اور نه بلوي او څو چې يې وس وي په ژورو ځايو کښې به دوئ دغه کار کوي.

گهيځ وختي د څره گانو قافله په بسياري پټه خوله او بې له کومې لوړې ځوږي و لېږدېدل. د ورځې يوولس نيمې بجې به وي چې څره گان او يو څو څره يې چې مونږ يې قافله بولو د غره په يوه تنگي راکښېوتل، ټول پټه خوله روان دي داسې چوپه چوپيايي ده چې ته به وايې چې سړيو او خرو ساوي نولې دي او هيڅ څرپ نه اورېدل کيږي.

لومړی تر هغه چې قافله په تنگي راکښېوزي نو دواړه ټوپک والا په بېره يو د تنگي يوې خوا ژي ته او بل يې بلي خوا ژي ته وختل او هلته يوې لوی په ځای د (هشه) ښغ واورېدل شو، خو سره له هغه هم که چرې د سړي او يا څره پښه به له کومې ډېرې سره و مېستله سمدلاسه به د ټولو غوږونه بک شول او سترگې به يې هغې خواته واوښتلې.

دا تنگي ښه اوږد غوندي دي څر ه ګان تقريباً ۵۰ دقيقې نور هم
 په تنگي کښي لارل، له دوي سره سم غټو او ژورو باندې ډواړه
 توپک والا روان دي، دوي کله ډبري ته ځانونه نيام کړي او کله
 ښکاره سي، په همدغه وخت کښي ؤ چې د چورلي رخ شو او په سم
 دلاسه ورپسې په يوه پلا درب شو، ټول تنگي له دوده ډک شو چغ
 ويغ جوړ شو، د خرو انگارې د سرو له زگپروي سره يو ځای شوې،
 او هيڅ خواته د ځغاستي لاره نه شته، څوک د (الله اکبر) نارې
 وهي، څوک سوکه سوکه د (الا الله) کلمې وايي (۵).

له پورتنۍ ټوټې څخه چې د څر ه ناول څخه مو رانقل کړې ده
 د ناول د پلاټ اندازه کولای شو، چې دا ناول څومره په فن پياوړی
 دی. په څومره هنري انداز د يوې نوې پېښې د رامنځ ته کېدو فن د
 ناول نگار په نظر کښي دی او په شعوري انداز د ناول فن په نظر
 کښي ساتي او يو فطري رنگ يې ورکړی دی چې قاري دا احساس
 نه کوي چې ګواکي دا نوې واقعه په زور را اخستل شوې ده.

۳. د ښګ مسافري د دې ناول پلاټ هم مونږ د ناول څخه د
 يوې بېلګې په را اخيستلو سره معلومولای شو. د دې ناول پلاټ
 خو بېخي ډېر خوندور او لا زيات په فني ټول پوره پلاټ دی، او
 سره له دې چې په دې ناول کښي وړې وړې قيصې هم ډېرې دي او
 په ډېر هنري انداز يې ترتيب هم ډېر پياوړی دی او بالکل يو ډېر په
 زړه پورې پلاټ يې ورکړی دی. چې دا د ناول نگار په ناول ليکلو
 کښي فني مهارت او لا پرمختګ ثابتوي. په دې کښي هم د
 واقعاتو تړون لا خوندور او په زړه پورې، زړه را کښونکی او له
 تلوسې ډک پلاټ دی.

بله ورځ د پونده کلي د کلات او د جلدک ترمنځ واپړول، ماښام
هم ډول واهه او په داسې طرز يې وواهه چې گواکې سبا کلي مېشت
دی او نه کډه کېږي.

سهار معلومه شوه چې کلي په رښتيا نه باريږي دليل او علت يې
دادی چې هغه څو کسه سوداگر راغلې دي کوم چې په ځنو پوندو
باندې يې د وړيو روپۍ پاته دي، په تېره بيا کاني نسبتاً ډېر
پوروپي غوندې دی.

بنگ ور ځني پوښتنه وکړه کاني ورته و وئيل:

"په دې خبرو پسې سر مه گرځوه دا تل هم داسې حال وي، په
ژمې پونده له هر څه څخه خلاصېږو، يعني شومه مو خلاصه شي،
کالي مو پکار وي، نغده پېسه ورکه شي، نو په هم دغه وخت کېږي
سوداگر خورا ډېرې پېسې يعني رېگ ته راشوه کړي او زيات تر
خلق د ډېر مجبوري د لاسه له دوئ څخه روپۍ په وړيو باندې د
سلم په ډول اخلي، البته ښکاره خبره ده، د نرخ په باب کېږي خو
خوله د سوداگرو او هر څه چې لاس وپېښي ازادي شي، سکولونه
وشي، د ژمې تعين شوی نرخ خورا کېښته وي او مونږ د خپلو وړيو
يوه برخه په ازاد نرخ خرڅه کړو او نور يې مجبوراً سوداگرو ته خپل
(سلم) په حساب کي ورکوو" (۲).

۴. سپين: د سپين ناول پلاټ په فني حقله باندې يو ښه مضبوط
او خوندور پلاټ لري، په دې ناول کېږي پلاټ ته په فني توگه پوره
پوره کتنه شوې ده. په ناول کېږي د وړو وړو قيصو تړون رښتيا هم
په ډېره هنري توگه شوی دی.

خان په داسي حال کښې چې له ډېرې خوشحالي په کالو کښې
نه ځايېده ملا ته و وئيل:

دغه کار به شرعي مشکلات لري، نو خپل خپلوان يې ډېر
دي، ستا صداقت، ښه سریتوب او دا چې د خلقو له حق خوړلو څخه
دي بد راځي ستا دوستانو ته به معلوم وي، نو که هغه ستا په
امانت داري، باندې شهادت ورکړي، نو البته شريعت خو تل په
دغه ډول صادق وصي پسې گرځي که له ما څخه څوک پوښتنه
وکړي نو زه به وروسته له هغه چې شاهدان تېر شي فتوي ورکړم،
شاهدان مي ځکه و وئيل چې خبره پر شريعت برابره شي.

خان صاحب:

شاهدان خو به د يوې روپۍ شل تنه درته راوړم. د دوی څه کمي
دی خو چې خپلو بزرگانو ته ووايم د شريعت لار خو به را برابره
کړي، راغلو دې ته چې د گوند رضایت په کار دی، دا هم دومره
گران کار نه برېښي که د خدای تعالی او ستاسو او د صاحب نظر
وي نو باور وکړه چې هغه په يوه چروک کېږي.

خان لومړی دې مسئلې ته ځير نه و، خو چې وروسته يې ښه
چرت په کښې وواهه نو يې د خپل وصایت د امکاناتو موضوع ښه
تر سترگو رونه و برېښېدل او له ځان سره يې فېصله وکړه چې
لومړی تر هر څه يو څو پوروړې ورته پورته کړي او پای کښې د ده
له مقصد سره مرسته وکړای شي. (۷)

۵. سنگسار: سنگسار نومې ناول د نور محمد تره کي هغه
شاهکار ناول دی چې هيڅ يو نقاد يې پر فني اړخ باندې تر اوسه
هيڅ نيوکه نه ده کړې. بلکې په دې حقله ټول نقادان په دې حق کښې

دي چې "سنگسار" ناول د نور محمد تره کي هغه ناول دی چې په کښې هېڅ کمی نه شته بلکې د ناول په ټولو لوازماتو او شرایطو پوره ناول دی. د دې ناول پلاټ په ټولو ناولونو کښې مضبوط او د یو نړیوال معیار لرونکي ناول دی. په دې ناول کښې دا هم ثابت ده چې ناول نگار د ناول لیکلو په فن باندې پوره پوره لاس بری تر لاسه کړی دی. معنی دا چې لیکوال د ناول په برخه کښې تر اخره ښه ریاضت کړی دی په کښې بریالی شوی هم دی. د دې ناول په حقله یې نقادان داسې هم وایي:

"په دې ناول کښې ناول نگار ډېر ښه ټیکنیک استعمال کړی دی. یو خو هغه قیصه ښه په زړه پورې رابښکونکي انداز کښې په وړاندې بیایي. په قیصه کښې د لوستونکي د دلچسپي برقراره ساتلو د پاره هغه په مینځ مینځ کښې د بیلابیلو کردارونو په خوله مکالمې ادا کوي او قیصه هم داسې مخ په وړاندې روانه وي او څه نیمګړتیا په کښې نه محسوسېږي. د دې مکالمو چې کردارونه یې ادا کوي خوند لا زیات شي چې متلونه هم د دلیل په توګه راوړي" (۸)

دا ناول د مېکسم ګورکي ناول "مور Mother" نومې ناول د کچې ناول دی یعنې ډېر لوړ ناولیز معیار لري. زه (راقم السطور) هم په دې نظریم چې نور محمد تره کی یو ښه بریالی ناول نگار دی او پر ناول لیکلو باندې ښه مضبوط عبور لري. په پښتو ادب کښې د پلاټ په حقله ډېر کم ناول نگاران دي چې په ناول کښې د ښه پلاټ لیکلو باندې په فني توګه ګرفت لري، چونکه پلاټ د ناول ډېر ضروري عنصر، که پلاټ کمزوری شي نو د ناول نیم خوند ګار شي.

خو نور محمد تره کی په دې کښې پوره بريالی دی چې ښه ناول وليکي او و دې ناول ته که مونږ د پلاټ ناول ووايو نو هم هيڅ بېخايه خبره نه ده.

ادې له لوږې مې سترگې عين غين کېږي ستا چای جوشه چې را اېشي نو تورې هېلې به سپينې شي، ماته لږ څه گوله ډوډۍ راکړه.

مور بې په غړنده رغ ورته و وئيل:

"ډوډۍ به چا راوړه! پلار خوارکي خو دي په مټي ځان راوه رساوه، هغه تاته معلوم دی چې شپېلغي (شبکور) دی ورسره، زويه وغورځه له دغه نژدې نانوايي څخه درې سړې ډوډۍ راواخله" (۹)
له دې پورتنې مکالمېز جملو څخه دا څرگنده شوه چې د ناول پلاټ څومره مضبوطوالی لري او د کوم معيار مکالمه ده. يعنې داسې ثابتوي چې په دې ناول کښې پلاټ ته په فني توگه پام شوی دی.

۳.۳. کردارنگاري:

کردار نگاري چې په قيصه ايز ادب (افسانه، ناول، ډرامه، ليکلو کښې ډېر مهم رول لري او يو بنيادي عنصر يې دی، يعنې چې کردار په کښې نه وي نو په دې پورته دريو کښې د يوه هم ليکل ناشونې دی. په قيصه ايز ادب کښې ښه کردار او زړه راکښونکي کردار هغه وي کوم چې په ژوند کښې ژوند مومي او و ژوند ته ژوند ورکوي. ځنې کردارونه چې هغه ژوندي خو وي خو کردار يې

مړوي هغه په کردار نگاري کښې ښه رول هيڅ کله نه لري. د کردار نگاري په حقله پوهان داسې وايي چې:

د ادب په اصطلاح کردارنگاري هغې فن يا هنر ته وائي کوم چې يوه قيصه (ناول، ډرامه، داستان) کښې د کردارونو د اعمالو د تهذيب او ترتيب او افرادو د سیرتونو او اطوارو د ذهني او نفسياتي تنظيم د پاره استعمالیږي. (۱۰)

د يوې ښې قيصې ليکلو د پاره ضروري ده چې کردارونه يې ژوندي وي، حقيقت ته نژدې وي، رول يې مثالي، او ورسره د يو کردار په رول کښې يو ښه تسلسل موجود وي، د کردار نفسياتي، ذاتي، اجتماعي يعني هر اړخيز شکل بايد څرگند وي او داسې نه وي چې يو کردار په اول سر کښې د ښه خوبي انساني رول لري خو بيا د قيصې په منځ يا پای کښې بلا وجه بد جوړ شي ولې چې دا د فطرت مخالف عمل وي، کردار چې په لومړي سر کښې کوم رول د ناول نگار له خوا په لاس ورکول شوي وي بايد تر پایه هم هغسې پاتې شي، چې دا به د يو ښه ناول ليکلو ثبوت ورکوي، د نور محمد تره کي په ناولونو کښې هم و کردار ته بېخي ښه کتنه شوې ده او بالکل په هيڅ ناول يا افسانه کښې يې د کردار رول مړ نه وي بلکې په ژوندۍ ښه قيصه پرمخ بيايي، او دا د ښه کردار ثبوت دی چې کردارونه يې ژوندي پاته وي او تر پایه پورې هر کردار ښه، غږند، پر خای پاته، د قيصې برخه او د مخصوصو اقدارو په حساب د ژوندي کردار پاتې وي. د نور محمد تره کي د ناولونو په برخه کښې مونږ په دې نتیجه رسېږو چې د کردارونو لوبېدل يې په ښه فني يا هنري ډول تر سره کړي وي. يعني د کردار په لوبېدلو کښې هيڅ

کمی نه احساسیږي او نه یې داسې په یو ناول څوک ثبوت ورکولای شي چې د کردار له وجې به د ناول فن ته زیان رسېدلی وي. د هم دغه بڼه د کردارونو له وجې د نور محمد تره کي ټول ناولونه پر پښتو ادب ویونکو باندې غالب اثر لري، او داسې کله هم نه دي شوي چې د ده په ناول وئیلو کښې د فن کمزوري احساس کړي، یا بې ځایه ډېر تند کردار لوبېدلی وي یا دغسې بې ځایه ډېر سست کردار ادا کړل شوی وي. ټول ناولونه یې د بڼه د کردارنګارۍ لوی ثبوت دی مونږ به صرف د یوه یا دوو ناولونو څخه بېلګې راواخلو:

بیا سم د لاسه پر ډوډۍ بسم الله و وئیل شوه، کوم وخت چې د ډوډۍ خوړل خلاص شول، نو بېخې ډېرې وریږې په غوریو کښې پاته شوې.

ناظر ورته و وئیل:

که مو زړه غواړي، نو تاسې کولای شئ چې دا پاته ډوډۍ او حتی غوري هم له ځانه سره یوسئ

یوه ملا ورته و وئیل:

کور مو ودان! شریعت مو روښانه کړ خدای دي داسې کورونه هیڅ وخت نه وړانوي، غوري او ډوډۍ څه کوو چې وړو یې، یو د خدای دوست به وایي چې کور مي تر تا جار نو هغه بل خو به وایسکي (پري) نه ورته اچوي دې ملا لا خپله وینا نه وه بشپړ کړې چې قابچې یو پتنوس چې شین دسمال پر غوړېدلی و راوړ او د ناظر مخې ته یې کښېښود، ناظر په تلوار دسمال ترېنه ایسته کړ او د دسمالو پینځه غوټې په کښې ښکاره شوې.

ناظر به بیرته چې لږ څه مضطرب غوندې هم ؤ، و وئیل:

"ستاسې خوښه ده چې غوري او وريژې نه وړې نو دا دی هریوه ته شل شل افغانی ورکول کېږي" (۱۱).

په دې پورتنۍ بېلگه کې چې که مونږ وگورو نو د ناظر او ملا یې چې کوم کردار څنگه ښکاره کړی دی او د هغوی د نفسیاتې سوبې مطابق یې ډېر په زړه پورې تمثیل کړی دی چې د ښې کردار نښه لوی او ښکاره ثبوت دی.

د یو بل ناول بې تربیته زوی څخه یې د کردار نښه په حقله یوه بېلگه را اخلو، بې تربیته زوی د نور محمد تره کي داسې ناول دی چې نقادانو ورباندې ډېر تنقید هم کړی دی چې فني اړخ یې کمزوری بللی دی، البته د کردار نښه په حقله بېلگه داسې ده چې نیمګړتیا په کې نه احساسیږي او له فطرت سره ورته حقیقت ته نژدې رول لري.

"دا په منډه راغله او د خوني په وره کې چې یو لاس یې ویوه لوري ته او بل یې و بل لوري ته د وره لګولی ؤ، و درېده او سربې ورنه یوست، که غوري دی پر خپل کت باندې اوږد، اوږد غزېدلي او لاس یې پر سترگو باندې ایښي او سترګې یې سره ورغلې دي، خور یې په وچ او تېره رغ سره ورته و وئیل چې:

"رحیم جان لالا ته یې؟

د ده سترګې سره روڼې شوې، سر چې یې راپورته او د وره و خواته یې وکتل که غوري یېو کمکی خورکۍ یې ده، څو ښکښل یې ورته وکړ او ویې وئیل چې:

زغله ورکه شه، و خوب ته مې پرېږده، دا له وره څخه را پر شا او یو ګړی د انګړ په منځ کې و درېده، څرنگه چې د کوچنیانو خوی

او عادت وي بېرته راغله او د خونې په وره کښې ودرېدله چې د ده
سترگې سره ورتلې، دې بيا په هغه راز ښخ چې خدا هم په ګډه وه
ورنارې کړې چې:

رحيم جان لالا ستري مشې، د ده بيا سترگې سره وسخېدې او
له ډېرې خواشینۍ او خښمه له کته راخوړ او په نجلۍ پسې
ولټول (۱۲).

دلته په دې پورتنۍ مکالمه کښې هم د کردار د لوبېدلو حقيقت
سره جوختوالي ثابتېږي، عين د يوه ماشوم رول په حقيقي ژوند
کښې دغسې وي او هم دغسې د يوه بې تربيته ځوان او نامنوني
ځوان غصه او قهر دغسې وي لکه څنگه چې بې تمثيل شوی دی.
دلته د رحيم جان کردار په ډېره سالمه توګه له لومړي سر څخه بيا د
ناول تر پايه په ټوله قيصه کښې زړه راکښونکي لوبول شوی دی. او
هم دغسې د رحيم د نفسياتي او سماجي سطحې په مطابقت سره
راوړل شوی دی. هيڅ بې ځايه قهر او رحم يې نه دی په کښې ځای
کړي چې دا هم د ناول نگار د ښه کردارنگارۍ ثبوت ورکوي.

په دغه توګه د نور محمد تره کي په ټولو ناولونو کښې و
کردارنگارۍ ته په ځانګړي توګه پاملرنه شوې ده او په هيڅ يو ناول
کښې يې د کردارنگارۍ بې خوندي نه ده راغلې او په هنري ډول پر
کردارنگارۍ باندې ښه لاس بری لري.

ډکشن چې په پښتو کښې مونږ ورته د قيصه ايز ادب ژبه او ژبې کارونه وايو، په ناول کښې بايد ژبه يوه هنري ژبه وکارول شي. د ناول د ژبې او د عام نثري ژبې بايد فرق واضح وي، يعنې هنري په دې معنی چې کوم کردار وي د هغه کردار د علمي سويې، نفسياتي يا سماجي کچې سره ورته کردار هم وي. يعنې د ناول نگار خپل علمي توري د يوه بې سيواده کردار د پاره و کاروي نو د ناول څخه فني اړخ له مينځه ځي.

د نور محمد تره کي په ټولو نالونو کښې بالکل هنري ژبې کارونې ته په جدي توگه پاملرنه شوې ده. يعنې د ناولونو ژبه يې هنري ده او ساده، کليواله د افغاني چاپيريال ژبه يې کارولې ده چې اولس په اسانۍ سره په پوهېدلی شي، او سمه دمه فطري ژبه کارول شوې ده. په هيڅ يو ناول کښې يې داسې ژبه نه ده کارول شوې چې په کښې داسې به برېښي چې د کردار سويه يوشی وي او ژبه يې هغسې نه وي. د ناول په وئيلو سره يې مونږ په دې نتيجه رسېږو چې د ناول ژبه يې هنري ده او که نه، د بېلگې په توگه:

ښکاره شوه، په دغه وخت کښې يو هيبتناک ښځه واورېدل شو چې وئيل يې (ځای پر ځای هيڅوک بايد و نه ښورئ که نه وي خون به يې په خپله غاړه وي) کراره کراري وشوه، ته به واپې چې ټول شيان بېرته عادي حالت ته راوگرځېدل، د ويري خادر پر ټول ساکنو خپور شو، ځنې بې سده شول او ځنو هېښ کتل، يو څو ثانيې وروسته بيا ښځه شو.

ولاړ شئ! يو د بل لاسونه سره وتړئ. هيڅوک په هيڅ نه
پوهېدل، د ټوپکانو په يوه پلا درب ټول کانه کړي دي او سد يې له
مړه ترې نه ايستلی دی.
تور سوکه يوه بل څره ته چې له بني مټ څخه يې وينو دارې
وېلې ووئيل:

د غلو غدی خو وختله خدای دې خبر کړي" (۱۳).

هم دا د يو بل ناول څخه يې بېلگه را اخلو چې په کښې د ژبې
وېر ته رښتيا هم کتنه شوې ده او دايې ثابته کړې ده چې نور
محمد تره کي په ناول کښې د هنري ژبې کارونه باندې هم ښه
پوهيږي:

"مړی خو پخوا لا پرېمنځل شو، نو ولې جنازه نه راباسئ؟"
اخذاده صاحب د دغه معمر سړي خبره پرې کړه او د مرحوم
ژرغونکي ورور يې ورته و وئيل:

"کتاب وايي هر څومره چې مړی ژر ښخ شي، ثوابونه يې هغومره
ډېر وي نو تلوار پرې وکړئ دا به د مرحوم د روح د آرامۍ د پاره
خورا ښه کار وي" (۱۴).

له دې پورتنیو بېلگو دا ثابته شوه چې د نور محمد تره کي په
ناولونو کښې يوه په زړه پورې، ساده، روانه او هنري ژبه کارول
شوې ده، کومه ژبه چې يوه ناول ته اړتيا لري او د ناول خوند يو په
دوه کوي.

۳.۵. سسپېنس/تلوسه:

سسپېنس چې په پښتو کښې ورته تلوسه يا غوټه توری کارول کېږي. دا هم د ناول هغه مهمه برخه ده چې لوستونکي له ځانه سره وړي او ويونکي هر وخت په داسې کيفيت کښې پرېږدي چې هغه پر مخ باندې د ناول وئيلو ته لېواله ساتي، او تلوسه لري چې مخته به کوم څه کېږي، کوم کېف به مخته راځي؟ هم داسې لوستونکي په تجسس کښې ساتي.

"تلوسه يا غوټه د ناول هغه برخه ده، چې لوستونکي ته په لسگونو پوښتنې پېدا کوي او ناول له خپل اصلي حالت څخه و باسي. يعني داسې يوه غوټه لوستونکي ته مخې ته ږدي، چې لوستونکي يې هم په حل نه پوهيږي او هم هڅه کوي، چې د پوښتنې ځواب ځان ته پېدا کړي، (۱۵).

د نور محمد تره کي په ټولو (بې تربيته زوی، خره، د بنگ مسافري، سپين، سنگسار) ناولونو کښې تلوسه يا سسپېنس په هنري انداز کښې شتون لري او رښتيا هم د ناول په ليکلو کښې د تلوسې يا سسپېنس پېدا کولو هم ښه هنر لري، يعني لکه په سپين ناول کښې چې د يوې منصوبې په توگه د سپين او د هغه د وروڼو او ميندو او خويندو د جايداد باندې د قبضي کولو د پاره ځان، ملا او صاحبزاده ډېر زيات سرگرمه وي او غواړي چې د هغه په جايداد او سرمايه کښې خپله ښه ونډه واخلي، دغسې چې بيا په پای کښې سپين پښېماني هم کوي او ارمان کوي چې داسې بايد مه وای شوي، دغسې ټوله قيصه تر پايه ښه له تلوسې ډکه قيصه

وي او لوستونکی تر پایه په تلوسه کښې ساتي له ځان سره يې وړي چې دا د يونسۀ ناول ثبوت دی.

هم دغه رنگه د نور محمد تره کي په يو ناول "سنگسار" کښې هم دموځي (بابا خان) او د هغه زوی د ژوند ټوله قيصه تر پایه پوره له تلوسې ډکه وي او پای خو يې بېخي په ډېر الم باندې ختمیږي او چې ناول ختم هم شي نو بيا هم تلوسه په کښې موجوده پاتي شي، او په دې ناول کښې هم په دولتي توگه چې د روشنفری او انقلابي نظرياتو په خلاف کوم سازش کېږي هغه له تلوسې ډکه قيصه پر مخ بيایي او د لوستونکي مجبوري وي چې تر پایه يې په يروار ولولي.

د نور محمد تره کي په "خره" نومې ناول کښې هم د تلوسې د پاره پر قافلو باندې د غلو او ډاکوانو حمله او دغلو ټوله قيصه چې د هغه له وجې ټول مسافر څرگان د ويرې او وهم ښکار شي او دغه وهم او ويره تر پایه د ناول د تلوسې برخه فعاله ساتي، يعنې نور محمد تره کي په هر ناول کښې په ډېر پياوړي انداز د تلوسې په برخه کښې بريالی ثابت شوی دی.

"د بنگ مسافري" نومې ناول کښې بيا د مزدورانو د تحريک او له هغوی سره د فابريکې د خاوندانو، جبري سلوک او بيا د بنگ خپله په ژوند کښې پر مختگ کولو احساس او بېرته د کور په خوا راتگ له خویندو او مور سره زښته مينه، د سود خوازو او خان پورونه ادا کول، دا ټوله قيصه مخ په وړاندې له تلوسې ډکه ساتي او لوستونکی له ځان سره ځکه وړي چې لوستونکی هر ساعت په دې تلوسه کښې وي چې، پر مخ باندې بنگ څنگه خپل ځان په کار

کولو کښې ګرندی جوړوي، او د کور ساتنه په دې بابت کښې د سودخوارو تربته تړي، یا خان سره څه کوي او یا هغه د کوچیانو له ژونده خوند اخلي دا ټوله قيصه له تلوسې ډکه وي او تر پایه ناول په بریالیتوب سره تر تکمیل کوي، او دا خوبې یې بیا بېله ده چې د هر ناول اختتام یې پر داسې ځای کړی وي، چې سسپېنس په کښې موجود پاته شي چې دا د یوه ښه هنري ناول لیکلو فن ثابتوي.

۳.۲. تصادم / واقعه نگاري:

تصادم چې واقعه نگاري هم ورته وئیل کېږي، د نور محمد تره کي په ټولو ناولونو کښې واقعه نگاري وجود لري او د هم دغسې واقعاتو له وجې ناول مخ په وړاندې ځي، او په ناول کښې د واقعاتو یو بل سره د تړلو ښه مهارت لري کوم ته چې پلاټ وئیل کېږي، په هر ناول کښې یې هڅه کړې ده چې واړه واقعات په هنري ډول سره و ډول شي.

یعني په "څره" ناول کښې پر قافله باندي د غلو حمله، او له دې پس بیا په کوټه کښې د سیوی و خواته د تګ په وخت له هغه سېټ سره پر کرایه باندي د مزدورانو نه منل، او دغسې نور واړه واقعات په ناول کښې واقعه نگاري ثابتوي او هنري ډول یې ثابتوي. په "سنگسار" ناول کښې خو بېخي زیات واړه واقعات مخته راځي، لکه د شېر له ګلالۍ سره مینه، د شېر له حاجي صېب سره تعلق بیا د هغه په وسیله عیوضي ماسل جوړېدل، بیا جیل ته تګ، واده کول، د شېر زوی پیدا کېدل، د هغه بیمار کیدل او بیا مرګ، بیا ورپسې، د سازش واقعه چې شېر د قرآن پانې په غولتون کښې

غورځول الزام، بيا د هغه پلار مجبور کول چې په شپږ اقرار وکړي،
بيا د شپږ اقرار او وروسته سنگسار کول، بيا په پای کې د دوو
تعلیم یافته زلميانو له خوا افسوس په سازش سر خلاصېدل، دا
ټول واقعات په ناول کې راوړل شوي دي او د ناول نگار واقعه
نگاري يې ثابته کړې ده.

په "سپين" نومې ناول کې د مالدار سړي مرگ، بيا د هغه له
مرگه پس پر ميراث باندې جگړه منځ ته راتلل او داسې بيا د خان
دوو کسانو سره خواله کول او هغه دوه د سپين په ضد پارول او
داسې نور واقعات د دې ناول واقعه نگاري ثابتوي.

په "بې تربيته زوی" نومې ناول کې، د رحيم جان، بې لارې
کېدل، د کونډې زوی وهل، له کلي ورکېدل، بيا ماشومه خور
وهل، ورسره خپله مور په تسي کې وهل، او داسې وړې وړې
قيصې د دې ناول بنایست جوړېږي او د دې ناول واقعه نگاري په
ښه توگه تمثیلوي.

په "د بنگ مسافري" نومې ناول کې هم پر واقعه نگاري باندې
ښه لاس بری لري، د بنگ له کوره په مسافري پسې تلل، د کلي د
جمات زور ملا فارغ کول او نوي ملا راتلل، د سرسايې مسئله
جوړول، د بنگ له کوچيانو سره ملگرتيا، له کاني سره ښه ټينگه
ياري جوړول، په لارې له کوچيانو سره سوداگرو ستونځې
پېدا کېدل، بنگ مزدوري کول، په فابريکه کې د ماشينکار په
توگه کار پیلول، د مزدورانو د فابريکې په خلاف احتجاج کول، د
بنگ د ښه کار پر بنياد د سېټ په کور کې پر کار گمارل. دلته په
کلي د ده مور څخه د پيسو اخيستلو په وخت د سودخوارو تر میان

جگره کېدل بيا خان د هغې حل ايستل، ټول داسې واقعات دي، چې ناول يې مخ په وړاندې بيولی دی، او په ناول کېنې واقعۀ نگاري مضبوطه ساتلې ده.

۳.۷. منظرکشي:

د نورمحمد تره کي په ناولونو کېنې منظرکشي ته په ډېر ښايسته انداز پام شوی دی، او منظرکشي چې د ناول ټول ټال ښايسته او زړه راکښونکي حالت منځ ته راوړي، په دې حقله نورمحمد تره کي ښه برلاسيتوب لري او رښتيا هم په هر ناول کېنې منظرکشي په سمه توگه ځای کړې ده. کومه چې د لوستونکي د پاره د دلچسپۍ سبب گرځي او لوستونکي تر وتازه ساتي او ديغت نه احساسوي.

د زېري ماڅيگر خوا ده، وريځ سپين وبره شوه، هر چاته دا يقين شو، چې دا وريځ به نن شپه واوره اوړوي. دهر چا غوږ په هوا دی، د واورې سوړ سيلاو لگيږي. ټول څره گان تر تياره ماښام پورې د بوټو په راوړلو بوخت و، نو ځکه تور ډوډۍ ناوخته پخه کړه.

سرې ماښام واورې په اورېدلو پيل وکړ، او څپ څپ اورېدله، که څه هم خورا لوی لوی اوروڼه هر چرې بلېدل او څره گان خورا پر ټول وو او ځانونه يې تودول، خو هيڅ څوږ نه و، چا دا نه وئيل چې دلته هم خلق شته (۱۶)

د منظر کشي په باب د بنگ مسافري نومې ناول کښې هم ښه
منظر کشي شوې ده او خورا لوستونکي له ځان سره وړي او يو زړه
راکښونکي حالت يې پيدا کړی دی، د بېلگې په توگه:

شنو رغو، ښکليو بېدياگانو چې په تنکيو وښو پټ دي او د
هر ليدونکي زړه له ورايه، وړي، په بنگ کښې خورا ژوره خوښې
ايجاد کړه.

په تېره بيا پر شينکي اسمان باندې د اوورو سپين ټاکران چې
ځنې برخې يې سور وبره او ښتې دي او تا به وئيل د پېغلې نجلۍ
بارخوگان دي.

پاکې هوا او پراخ آسمان د بنگ زړه نور هم ورپورته او د يوې
گړې لپاره يې هر څه هېر کړل او خپل راتلونکې ژوند ته يې په خورا
باور او هيلو وکتل او د زړه له کومې يې يوه غرانگه وڅکوله (۱۷).
يا په بل سپين نومې ناول کښې هم منظر کشي داسې په زړه
راکښونکي انداز کړې ده چې لوستونکي مجبور وي چې تر پايه يې
ولولي.

په کلي کښې خورا لوی شخول دی هرې خوا ته خوږ دی څوک
يوې خوا ته په بېره درومي او څوک بلې خواته غلې، څوک د چا په
خبره ښه نه پوهېږي او هر يو سرگردانه ښکاري.
د يوه ښکلي چمبر له مخه چې له کلي څخه لږ وتلی دی يوه لويه
ډله خلق ناست دي، چا سر کښته اچولی دی، څوک بيا د خپل اړخ له
سړي سره ورو - ورو پسېږي او يو څه ورته وايي، په دې ډله خلقو
کښې زيات تره سپين پگړي دي چې له نورو شاوخوا کليو څخه
راغلي دي، د چا ږيري شناوی دي، د چا تکې سپينې او اوږدې دي

او د چا ږيرې بيا توري دي، دا يوازې د تورو ږيرو خښتې دي.
چې سرونه يې نه دي خړولې او څه په هسکه غاړه گوري په دې ډله
خلکو کښې چوپه چوپايي ده چې يوازې کله کله بڼهاري اورېدل
کېږي او هم د ځينو تسپو د ټکهارې په اثر ارامه فضا لږ څه سره
ووهل شي او هم کله کله له ناستو کسانو څخه کوم يو ارمېږي و

کارې، او لږ څه په زوره ووايي توبه خدايه توبه (۱۸)

په "سنگسار" نومې ناول کښې يې هم منظر کشي په هنري ډول
ځای کړې ده او دا هغه ناول دی چې د نړيوالې کچې ناول دی د
منظر کشۍ بېلگه يې داسې ده:

"په ځنو کوڅو کښې پانډيان ولاړ دي او کوم سپين کالي او
معتبر غونډې د درېشيو والا خلق په پينځه پولۍ د چکړو له هغو
ډنډواو ولاړو اوبو څخه په شا پورې باسي چې په هغو کښې
تېرېدونکي تر بجلکو پورې ننوزي، ځنې ځايونه خو د اوبو ډنډونه
تر ځنگانه حتی تر ورانه پورې وي، هر څوک چې له شور بازار او
شاوخوا کوڅو څخه د پل خشتي د ماجت په واټ راننوزي نو يوه
ژوره ساه واخلي او په زړه کي د يو ډول برياليتوب احساس وکړي
او څه هم د دې ځای د کوڅې سره پټ دي او کوڅه يې نسبت د
تېرېدونکو شمېر ته خورا تنگه ده خو بيا هم ختي او چکړې په
کښې لږي وي او هغه هم هغه ختي دي چې خلقو په پښو کښې له
شاوخوا څخه له ځان سره راوړي دي" (۱۹)

په "بې تربيته زوی" نومې ناول کښې يې د منظر کشۍ هڅه کړې
ده او دا هڅه يې هم بڼه بريالۍ هڅه کړې ده.

دا ايستادي اوبه د خني سيندو د گلهون په اثر لکه د غزني رود
 او د زرمتم رود، سره يو خای کېږي، اوبه يې تروې او د خښلو نه
 دي، خو د ښکار د پاره خورا ښه خای او په پسرلي بېخي ډېر او هر
 ډول مرغان له شا وخوا ملکو ورته راځي نږدې غاړه يې ښرنه ده او
 هم يې پر غاړه خورا لوړه او گڼه سارمه شنه کېږي چې د نژدې کليو
 گورمونه اورمې په کښې خري د لمر لوېدو و خواته يې په غټو او
 ژورو کښې يو څو خورا گڼ کلي پراته دي چې (گوري ناوه) يې
 بولي. د دې خای اوسېدونکي لکه مقر نور خلق کاريزونه او څه هم
 د بادامو باغونه لري. (۲۰)

دلته د دې ناول (بې تربيته زوی) په منظر کشي يې منظر کشي په
 برياليتوب ترسره کړې ده خو څه د سيمې په حقله يې حقيقي بڼه
 بيان کړې ده او دا خای او سيمه په رښتيا هم دغسي دي. نو ځکه
 يې و منظر کشي ته څه زيان هم رسولی دی. منظر کشي په ناول
 کښي د ناول نگار خپل فن دی چې هغه بايد و حقيقت ته نژدې بې
 شکه وي خو په رښتيني توگه دغسي نه وي ولې که په رښتيني
 توگه هم هغسې نو هغه بيا د جغرافيا په سيمه ايز ليکلي شکل
 تاريخي بڼه لري او لوستونکی د هغې سيمې له حقيقت سره اشنا
 کوي. خو د ناول منظر کشي صرف د دې دپاره وي چې په
 لوستونکي کښي تلوسه، پېدا کړي، او زړه وړونکي حالت ته يې
 وروړي.

۳.۸. کلايمپکس/پای:

کلايمپکس چې د ناول اخيرنۍ ته وئيل کېږي په دې برخه کېښې ناول پای ته رسول کېږي خو د ناول پای ته رسول په بنيادي توگه دوه ډوله لري چې يو يې داسې وي چې ناول له تلوسې سره پای ته ورسېږي او تلوسه هغسې پاته شي، او لوستونکي دې ته پرېږدي چې دوي دتلوسې پای څنگه احساسوي او دويم د ناول پایله پر يوه پرېکړه وشي او هغه کومه تلوسه چې له پيل څخه راروانه وي هغه غوټه خلاصه کړي او تلوسه ختمه کړي ورسره ناول هم ختم شي.

نور محمد تره کي خپل ټولو ناولونو کېښې پای د تلوسې سره پرېښی دی او دايې يو خاص اسلوب خپل کړی دی چې ناول پر تلوسه باندې ختم شي اود ناول لوستونکي سره بيا هم تلوسه پاتې شي چې مخته څه کېدل به وي، خو د ناول تکميل يې هم کړی دی. دا ديو ښه ناول ليکونکي مهارت ښکاره کوي چې په ناول کېښې تر پايه تلوسه ژوندۍ پاته وي او پر تلوسه باندې ناول پای ته رسوي. خو کوم پېغام چې مقصد وي هغه په سالمه توگه تر پايه په کېښې ورسوي. دا ديو ښه ناول نگار په صفت کېښې راځي.

خو لومړی ناول چې درې ټوکه يې چاپ شوی دی هغه هم که څه د ليکوال په خپلو خبرو چې وايي دا ناول نورې برخې هم لرلې البته اوس به نه وي، نو معنی دا چې دا ناول نيمگړی دی، خو بېرته د قيصې او خيال يا مفکورې په حقله دا ناول خپله مکملتيا ښکاره کوي. او پېغام يې په صحيح توگه مکمل په کېښې ساتلی دی. او

مفسي تلوسه په کښې احساسيزې ولې چې دا ناول نيمگړی هم دی
خوبيا هم د فن او هنر له لارې مکمل ناول بللای شو.

۳.۹. فلسفه حيات:

فلسفه حيات يا مفکوره يا مرکزي خيال دا ټول يو شی دی، په
کوم کښې چې د ناول ټول ټال مرکزي مقصد يا ليکوال په کښې د
کومې مفکورې لاندې ناول ليکلی وي. د نور محمد تره کي ټولو
ناولونه کښې د وخت او حالاتو په مطابقت سره ډېره زوروره
مفکوره ورکول شوې ده، يعنې هر ناول يې ځانته مفکوره لري او
داسې مفکورې انتخاب کول هم د يو ښه ناول نگار صفت وي. د هر
ناول مفکوره يې د ژوند سره اړوند ده او په ژوند کښې يې له مهمو
اړخونو سره تړلې او د ژوند د ستونځو د رانېکاره کولو د پاره په
زړه پورې فلسفه حيات په ناوليزه ژبه رانغښتي دي. د ښو ناولونو
خوبی هم دا وي چې يوه ښه مفکوره ولري بغير د ښې مفکورې يا
خالي وخت تيري د پاره مفکوره ورکول د کمزوري ناول نڅښه وي.
هر ناول نگار چې ناول ليکي نو يوه موخه يا مقصد يې ضرور
وي، خو اکثر په ناولونو کښې د انساني ژوند سره اړوند د ژوند د
لا ښه والي د پاره د ژوند ناخوالې، بدې پېښې، بد روايات، د
بد اخلاقو يا داسې نورو شيانو په ضد د انسانانو د روزنې د پاره
ليکل کېږي. خو د نوې دنيا سره د انساني رويو، ذهنيتونو،
نفسياتو، رومانوي، جنسياتي، سياسي، نظرياتي، سماجي يعنې
هر اړخيز نالونه ليکل اوس عام شوي دي.

نور محمد تره کي هم په دې حقله خپل قلم تاند ساتلی دی او د خپلو ناولونو موخه د انساني ژوند او په خاص ډول د افغاني ژوند د ستونځو عکاسي ده او په کښې سماجي، روزنيز، سياسي فکر او د انسانانو د پوهولو د پاره ناولونه ته مخه کړې ده. د ده په پنځو وارو ناولونو کښې بېلابېل موضوعات چې يو بل سره جوخت تړون لري ليکل کړي دي. په لنډه توگه به د ټولو ناولونو موضوعاتو باندې خبره وکړو:

۱. بې تربيته زوی: د دې ناول موخه يا مقصد د يو بېلارې او بې تربيته زلمي په حقله دی چې مقصد يې و سماج ته دا پېغام ورکول دي چې بايد پلرونه په اولادو باندې تعليم وکړي او ښه تربيت يې وکړي چې سبا و سماج ته يوبڼه زلمی ور په برخه شي. يعنې د اولاد تربيت باندې زور ورکول شوی دی او د بې تربيته زوی نتيجه يې بده ښکاره کړې ده.

۲. څره: په دې ناول کښې د مزدورانو سره زياتوب، او د غلو، ملکاتو، سرمايه دارانو او رياستي حکمرانانو سره يووالی او د هغوی له خوا پر ولس باندې ظلم په گوته شوی دی او ورسره د مزدورانو د تحريک د جوړولو پېغام په کښې دی او يو بله خبره چې د پښتنو د وطن جغرافيه هم په کښې ښکاره شوې ده او د ډيورنډ د کرښې په کښې د نه منلو پېغام موجود دی.

۳. شپين: په دې ناول د ميراث پر وېش باندې د ناجايزه وېش کولو په خلاف پېغام موجود دی او ولس ته د تعليم پېغام ورکول شوی دی، چې بايد هر ځای د خانانو او ملا سيد خان خبره نه ومني بلکې په خپله علم حاصل کړي چې بيا داسې ستونځې نه وي.

۴. د بنگ مسافري: په دې ناول کښې هم د مزدورانو د تحريك په حقله پېغام موجود دی او صنعتي جبر په خلاف ليکل شوی ناول دی چې په صنعتونو کښې د مزدورانو سره څه کېږي، او دا پېغام و مزدورانو ته ورکول شوی دی چې مزدوران بايد د خپل بنيادي حق وپېژني چې دوی مزدوري کوي او مزدوری د پاره مخصوص وخت او اجرت ولري. کوم چې فاربرېکيان ورسره ظلم کوي او وخت ډېر وي او مزدوري کمه ورکوي، دغسې د مزدورانو د پاره دخپل حق ورپېژندلو پېغام موجود دي.

۵. سنگسار: په دې ناول کښې بيا د هغو ملايانو، بډايانو په ضد پېغام موجود دی کوم چې د هر وخت د سرمايه دارانه رياست د پاره خپل قبایلي او مذهبي ورکړل شوي منصبونه غلط کاروي. او د ولس پر ضد يې کاروي تر څو د حاکمانو ملاتړ وکړي او ولس د حکمرانانو په خلاف مبارزه ونه کړي. او اولس ته دا پېغام ورکول شوی دی چې اولس بايد په هر څه کښې د ملا او خان رول نه ومني، بلکې ولس بايد علم تر لاسه کړي تر څو خپل علاج هم په ډاکتر باندې وکړي. تش په تعويزاتو څه نه کېږي د حکومتي سازشونو په ضد په کښې ښه پېغام پته دی.

□□□

حوالي

۱. ژرک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، سپين، پښتو ادبي غورځنگ، شالکوټ، کال فروري ۲۰۱۴م، مخ ۴۵۲
۲. ايضاً مخونه ۴۵۷-۴۵۸ .
۳. ايضاً، مخ. ۲۵۰
۴. ايضاً، مخ ۲۶۴-۲۶۵
۵. ايضاً، مخونه ۱۲۰-۱۲۱
۶. ايضاً، مخونه ۲۵۹-۲۶۱
۷. ايضاً، مخونه ۴۱۳-۴۱۷
۸. احمد، رشيد، پښتون اول سل کاله، ضيا سنز پرنټرز پېښور، وړمبي چاپ، ۲۰۱۵م کال، مخ ۷۸
۹. ژرک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، مخ ۴۷۳
۱۰. اعظم، محمد اعظم، ډاکټر، پښتو ادب کښې کردارنگاري، پښتو اکېډمي پېښور، لومړی چاپ کال ۱۹۹۳، مخ ۲۸
۱۱. ژرک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات، مخ ۴۸۷
۱۲. ايضاً، مخ ۲۷۲
۱۳. ايضاً، مخ ۱۲۱
۱۴. ايضاً، مخ ۳۵۳
۱۵. سيدي، تنظيم، سيد، څېړنيار، ناول به څنگه ليکو، مومند خپرندويه ټولنه-جلال آباد، دويم چاپ کال ۱۳۹۱ لمريز، مخ ۹۲

۱۶. ژرېک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات.

مخونه ۱۸۰-۱۸۱

۱۷. ایضاً، مخ ۳۴۳

۱۸. ژرېک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کلیات.

مخ ۳۵۲

۱۹. ایضاً، مخ ۴۶۱

۲۰. ایضاً، مخ ۶۵۲

څلورم باب:

نور محمد تره کي له ناول سره سره په پښتو افسانه لیکلو کښې هم ښه نوم لرې چې د ناول په شان یې افسانې هم په لومړي ځل په بېلابېلو مجلو او جريدو کښې چاپېدلې او په کتابي شکل کښې ډېر ناوخته باقاعده چاپ شوې دي.

نور محمد تره کي پښتو افسانه له نوي، ځانگړې سبک او ريالزم سره اشنا کړې ده. ده په خپلو افسانو کښې د خپلې خاورې د انسانانو د ژوند، سياسي، سماجي، معاشي، اخلاقي جبر او د رياست د ناروا په خلاف خپل قلم تاند ساتلی دی. د خپل وطن د انسانانو د ژوند حقيقي حالت یې بيان کړی دی. په افسانو کښې یې اصلاحي رنگ موجود دی. افسانې یې د طبقاتي تضاداتو مظهر دي او د خپل سماج یې ښه عکاسي کړې ده.

د افسانو ژبه یې ساده او پسته ده، منظرکشي ته یې ځای په کښې ورکړی دی. د افسانو پلاټ یې هم په فني توگه مضبوط پلاټ دی. يعني د افسانې چې کوم فني لوازمات دي، د هغو لوازماتو یې ښه خیال په کښې ساتلی دی. افسانې یې هيڅ فني کمی نه لري.

نور محمد تره کي زیاتې افسانې لیکلې دي خو زموږ تر لاسه في الحال صرف ۱۳ افسانې په چاپي بڼه کښې راغلې دي. په افسانو کښې یې د خپلې سیمې خدوخال او مقامیت له ورايه ښکاري چې دا هم د ښې افسانې لیکلو هنر دي.

۱.۴. نور محمد تره کي د افسانو تعارف:

نور محمد تره کي چې د پښتو په لنډه قيصه ليکل کښي خورا ښه نوم لري، او د پښتو فکشن د دويمې دورې سرخپل ياديري، د ناول تر څنگ يې په پښتو ادب کښي د لنډې قيصې په برخه کښي هم ځان نه دی سيمولی، او ورسره يې دا اعزاز هم په برخه دی چې د دويمې دورې سرخپل دی او يعني پښتو افسانه يې په ترقي پښدانه رجحاناتو پسرولي ده. نور محمد تره کي چې څومره افسانې ليکلي دي دا تر اوسه مونږ پوره معلومات نه دي تر لاسه شوي البته چې څومره افسانې يې چاپ ته رسېدلې دي هغه صرف ۱۴ افسانې دي چې د پښتو ادبي غورځنگ، کوټې، له خوا د محمد صادق ژرک په زيار چاپ شوی دی. خو په هغو کښي هم يوه (کله به وي) افسانه نه ده البته د افسانې په نامه چاپ شوې ده چې دا بحث به د دې باب په جلا برخه کښي راشي. د نور محمد تره کي د ليکنو په حقله يو بهرني ليکوال هـ فـ گپرس په خپل، پښتو هنري نثر، نومې اثر کښي داسې ليکي:

په کال ۱۹۴۲ کي ده (نور محمد تره کي) په پښتو ژبه ډېر آثار د چاپ لپاره تيار کړل، چې موضوعات يې اخلاقي وو، د دې جملې نه (د کاميابۍ وسيله)، (د ارادي قوت)، د اطفالو د رزوني لارې، (۱).

له دې سره ليکوال دا هم وايي چې ښايي دغه آثار د انگلېسي نه ترجمه وي. خو که ترجمه هم وي نو د دې له عنواناتو داسې ښکاري چې دا قيصه ايز عنوانات وي. او ژباړه شوي وي. خو په چاپي ښه کښي لا زمونږ تر لاسه نه دي راغلي.

نور محمد تره کي په افسانه ليکل پيل په هم دغو کلونو کښې
کړی دی هم دغه ليکوال په مخ باندې ليکي چې:
"په کال ۱۹۵۱ کي تره کي دوه اثار وليکل دا اثار د موضوع،
محتوياتو او ژبې له حېثه په ښکاره سره د دۀ نورو اثارو نه امتياز
او تفريق لري، لومړی اثر "د غوايي لاندی" او دوهم "دا دی خدمت"
دی" (۲).

يعني دلته ثابته شوه چې د دوېمې دورې له پيل څخه بلکې
وړاندې يې هم څۀ ليکل پيل کړي دي. او د دۀ ديوې مرکې له مخي
هم داسې معلومېږي چې دی وايي ما باقاعده ليکل د امپراتوري
په خلاف له ۱۹۴۲ څخه راوړسته پيل کړل.

نور محمد تره کي په ۱۹۴۲م عيسوي کال کښې د وينس
زلميانو په نامه د ادبي او سياسي پوهانو يو تنظيم مهم او سرگرم
غړی پاته شوی دی او د هم هغه تنظيم له لارې يې خپل نظريات او
سياسي پرچار په ادبي بڼه کښې کاوه، که څۀ هم د دوی پټ دريځ
سياسي ؤ او د شاهي امپراتوري پر ضد مبارزه کول وه. ځکه خود
نور محمد تره کي په افسانوي ادب کښې د لاندې او لوړې طبقې
توپير زيات په گوته شوی دی. نو د ترقي پسندی د نظرياتو پرچار
د افسانوي ادب له لارې خپورول هم د دۀ په برخه شوی دی. خو تر
دې وړاندې لومړی لنډه قيصه يې په کال ۱۹۴۹ عيسوي کښې
ليکلې او چاپ شوې ده.

د نور محمد تره کي چې کومې افسانې زمونږ لاس ته راغلي دي
هغه د بزگر لور په نامه مجموعه کښې د صادق ژړک په زيار چاپ
شوی دی. خو ياده دي وي چې د "موچي" په نامه هم د نور محمد تره

کې د افسانو ټولگه چاپ شوې ده چې پکښې ۱۳ لنډې کيسې چاپ شوې دي. او دغه ديارلس قيصې په بزگر لور نومې ټولگه کې چاپ شوې دي خو يوه قيصه پکښې اضافه شته کومې ته قيصه نه شو ويلای البته يوه ليکنه ضرور ده چې تفصيل به يې مخته راشي. په دې مجموعه (بزگر لور) کښې ټولې ۱۳ لنډې قيصې او ۱ يوه ليکنه چاپ شوي دي او دا ليکنه چې "کله به وي" سرليک لري لنډه قيصه نه بلکې يو ليکنه ورته وئيلای شو او موضوعات يې په لاندیني ډول دي:

- 1: د غوايي لاندی، 2: دبزگر لور، 3: زه او زما ورور، 4: د نوي کال خوب، 5: دا دي خدمت، 6: موخي، 7: د کورگته د لاهور گته، 8: زما برخه، 9: خوږه جوړه شوه، 10: يو کوندری او درې ډوله خواړه، 11: کله به وي، 12: څرنگه بډای شوک؟، 13: د سمت مور او پلار، 14: په پای کښې بډای شوم. (۳)
- خو له دې پرته نورې قيصې به شايد ترلاسه نه شي ولې چې په دې باندې ش- حصين خپله څرگندونه څه داسې کوي.
- "يوه يادونه کوم هغه دا چې د ارواښاد نورمحمد تره کي د قيصو، ليکنو او ژباړو لوی راتولونکی د هيواد وتلی اديب، ژبپوه، د افغانستان د علومو اکاډمۍ علمي غړی ارواښاد سر محقق دوست شينواری و، هغه د "انقلابي پلوشې" مجموعه راتوله او چاپ ته وسپارله، دغه مجموعه په دولتي مطبوعه کښې چاپ او خپرېدو ته چمتو وه. چې حفيظ الله امين د ارواښاد نورمحمد تره کي په هيلو او ارمانو منگولې ورنښخې کړې او د هغه ارمانجن زړه يې له خوځېدو وغورځاوه، له دې کار سره سم د

"انقلابي پلوشو" له منځه وړلو امر وشو او هغه يې د اور په لمبو کښې وسوځلې، د انقلابي پلوشو يو ټوک د همدغې مطبوعې يوه وطن پال کارگر چې نوم يې اوس زما په ياد نه دی د اور له لمبو څخه و ساته او نه پوهېږم چې څنگه زما تر لاسو راو رسېده او په جلا وطنۍ کښې مې له لاسه ولوېد" (۴).

له دې پورتنۍ حوالې څخه داسې معلومېږي چې د نور محمد تره کي نورې لنډې قيصې هم شايد وې خو تر چاپه په سالمه توگه نه دي رسېدلې.

اوس به راشو د نور محمد تره کي د افسانو به په لنډه توگه تعارف وکړو چې په لاندیني ډول دي:

۱. د غوايي لاندې: دا قيصه د يو غريب بزگر د ژوند په حقله ده چې بزگر له بزگرۍ څخه څومره غنم د خپلې شومې د پاره واخلي، په هغو کښې ټوله شومه ځنې ولاړه شي يعنې د ملا، پښ، سودخور، او دخان د کور غم او سړي غم په مد کښې يې ورکړي دی، مور، ماینه او ماشومان يې بې له څه دغۍ پاته شي، او دی پرېکړه وکړي چې ولاړ شي يوې تودې سيمې ته چې مزدوري وکړي او د خپلو ماشومانو د پاره د خپلې يوې (واهی) غويي حلال کړي چې مور، ماینه او ماشومان يې ژمی پرې تېر کړي تر څو دی بېرته وراستنيږي، له دې پس دی ولاړ شي په مزدورۍ پسې او هلته شپږ میاشتې مزدوري وکړي چې کله کورته راستنيږي نو ۴۶۸ افغانۍ يې گټلې وي خورا خوشحاله کورته راروان شي. خو چې کله هم د کور په انگر راننوخې، نو چې ويني لور او ماینه يې چغې کړي، دلته ورته څرگنده شي چې مور او هغه نور ماشومان يې په ژمي

کښې لاد سکاروي له کبله مړه شوي دي، په دې مهال کښې يې د کلي ملک ورو غواړي او ورته وايي چې ستا د مور او ماشومانو کفنونه چې مې ورکړي وو او ورسره مې ستا د کور غم او سړي غم په بدله کښې ټولې ۲۴۲ افغانۍ جوړيږي، ورکړي، او چې کومې پيسې نورې ورپسې پاته شي د هغو په مد کښې يې محکمې ته بوځي بندي يې کړي.

۲. د بزگرلور: په دې قيصه کښې يو بزگردي او يوه لور چې بختوره نومېږي تر اختر يوه ورځ له مخه د خپلو ښايستو کاليو، او د لاس سره کولو د پاره د نکريزو په ارمان او ورسره غواړي چې ښه غلمينه ډوډۍ يې پلار ورته راوړي، په خوشحالي سرده خپله دريا (تنبل)، وهي چې پلار يې راننوت، دا پورې و نښته چې باباجانه! د خان د لور ډير ښايسته کالي (کپرې) ؤ چې خان ورته راوړي وو، او دوئ هر وخت ښه خوراکونه کوي، ته يې ولې ماته نه راوړې، هره ورځ قول کوي چې ښه غلمينه ډوډۍ به په راخوړې، او ښايسته کالي به راوړې او نکريزي به راوړې، اوس دي يو شی هم نه دی راوړی سبا اختر دی، آیا زه پرتا نه يم گرانه که څنگه؟ پلار يې له غرپوه ډک ستوني باندې ورته و وئيل زويه! هغه خو يې لري، پيسې لري، زه خوار غريب يې له کومه کړم؟ دا ماشومه بيا پوښتنه کوي چې د هغه له کومې خوا دي، پلار ورته وايي چې هغو ته خدای ورکړې دي. دلته دا ماشومه نورې پوښتنې کوي. خدای يې مونږ ته ولې نه راکوي، چرې دی خدای؟ راځه! مونږ به هم ورشو را به يې کړي.

په دې مهال کښې د خان ناظر رانتوت، بزگر ته يې و وئيل،
 خدای مو خوار کړه تاسو بزگران خو د چا پور هم نه ادا کوئ، سلا
 بلا ورباندې لغتې وگرځوي او و يې وهی، ماشومه هم چغې وهي
 ژاړي، له خه وهلو پس ناظر ورته و وئيل چې که دي دا ماشومه لور
 نه وای نو ددې په خاطر خلاص يې، درخه اوس دستي خان ته په
 خپله درپېش شه.

چې کله يې را ولې نو ناظر دی بهر کښېنوي او خان ته ورشي
 ورته ووايي چې په دې پورې خو يو شی هم نه شته يو ښه شی
 پورې شته چې هغه د ده يو وړه لور ده او خورا ښکلې ده البته را
 لويه به شي. خان دستي ورته و وئيل ورشه ملا را و غواړه. ملا
 راشي او خورا نصيحت شروع کړي او ورته وائي چې د بل مسلمان
 پور ادا کول شرعي عمل دی، بايد پور ادا کړې، خو بزگر ورته وايي
 چې زه هېڅ نه لرم څنگه وکړم، خان ورته په غصه و وائي زه خپل
 پور غواړم، خامخا يې غواړم اوس دستي پر دغه ځای يې غواړم.
 په دې منع کښې خان ووځي...

دلته ناظر و بزگر ته خبرې پيل کړې چې خدای خوار کړې ته
 داسې وکړه د خان په پښو ور ولوېږه، خان زړه سواند انسان دی يوه
 ښه لاره به درسره وباسي، او نور که نه وي دغه لور دي ورکړه، ښه
 په نس به هم مړه وي او ښه پوښ به يې وي خورا خوشحاله به وي،
 زه او ملا به کوشش وکړو چې خان در رضا کړو.

دلته د خان ميرزا هم راغلی او و بزگر ته يې و وئيل چې په تا
 باندې ټول پور ۳۵۰۰ افغانۍ دی.

بزرګر پر له سوځي چې نه نۀ، دا کار نۀ شم کولای چې لور به و
بدبختۍ ته ورکوم او ټول عمر به یې په اور کښې سوځوم. څنگه یې
پر درو بنو ورکړم، او بل دا چې ما خو ټولې ۱۲۵۰ افغانۍ پور
وړې و دا زیاتې څنگه شوې، ناظر ورته وایي ولې دا ۱۴ میاشتې
چې دي وړې وې د هغو ګټه نۀ حسابې.

دلته ملا او ناظر څۀ په نصیحتونو او زور باندې په بزرګر باندې
د لور د ورکولو خط وکارې او په زوره ورباندې ګوته د لاسلیک په
توګه ولګوي. او دا ماشومه لور د خان په نامه او ملا خپل د خوني
یانوکل دسمال ډک په شا کړي ولاړ شي، او په دې سهار چې اختر
هم دی بختوره، په ژړا راروانه کړي او ورته وایي چې د انا کره دي
بیایم. هلته به ښۀ کمیښ، او ښۀ خوراک درکړي. او بزرګر له دې
وروسته بیا په یوه کنده کښې ځان واچوي، او دا معلومه شي چې
لور بختوره یې هم خورا په ظلم کښې شپې او ورځې تېروي، په دې
خاطر چې یوه ورځ به د دې ظلمونو بدل اخلي.

۳. زه او زما ورور: په دې قیصه کښې د دوو وروڼو د ګډ ژوند
قیصه ده چې مشر ورور هر وخت د خپلې مشرۍ په لټه کښې وي او
وايي چې زۀ مشر یم پر کشر ورو باندې دا فرض دي چې د مشر
ورور ښۀ خاطر به کوي، او دا خبرې مور او پلار هم ورسره تایید
کوي او ورته وایي چې مشر ورور خو د پلار درجه لري، پکار دی
هره خبره یې څوک ومني.

په دې کښې وخت تیرېږي مشر هیڅ کار یا خواري نۀ کارې ټول
کار او ګټه کشر ورور کوي، که غنم کړي، که منجاریتوب کوي او
که نورې نغدې پېسې ګټې دا ټول ویش ته ورکوي، او ټول

مصارف يې د مشر په لاس او اختيار دی، خو وخت تېرېږي پلار او مور يې دواړه مړه شي له هغه وروسته هم هغسې حالات وي، نويو ورځ کشر و مشر ته وايي چې لاجانه! که ته هم دغسې خواري راسره وکارې نو مونږ به ښې پيسې وگټو او ژوند به نور هم خوشحاله شي.

لاجان ورته غصه کوي او وايي ته لا تر اوسه په مشر او کشر نه يې پوه شوی، مشرانو کله خواری کولې، کشر ورور هم ځان ملامت وگنې، دا مي لکه چې بد کار وکړ آينده به يې نه کوم.

خو له دې پس هم د مشر ورور هغسې رويه وي، بيا څه وخت تېر شي کشر ورور د خلقو خبرې اوري چې مشر ورور يې په ښار کښې محکمه اخستې ده، او ده بيا يوه ورځ ورته و وئيل چې ته پخپله محکې اخلې، او بل دا چې ستا ماینه او بچيان ښه په نس مارۍ او په تن پټ دي، خو زما بچيان داسې دي لکه د يتيم اولاد، نه په نس مارۍ دي او نه په تن پټ، و ماته وايي د کور مصرف زيات دی؟ مشر ورور يې شرک په چپلاخه ووهي او ورته وايي د مشرانو قدر دې لکه چې لا نه دی زده کړی، کشر ورور بيا ځان ملامت و گنې.

خو څه وخت وروسته مشر ورور يو ښه موټر هم اخستی دی چې خپلو بچيانو ته هوا خوري په کښې ورکوي، دلته د کشر ورور يقين هم کېږي خو بيا هم خپلې پلټنې کوي، او په دې نتيجه رسېږي چې مشر ورور يې له هغو پيسو کومې چې کشر ورور گټلې له هغو څخه بچت کړی دی په سود يې ورکړې دي اوس يې په هغو باندي، محکمه او سراي جوړ کړی، او موټر يې اخستی دی.

په داسې حال کې چې کشر ورور پرېکړه وکړه ومشر ورور ته يې
يو ورځ و وئيل چې تا خو ماته دورغ وئيل، تا خو ټولې پېسې
پرځای، مخکو او موټر باندې ورکړې دي، زه نور له تا سره نه
اوسېږم وماته وېش را وکړه.

مشر ورور ورته وايي څه ورک شه، يو حساب دي نه شته، يو
ماينه او بچيان دي درسره بوځه نور هيڅ دي نه منم، خو کشر
ځامخا غواړي چې حساب وشي، خو په دې وخت بيا مشر خپل يو
څو ياران را وغواړي خپل کشر ورور ښه په و ډبوي او بيا ورته
وايي چې ارام کنښنه کني نور دي نو و محکمې ته په لاس ورکوم
چې بندي دي کړي. دلته ارام کنښنه د کورنۍ عزت مه خرابوه. دی
دا پرېکړه کوي چې بس په هيڅ کار نه لري، له ورور جلا ژوند کوي
خو ورور برخه ور نه کړه، خو دی له پرېکړې ډېر زيات مايوسه شو
چې تر دې خو هغه جېل ښه ؤ چې تللی وای دلته خود خلقو او ورور
له پېغورو هم نه يم خلاص او ژوند مې خراب دی.

۴. د نوي کال خوب: په دې لنډه قيصه کې چې ليکوال په خپله گډه
دی او د خپلو هغه سپېڅليو ارمانونو په حقله د نوي کال څخه هيله
لري او په خوب کې د خپل هغه نفسياتي هيجان لرې کوي، او
خوب وينې چې داسې به نو څنگه وي چې زمونږ په وطن يا هېواد
کې، به د مطبوعاتو د چاپولو اجرت ورکول کېږي او په دې اړه به
باقاعده يو قانون جوړېږي چې د هغه له مخې به هر څوک کولای
شي چې په ازادانه توگه خپل نظر او دريځ د مجلو، اخبارونو،
کتابونو له لارې څرگند کولای شي، او په دغه توگه د مثبت فکر
خوړونکيو ته يوه ښه موقعه په لاس ورتلاي شي او په دغه خوب

کښې لیکوال پر مخ د اخبارونو له لارې، د هېواد پر سیاسي او سماجي او معاشي مسایلو په اړه خبرونه لولې دا خبرونه، د ناروا او رشوت خورو د سزا، د بودیجې، د پرمختیایي کارونو، د برق داسې نورو بنیادي اړتیاوو په حقله خپرونې نشر کېږي، خو په دې مهال کښې د ده پر مخ یو څاڅکی د اوبو نښلې او دی راوینښ شي هغه د کوټې چت خڅیرې چې د هغه څاڅکي له کبله راوینښ شي یعنی ټوله قیصه د مطبوعاتو د ازادي تر لاسه کولو د پاره یو پیغام لري.

۵. دا دي خدمت: په دې قیصه کښې یو زلمی چې ډېر غریب او در به دره دی په لڅو پښو سره غرمه ته سره گرمي کښې خپل د غنمو لو کوي ولې چې غنم یې هم خپل او په خپله محکمه کرلي دي، خورا په همت او خوشحالی سره لو کوي، خورا نېستمن هم دی او ورور یې هم په ژمي لا مړ شوی دی چې هغه د دولت د محصولاتو او نورو لارو چارو منډې ترې هم د ده پر غاړه دي، نو دی ځکه په اول سهار کښې د دولتي محصولاتو کارونه کوي او بیا ناوخته لو ته راځي.

د ده په کلي کښې یو څو کسان بډایان هم شته چې د رشوتونو له لارې یا گران خرڅولو له کبله ښې ډیرې نغدې روپۍ لري، ولې چې خپل ماموریتونه لري، دې بډایانو چې به د ده او نور غریبانانو و لږ محنت ته وکتل نو نه به یې شو ورباندې پېرزو او غوښتل به یې چې په یو چم له چمو پر دوی دغه هم زهر کړي او دا محکمي گروي ځنې واخلو.

يو ورځ چې دا زلمی ډېر سترې له لو څخه کورته راغلو نو ده لا
 لور ايښی نه ؤ چې د خان يو کس ورباندې ريغ کړ چې خان يې دستي
 غواړي. دی هم دستي ورغلی، خان ورته و وئيل چې د محلي مرکز
 گودام دار د څلورنيمو منه غنمو غوښتنه کول له پروسې درباندي
 پاته دي دا ور وړه، دی غريب هم پرېشانه سهار وختي يې هغه غنم
 په شا کړل او درې څلور ورځې پس بېرته راغلو خپل لو يې پيل کړ.
 ماښام چې له لو څخه کورته راغلو نو ماښامې ژړل او ورته يې ووييل
 چې يو چرگ ؤ هغه مو هم هغه کس ته باندې کړ چې سړي ستا
 جلب راوړی دی. او داس د پاره اوربشې هم غواړي.

ده چې دا خبره واوریده اعصاب يې خطا شول او چې را و ووت
 که گوري نو ملک سره ناست کس دی چې د ده جلب يې راوړی دی.
 ده و وئيل چې هی لو چاته پرېږدم، ملک ورته و وئيل خير دی ستاد
 کور زېرمه به زه کوم، او که محکمه په گروي ورکوي نو ماته يې
 راکړه، او ملک دستي له ۳۰۰۰ افغانۍ وراوړې او ورسره يې د
 گروي اقرارنامه هم په وليکله د دې دپاره يې ملا راوغوښت هغه
 يې په وليکله او دستخط يې کړه. او ملک ورته و وئيل دا خو د
 دين، دولت خدمت دی پر مونږ وطنوالو ټولو باندې فرض دي چې د
 ده د ولاړو، غنمو او آئینده کال حالت چاته بيا معلوم نه شو او د ده
 هم خبر نه شو معلوم چې څه شو.

۶: موخي: په "موخي" نومې لنډه قيصه کښې د يوه موخي قيصه
 ده، د قيصې لنډيز يې څه داسې دی، موخي په بلزار کښې د سړک
 پر يوه څنډه ناست دی او خلقو و پښو ته گوري چې يو څوک ورته
 موچنې يا خپلې وراوړي په وه يې گندي، په داسې حال کښې يو

سړی چې ښه درېشي يې کړې ده خو نور کسان هم په پسې دي.
 راروان دي، په دوئ کښې يوه رغ کړل چې خان چې کومې موچنې
 ورته راوړي وې هغه به دغه موخي ته راوړو چې ښه تلي پر ووهي.
 ادارې ته ولاړ هلته يې يو سپاهي ته موچنې ورکړې چې تلي پر
 ووهي. موخي هغو باندې ورته تلي ووهل، هغه کس مفتي ؤ چې
 موچنې يې وليدلې خوند يې ور نه کړ، سم دلاسه يې حکم وکړ چې
 ورشئ دا خدای خوار کړی موخي راولئ چې د دې جزا خو ورکړم،
 سپاهي ورغلی سم دلاسه يې وواهه او رايې وست، موخي ورته و
 وئيل چې زما شيان پراته دي ورشه موچنې راوړه، هغه کش کړ په
 زور يې بوتلی، مفتي ته يې پېش کړ، مفتي سم دلاسه پوچ رد ورته
 وئيل پيل کړل او ورته يې وئيل زه به د دې ايداد درکوم.

موخي په ژرغونې رغ ورته و وئيل چې د دوو افغانیو دغومره
 کار وي که دې نه وي خوښ زه خپل تلي بېرته ځنې اړوم تاسو يې بل
 کوم ښه موخي ته یوسئ، پر دې خبره مفتي نور په خښم شو، ورته
 يې و وئيل زه به د دې ايداد ورکړم. موخي چې بېرته راغلو غواړي
 خپل شيان راواخلي او کومې بلې څنډې ته ولاړ شي خودده پر ځای
 هلته څو طالبان ولاړ دي سم دلاسه يې وواهه او ښکښل يې ورته
 وکړه، خو موخي هم ښکښل پيل کړل، دوئ سم دلاسه مفتي ته
 ورکش کړ، او مفتي قاضي ته ور پېش کړ، هلته يې دا عريضه
 ورباندې وکړه چې د خولې او سر کفر يې ورته وئيلي دي،
 او طالبانو د قاضي په مخ کښې گواهي ورکړه هم دارنگه موخي
 ۳۹ درې وهلو باندې سزا شي او ورسره يې پر خره سپروي په ټول
 ښار کښې به يې مخ ورتوروي او گرځوي به يې له هغه وهلو يو څه

وخت پس هغه موخي مړ شو. او بيا به د کاندارنو او خلقو وئيل چې
داد علماو بنسپراوو داسې خوار کړ.

۷: د کور گټه د لاهور گټه: په دې قيصه کښې د يوۀ مالدار
زميندار او د خان قيصه ده چې دوئ خورا ښۀ ډېر غنم اخستې دي
او خورا ډېرې پېسې لا هم ورسره دي او اوس غواړي چې دا پېسې
په کوم داسې کار کښې بندي کړي، نو د دې زميندار سړي په کور
کښې ماینه او زویان يې دا پرېکړه کوي چې په ټولو پيسو غنم
واخلي او گودامونه په ډک کړي، چې په پسرلي کښې بيا په ډېره
لوړه بيه خرڅيږي، هم دغسې کېږي او دوئ د خان په پيسو پېسې هم
حال کوي چې هغه يې هم په غنم کښې بندوي او بيا په پسرلي کښې
يې په ښه لوړه بيه خرڅوي، هم دغسې وشي، چې کله پسرلی راشي
نو خلق له لوړې مري د دوئ د کورو مخته خلق په نارو چيغارو
بوخت وي غنم غواړي خو دوئ تر هغه غنم نه ورکوي چې نرخ پرې
کړي. دغسې نرخ په لوړه بيه پرې شي او دوئ غنم خورا په ښه بيه
خرڅول پيل کړي چې تر نيمې زيات غنم په لوړه بيه خرڅ کړي بيا
يې زویان هر يودخان دپاره د نوي ماډل موټران اخلي. دلته دا
زميندار خپلې ماينې ته وايي چې رښتيا يې وئيلي دي د کور گټه
د لاهور گټه ده.

په دې منځ کښې يو بل غريب زميندار چې مجبور شوی دی پر
دوئ باندې خپله مخکۀ خرڅۀ کړي ولې چې دوئ مخکښې هم
ورسره بد وضعیت کړی ؤ خو هغه نه وه منلې اوس مجبور شوی
دی.

خو چې کله بيا د پيسو وخت پوره شي نو ناظران پر خلقو گرځي
په خورا شدت سره له هغه پوروړو سره سلوک کوي کوم چا چې غنم
په پور وړي ؤ. په دې کښې نيمى بنديان کړل شول، نيمو سترگې
نهامې کړې.

خو يوه زلمي و دې غريبانانو ته و وئيل چې په تېښته او
جېلونو باندې دا ستونځې نه حل کېږي مونږ بايد سره يو متى شو
ترڅو د بډايانو خلاف څه متحرک شو.

۸. زما برخه: په دې قيصه کښې د يوه غريب سړي زوى چې د
مني په پاى کښې مري او د کلي سپين ږيري ورته وايي چې تېر کال
چې هغه بل زوى مړ شوى ؤ نو هم اسقاط او خيرات دې نه وکړ، نو
اوس په کار دى ښه خيرات او اسقاط بايد وکړي، خو ده چې هر
څومره هڅه وکړه چې ځان له دې بچ کړي خوناکامه شو، او مجبور
شواو ولاړ د کور د ځلې اوږه يې خرڅ کړل اسقاط يې وکړ، خو
اسقاط هم هغه څو کسانو مشرانو په خپل منع کښې سره و
وېشلو، بيا يوه ورځ يو بل کس چې په ښه سړي شهرت لري پر برابر
شو او ورته يې و وئيل زما د اسقاط برخه دي نه د راکړې ده هم سم
دلاسه يو څه پيسې له يو چا په سود واخيستلې او ور يې کړلې، خو
د زوى له څلوېښتمې وروسته يې په کور کښې هيڅ نه ؤ نو يو ورځ
د خان کره دى او ماینه ورځې چې د هغه د ماینې ټکري څاک وغوټه
کوي د هغه په وسيله په سم نيمې زيات قيمت هغه ورته غنم په سلم
ورکوي، که څه هم هغه غنم د دوئ درې مياشتې ژمى نه کېږي خو
دى بيا په مزدورى پسې نه ځي د اواز ه وه چې د کلي کارېز به
کارې، خو په دې ژمي کښې د دوئ قسمت ښه په دې ؤ چې په ژمې

نوکسه بدایان په مرضونو اخته و مړه شول د هغو په خیراتو او
مقاطو د دوی ښه گزاره کېده او ځان یې سلامت تر ژمې را و
بستلو.

په دې خیراتو کېنې یو ورځ یوې ۹ کلنې نجلې د زړه له کومې
عاکوله،

خدایه دا نېستې ژر تر ژره له مونږ نه واخلې او مونږ په نس
پاره او په تن پټ کړې" (۵)

پلار یې و وئیل چې یقین دی د ماشومانو دعا قبلېږي ستاسو
په دې خواهش کېنې په میلیونونه کوچنیان او بېوزلي درسره
ملګري دي او درسره آمین وايي.

۹. خوږه جوړه شوه: په دې قیصه کېنې د یو زلمی چې خمت
نومېږي قیصه ده چې خورا غریب دی، دی او ماینه یې مشوره کوي
چې له پوروړو هم ځان نهم کړي کوم بل کلي ته ولاړ شي چې هغه
کلي د ښو محکو په نامه شهرت لري او د بزګری د پاره ښه کار په
کېنې پیدا کېږي، په دې کېنې خمت له یو بل چا څخه خرد کال په
پور اخلي او قیمت به یې ورکوي، دوی خپله کله بار کړه دوه
ماشومان یو ماینه او یو دی روانېږي په دې حال کېنې یو پوروړی
وراحي، و هغه پوروړي ته په پور کېنې هغه خونه ورکړي په کوم
کېنې چې دوی اوسېدل، دوی چې کوم کلي ته ورځي په هغه
د بزګري ځای نه موندل کېږي، بیا دی او ماینه دواړه له ځان سره
مزدوري پیل کوي، دی خورا ښه تکړه او د ښه وضعیت ځوان دی له
ملا سره په جماعت کېنې سبق هم پیل کوي او خواري هم کوي، له
دې سره دی نور کتابونه هم وايي خورا ښه زدکړه کوي، خو د خرڅ

نه لرلو له وجي نور سبق نه شي وئيلای او په يوه اداره کښې کار پيل کوي، خو بيا يې په هغه هم سمه گزاره نه کېږي او دا مشوره کوي چې بايد په کليو کښې ولاړ شي د يو بډای سړي ماشومانو ته سبق وئيل شروع کړي، بيا يې هم داسې وکړل چې د يو بډای ماشومانو ته د ۶۰ منو غنمو په بدله د کال د پاره ورته سبق وئيل پيل کړل، او دغه غنم يې موراو پلار ته هم و لېږل چې هغوی په ټول عمر نه و ليدلي.

په دې منځ کښې دی خورا ښه ژوند کوي او خوشحاله دی، ده هغه پخوانۍ ادارې څخه څه پيسې پېشکي اخيستي وې يو څو باقي پاته وې، کلي ته يو ليک رالېږل شوی و چې د هغې ادارې له خوا وو. هغه د کلي ملا چې سم نه په پوهېدو، د هغه و مور ته يې وئيلې و چې د نمبرې يې په پيسو ورته يادې کړې وې، او ملا وئيل چې دا خو ټول کلی به خوار شي ولې چې دا خمت خدای خوار کړی په اربونو قرض داره شوی دی، په ټول کلي نه ادا کولای. دلته د خمت مور ځای پرځای بې سوده شوه. کلی ټول پرېشانه دی او خوږه ده څوک کله يې باروي او څوک څه کوي، خو په دې منځ کښې يو بل زلمی چې له مکتب څخه تازه فارغه شوی دی، هغه خبر شو نو ملا ته ورغلی هغه ليک يې و کتلو چې په هغه کښې صرف ۱۵ افغانۍ پور ليکلی دی. دلته ټول کلی بېرته خوشحاله شو خبراتونه يې وکړل او تسلي يې وشوه.

۱۰. يو گندري اودرې ډوله خواږه: په دې قيصه کښې يو خوار غريب خو تکړه سړی دی، چې ټول کور يې اته کسان دي له ماشومانو سره. محکه يې لږ وه او انبارونه به يې په شا ور وړل لږ څه

به يې برابرول خو د دې سړي لږ محكه وه، د هغې محكې د ابادولو
دپاره يې فيصله وكړه چې بادام په ولگوي او پنځو كلونو پورې
اوبه پر اوږو وروخېژوي ترڅو ښه وضعیت د ځان برابر كړي. په دې
توگه دى په دې كښې بريالى شي چې د بادام باغ يې د فصل قابل

شي
له دې وروسته په كلي كښې خان صاحب او ملا صاحب غواړي
چې دا باغ پر يو چم له چمو ځنې تر لاسه كړي او دى دغسې پرېږدي
خو دى په هيڅ شكل دې ته نه دى تيار.

بيا يو ورځ پر ده باندي عريضه كېږي اود پور تور ورباندي
لگېږي چې پور نه ادا كوي او له مقرراتو سره سم محكمې ته جلب
كړل شي، خو هغه څوك چې دى يې جلب كړى و، هغه د ده كره
مېلمه شي او ده ورته د مېلمه په خاطر يو څه غلمين اوږه پوره كړل
ډوډى يې وركړه. په ډوډى كښې ماښام د مېلمه خواته غلمينه، د
خان وخواته جوارينه او ځانه يې اريشینه ډوډى كښېښودله.
له بده مرغه د مېلمه لاس اوريشيني ډوډى ته ورځي او مېلمه
په غصه شي چې درې ډوله خواړه په يوه كوندري، په دې توگه د
مېلمه د قهر او جزا مورد هم وگرځېد. په دې توگه باندي د ده خلاف
داسې دسيسه جوړه شي او دى مجبور كړي چې له باغه لاس
پرېښي، او دغسې د ده باغ چې هغوى ځنې واخلي او بيا يې تر
ځانه پورې ټول سره وه وېشي. بزگر له ډېرې مجبورۍ دا كلي
پرېږدي او بلي خواته ولاړ شي، له ډېرې مودې بېرته خپل كلي ته
راشي ډېر سپينږى شوى وي، او يوه لور او زوى يې پاته شوي
وي نور ټول مړه شوي وي.

د دۀ زوی پوه او لوستی زلمی وي او هغه دا هڅه کوي چې هغه کسان چې د دۀ د پلار غوندې بې وسه کړل شوي او بې وزله کړل شوي وي، هغه سره را يو متی کړي او له هغو خلقو څخه بېرته خپل جايدادونه او کسات واخلي. خو دوی ورپورې خاندې.

۱۱. څرنګه بډای شوم: دا قيصه د یوه حاجي صاحب د ژوند قيصه، په هغه کښې د خپل غربت او بېوزلي ورځو ګڼه کوي او ورته وايي چې زۀ له کلي ولاړم له یوه ټټار (پښ) سره مزدور شوم چې د ورځې ۴ افغانۍ مزدوري بې ورکوله، پر کلو به ګرځېدل او دا خواري به يې کوله خو يو ورځ کوم بل کلیوال ورباندې برابرېږي چې دا کار پرېږده درځه زمونږ يو کلیوال ښاغلی فلانی چې ستا ماما هم دی، لوی مامور جوړ شوی دی چې ډېر کلیوالان يې پر ښو ځایو باندې ځای کړي دي، درځه زمونږ به هم يو چاره وکړي، او له هغه مامور سره له ملاوېدو وروسته دی په ګمرک کښې مقرر شي، هم دغسې ښې پیسې په لاس ورشي او خورا په کښې بډای شي، ولې چې تنخوا ما سیوا هم پیسې ټولوي، بیا دغه پیسې په خپل يو کاروبار کښې بندې کړي، نو خورا ښه سرمایه داره شي.

يو ورځ نابېره د هغه شخصي ملا صاحب ورته وايي چې خدای هم د دنیا لار در سمه کړه او هم د دين، خو سر له دې چې دا دومره سرمایه او پیسې لرم هم ناارامه یم او زما دا ناارامي د هغو بې وسه او اوږه خلقو له لاسه ده کوم چې په جیب کښې يو غرانۀ لري او په مونږه را پسې وي. دوی تل راته وايي تاسو دا ټول څۀ په ناروا توګه له خلقو راټول کړي دي. خو مونږ ورته وایو، مونږ ته خدا؛

راکړې ده. اوس نو ته ووايه چې کومه ډله او طبقه گرمه ده؟ او حاجي صاحب هيڅ جواب نه کړي ور او لمانځه ته ولاړ شي.

۱۲. د سمت مور او پلار: په دې قيصه کښې هم د يو خوار او ستړي بزگر او دهغه د ماينې د ژوند او خواريو قيصه ده، او سمت د دوئ ماشوم زوی دي، چې د دوئ د کور له مخه هر وخت سودخواره ناست وي پورونه او سودونه ځنې غواړي خو دوئ خپله د بزگرۍ خوارې کوي، په دې کښې دوئ په دواړو د خپلو غنمو لو کوي چې سمت يې په يوه کوچنۍ سياله (د سايبې ځای) کښې ايښی وي او مور يې د غنمو وړې ټولوي او کله راشي چې سمت ژاړي نو دا ورته خپلې شپږې ورکوي خو هغه د ډيرې گرمۍ له وجې سمت بېرته را قی وهي، په دې حالت باندې چې کله د سمت پلار راشي و بې ويني ډېر غړېو نيولی شي او تر برداشت بې وځي، خو د سمت مورد سمت و پلار ته تسلي ورکوي خدای مو دي له نورو بدبختيو ساتي، خدای به سمت را لوی کړي بيا به مو ماشومان هغوئ به خوارې کارې خدای به مو حالت بدل کړي، خو د سمت ورته وايي چې زمونږ رنگه خلقود پاره ماشومان زېږول ښه کار نه دی. او ورته وايي تر دې بد تري نه شته زما خو تر وس او برداشت وتلی دی دا حالت، خو به له دې کلي به کومې بلي خواته مزدوري به کوو. دوئ خپل غنم واخيستل چې ټول ۲۲ منه غنم باقي وړپاته شي، دوئ هغه په محکه کښې پټ کړي چې سودخواره بې نه وويني، خو په دې وخت چې يو سودخور دی خلق لري هغه ورباندې عريضه وکړي او دی محکمې ته ځنې بوځي دلته د سمت مور ورته وايي چې "دغه دې تر بد بترې".

۱۳. په پای کې بډای شوم: دا قیصه د یوه غریب ځوان چې کروړ نومېږي د خواری او بډای توب قیصه ده، چې په خواری او مزدوری په سې په لڅو پښو دوه نیم سوه میله سفر کوي لوی ښار ته ځي هلته له یوه پښ سره په نس مزدوري کوي خو یوه ورځ یې هلته لاس ماتېږي هغه پښ چې د یوه لوی صاحب لاس ورباندې پروت دی، دی پر سرک غورځوي بیا یو ځلمی راځي دا وایي، چې اې خلقو تاسو وینئ چې زموږ په خلقو چې د محنت له کبله یې دنیا ښایسته وي د هغو انسانانو سره داسې وضعیت کېږي بیا یې روغتون کښې لاس ځنې پرې کېږي، دی نور هم پریشانه شي چې په دوه لاسه مي مزدوري نه شوای کولای نو په یوه لاس به څه وکړم، یو چا ورته و وئیل چې پر پښ باندې عریضه وکړي کېدای شي څه درکړي، خو تر دې له مخه دی پر پښ عریضه وکړي کروړ بندي، خو له بنده د خوشي کېدو پس د خپل کلي په لور روان شو په لارې یې یو څو سرې څري (د کپړې څخه وتلې تراډې)، ټوکران سره راټول کړل او یو ځای د لارې پر غاړه کښېناست ځان یې د زیارت ملنگ جوړ کړ چې خلقو به یو غران یا لس انې ورغورځولې او ده دا د یوه شهید قبر بللی او وئیل به یې دا د ده خیالي ورنیکه دی. په دې توګه باندې په څه وخت کښې ده ډېرې پېسې وگټلې او خورا ځایونه یې واخیستل او جوړ یې په کرایه یې هم ورکول خورا بډای سړی شو.

۱۴. کله به وي یوه لیکنه او که لنډه قیصه: دا یو پارونکی تحریر کېدای شي البته دې ته لنډه قیصه هیڅ کله نه شو وئیلای ولې چې نه په کښې کردار شته، نه په کښې پلاټ او نه په کښې

واقعہ نگاري يا نور د لنډې قيصې لوازمات. البته دا يو د خوارانو، بې وزلانو، او مزدورانو د راپارولو د پاره ښه سياسي مبارزه وزمه تحرير يا ليک دی چې په کښې د ټيټې طبقې د انسانانو د رايو متي کولو ښه په زړه پورې پېغام پټ دی. اودا ټول پېغام د ليکوال د سياسي مبارزې برخه کېدای شي. البته يوه ادبي ټوټه يا قيصه نه ده. او دا د ليکوال د ټيټې طبقې په استاخيټوب يو لوی ارمان دی.

دا ليکنه چې د بزگر لور نومې د قيصو ټولگه کښې د لنډې قيصې په نامه چاپ شوې ده، خو صادق ژرک په دې اړه داسې ليکي:

"د تره کي صاحب د لنډو قيصو په مورد کښې يوه بله خبره د يادولو وړ ده چې تېر کال په ۲۰۱۳م کي په روسيه کي د افغانانو فرهنگي ټولنې له خوا د "موخي" په نامه يو کتاب په پېښور کي چاپ شو، دغه کتاب د ښاغلي ډاکټر شېر حسن حسن په اهتمام چاپ شوي، په دې کتاب کښې ټولې ديارلس (۱۳) لنډې قيصې راوړل شوې دي چې ټولې "د بزگر لور" په کتاب کښې چاپ شوي دي او يوه لنډه قيصه "کله به وي" ليا په "موخي" کتاب کښې کمه ده، يعنې نه ده په کښې چاپ شوې، گڼې د نوموړي تر اوسه پورې زمونږ لاسونو ته خوارلس (۱۴) لنډې قيصې راغلې دي" (۲).
خو ددې په اړه يو بل ليکوال اسير منگل صاحب هم داسې څرگندوي:

"کله به وي، کي د افسانې نه زيات واعظانه رنگ ښکاري
افسانه نگار غواړي چې د هغه ملک او وگړي د لوږې، ناپوهۍ او
جبر نه وژغورلي شي" (۷)

يعني اسير منگل هم په شک کښې دی او ورته وعظ بې وئيلي
دي. خو ما چې د خپلې پلټنې په لړ کښې دا قيصې لوستې او کتلي
دي په دې قيصو کښې دا يوه ليکنه ده هم ورته قيصه وئيل شوې،
خو دا قيصه نه بلکې يوه ليکنه ورته وئيلای شو، او دا چې په
"موخي" نومې کښې هم دغه يوه ليکنه "کله به وي"، تر سرليک
لاندې کومه چې په "دبزرگړو" نومې کښې د قيصې په نامه چاپ
کړل شوې ده خو په "موخي" کښې نه ده چاپ هم دا لامل به بې وي
چې دا لنډه قيصه نه بلکې يوه ليکنه ده.

۲-۴: د افسانو پس منظر:

د نور محمد تره کي ټولې لنډې قيصې چې تر اوسه چاپ شوې
دي او زمونږ په لاسونو کښې دي، د ټولو پس منظر تقريباً يو شی
دی او ټولې قيصې په يوه طبقاتي سماج کښې ليکلې شوې دي، او
د طبقاتي توپير پر ضد په کښې د بډايان، رشوت خورو،
سودخورو، ملکان، ملايانو او خانانو د ناروا عمل په خلاف مبارزه
شوې ده. او د يوه غير طبقاتي سماج د جوړولو تبليغات په کښې
شوي، له دې سره سره د خپل وطن او سيمې سماجي او ټولنيز ژوند
په کښې په ډېره ښايسته او زړه راکښونکي انداز عکس شوی دی.
مونږ کولی شو چې دلته د هرې افسانې د پس منظر رابرسېره کولو

د پاره جلا جلا بحث وکړو او یو ځغلند نظر پر ټولو افسانو چې نور محمد تره کي لیکلې واچوو.

د غوايي لاندې په دې لنډه قيصه يا افسانه کښې د يوه غريب سړي د ټول ژوند محنت سيله چې په چل ول د سامراجي خلقو له وجې د بل د کور شومه جوړيزي او دا غريب له يو نفسياتي کشمکش او سماجي بې انصافي سره مخ کېږي او مجبور کېږي د خپلو بچيانو او کورد وگړو د گټې سيله د بل په نامه کوي، يعني په دې کښې مکمل د لاندینۍ طبقې د ځورولو پېغام پټ دی. دا قيصه يو سياسي او طبقاتي پس منظر لري.

د بزگلور په دې افسانه کښې چې کومه کيسه يا د کيسې مرکزي خيال عکاس شوی دی هغه د يو غريب او د يو شتمن سړي د ماشومانو د ارمانونو او خواهشاتو تر منځ واضح توپير عکس کوي چې و ټولنه ته د يو نفسياتي کشمکش ورکولو سبب گرځي. دا پس منظر ليکوال دې ته مجبور کړی دی چې د خپل سماج داسي نفسياتي او سماجي نيمگړتياوي په هنري توگه د افسانې په شکل کښې تصوير کړي او د خپل ولس مخې ته يې کښېږدي. تر څو ولس ته په اسانه او ساده ژبه د سماجي او نفسياتي توپير زيانونه ور په گوته کړي. او له داسي سماجي او نفسياتي مسلو څخه خپل د سماج انسانان وژغوري او يو ولسي شعور ورته روښانه کړي. زه او زما ورور دا قيصه يو مکمل د سماجي بې انصافي پس منظر لري خو ورسره طبقاتي توپير په کښې نازله کېږي او د دې طبقاتي او روايتي توپير له وجې ليکوال دې پس منظر مجبور کړی دی چې په هنري نثر کښې داسي موضوع خپله کړي.

"دنوي کال خوب" دا قيصه ټول يو سياسي پس منظر لري او ورسره د يو انسان د سياسي ارمانونو د تر پايه رسولو او خواهش پس منظر خپلوي. چې داسي قيصې هم د سماجي او سياسي توپير د رابرسېره کولو په اند ليکل کېږي.

"دا دی خدمت" دا قيصه د سياسي، سامراجي او طبقاتي کشمکش پس منظر لري، ولې داسې فکرونه چې يو انسان مجبور کوي چې د بل د پاره خپله خوله توی کړي او دی به له خه لاس ترزنه کېښي د سامراجيت يو نړيواله فارموله کېدای شي چې انسان په سماج کېښي د مجبوريانو ښکار کړي او خپله ناوړه گټې تر لاسه کړي.

"موخي" دا قيصه د رياستي منصبدارانو او د هغوی د عدالتې نظام په پس منظر کېښي ليکل شوې ده چې و ټول سماج ته خپل ناروا عمل روا څرگند کړي او دغسې رياست د خپلو ناوړه کارونو د خوندي ساتلو هڅې کوي.

"د کورگټه د لاهور گټه" په دې قيصه کېښي يو سماجي محدود نفسياتي پس منظر لري چې څوک د خپل ځان د تر حده محدود پاته کړي نور نو نه په سماج کار لري او نه په رياستي پرېکړو خپل کار مخ په وړاندې بيايي.

"زما برخه" دا افسانه يو ښه پس منظر لري چې په ټولنه کېښي د سودخورو کوم کاروبار وي، په دې کېښي د سود ورکولو او سود اخيستلو د زيان پس منظر بيان شوی دی چې گواکي سود د سماج د پاره يو ناسور دی او و سماج ته د سود په ضد مبارزې يو پېغام پېش کړی دی.

خوږه جوړه شوه په دې قيصه کښې د ناپوهۍ او د ړندې عقیدې پس منظر بیان شوی دی، یعنې په سماج کښې بغیر له تحقیقه د یو چا خبره منل او پر هغه عمل کول زیان رسونکي عمل کېدای شي پکار دی چې انسانان هر وخت د ژوند په حقله وینس او بیداروي چې څوک یې په ناپوهۍ کښې غلط نه کړي.

نیو کندري او درې ډوله خواږه دا قيصه هم د انسانانو تر منځ د حیثیت پس منظر لري چې د حیثیت توپیر راڅرګندوي او سماج ته د داسي کولو زیانونه ور په ګوته وي، یعنې پکار دی انسانانو ته په یو برابر حیثیت و کتل شي نه دیو بېل بېل حیثیت کوم چې له انسان څخه د انسانیت عنصر لري کړي.

څرنګه بډای شوم دا دشتمن جوړېدلو د پاره یو خاص پس منظر لري چې په هغه پس منظر کښې د جایز او ناجایز ګټې کولو توپیر په کښې نه کېږي. یعنې سماج ته داسي انسانان په ګوته کوي چې په هغې کښې کوم انسانان د خپلې ګټې د پاره هر څه کوي خو انساني ظرف له منځه وړي او دا یو سامراجي دسیسه هم کېدای شي چې په سماج کښې د ریاست له خوا داسي انسان تیارول کېږي.

د سمټ مور او پلار دا قيصه هم د غربت، محنت، مزدوری او د ژوند سره د کشمکش پس منظر لري، چې خواري یو انسان وکارې خو په پای کښې یې ګټه بل انسان ته ځي، داسي ماحول په سماج کښې پیدا کول هم یو طبقاتي جنگ دي چې انسانان له شعوري محنت او پوهنې راګرځوي او په خپل ځان یې اخته کوي او تل د دوی محنت یې نتیجې روان وي.

په پای کښي بډای شوم" دا قيصه هم يو رياستي غيرذمه وار حالت په پس منظر کښې لري چې يو انسان د خپل ژوند د ښه جوړولو د پاره محنت او مزدوري کوي خو په دې سترې ژوند کښې و دې ته آخر مجبور کړل شي او په ناجايزه او غلطه توگه د پيسو گټلو پيل کوي.

دا ټولې قيصې خپل پس منظر لري چې ليکوال د هغه پس منظر نتايج منفي يا مثبت گڼلې وي او مجبور شوی وي چې د داسي پس منظرونو څرگندونه په خپل هنري نثر کښې وکړي. تر څو سماج او ټولنه په دې آگاه کړي چې په سماج کښې څه روان دي او د کومو نفسياتو لاندې روان دي او ولې روان دي. نور محمد تره کي داسي پس منظرونه په سالمه توگه په هنر ښايسته کړي او يو ښکلي پېغام يې ټولنې ته ورکړی دی چې ټولنه ځنې برخمنه پاته شي.

۳.۴. موخي يوه افسانه که ناوليت:

نور محمد تره کي چې د پښتو ادب په افسانه ليکلو کښې يې وتلی ليکوال دی او د پښتو افسانه يې نوی تنقيدي ريالزم او ترقي پسندانه فکر سره اشنا کړې ده، د پښتو ادب د افسانې د دويم دور لومړی افسانه نگار دی. په افغانستان کښې لومړی د پښتو افسانه نگار دی.

نور محمد تره کي خورا ډېرې قيصې ليکلې دي خو مونږ يې تر دې وخته صرف ۱۳ لنډې قيصې (افسانې) په لاس کښې په چاپي بڼه کښې لرو. په دې لنډو قيصو کښې يې يوه د "موخي" په نامه هم ليکلې ده چې زمونږ ځنو محرمو نقادانو ورته ناول يا ناوليت

وئيلي دي، زه غواړم چې دلته دا سپينه كرم چې آيا دا رښتيا هم يو ناول يا ناولېټ دی او كه يوه افسانه ده.

د نور محمد تره كي د "موخي" نومې لنډې قيصې په حقله ښاغلي حنيف خليل په خپل كتاب كښې دعوي كوي چې دا يو ناول يا ناولېټ دی. دی په دې اړه داسې ليكي.

"خلورم ناول يې د سنگسار په نامه يو كال پس چاپ شو. دې نه پس يې يو وړوكي ناول يا ناولېټ د "موخي" په نامه چاپ شو" (۸).

نه شم وئيلای چې حنيف خليل په كومه وجه دې ته ناول يا ناولېټ وئيلي دي، داسې ښكاري چې حنيف خليل دا قيصه په خپله لوستې نه وي بس هسې يو چا ورته وئيلي وي يا يې د سنگسارنومي ناول قيصه له دې سره ګډه كړې وي، ولې چې په "موخي" افسانه او "سنگسار" ناول دواړو كښې موخي كردار شتون لري ځكه په كښې تېروتي وي.

خو موخي چې په اصل كښې يوه افسانه ده، چې لنډيز يې مونږ په تيرو صفحو كښې بيان كړی دی.

د موخي افسانې د ثبوت د پاره به د افسانې نومونه هم را واخلو تاسو به يې ولولې چې آيا دا رښتيا هم افسانه ده كه نه، لكه: "ژر سپره مخ د عمومي بازار د پليو لارې پر يوه لاندې ځای لمر خريكي ته نااوښنده غونډې ناست دی، هر څوك تېريږي دی يې وار د واره پښو ته ګوري چې ګونډې كپۍ يا بوټونه يې خيري وي چې ده ته يې د ګنډلو د پاره وركړې، پر دوو تلو چې ځنگونونه يې د خولې ته رارسېدلي دي او خپله زنه يې د دواړو ځنگونو په منځ كښې ايښې ده، په دې چې نن ساره لږ ډېر دي خورا خوشحاله دي

او هره گړۍ لمر ته په خورا مينه سترگې وراړوې خو پلوشې يې سترگې ور برېښوي او بېرته يې پټې کړي په دې وخت کېښې يو سپين کالي سړي چې خورا اوږد قميص يې اغوستی دی او تکه سپينه پگړۍ يې پر سپينه رخچينه تړلې ده راغی، په ده پسي څلور پينځه کسه سپين کالي نور هم سته د موخي حد ته چې راغلل نو سم دلاسه يې پښه ونيوله او يوه يې بل سړي ته مخ و رواړاوه او ورته وې ويل:

"لا..... خان چې ورېښميني کې (موچني) راته راوړي دې هغه بايد دغه موخي ته ورکړو چې ښه تلي پر ووهي." ملگري يې ورته و وئيل: "ښه دی." (۹)

دلته مونږ ته ښکاره شوه چې دا يوه مکمله لنډه قيصه ده، ولې چې، خيال، پلاټ، کردارونه او نتيجه يې ټول د يوې لنډې قيصې دي، او په کېښې يوازې يوه قيصه تر پايه يوې نتيجه تللې ده، او په وئيلو کېښې د لنډې قيصې پم موده کېښې وئيلې کېږي، او په يوه وار وئيلو سره ختمېږي، او د لنډې قيصې په چوکاټ کېښې ليکلې شوې ده.

کردارونه يې مختصر او لږ دي، جملې يې لنډې لنډې دي او مکالمه يې د لنډې قيصې ده. او په دغه اختصار باوجود يې پېغام ډېر واضح او د لنډې قيصې په شن پسرولي ده.

خو ناولېټ بيا ځکه نه شو ورته وئيلای چې:

۱. يو خورا ټول خصوصيات يې د لنډې قيصې دي.

۲. ناولېټ تر ناول کوچني تر افسانه لوی وي، يعني

الفاظ، کردارونه، واقعات يې تر ناول لږ او تر افسانه زيات وي.

۳. په ناولېټ کښې قيصه د ناول په شان پراخ چاپېريال لري خو

افسانه لنډ تنگ چاپېريال لري.

۴. د ناولېټ منظرکشي ډېره ضروري ده خو په افسانه کښې د منظرکشي نه وي نو د لنډې قيصې حيثيت له لاسه نه ورکوي.

۵. ناولېټ که د ناول په برخه کښې شمېرل کېدای شي خو چې قيصه څه پوره وي او صرف د اختصار له وجې ورته ناولېټ وئيل شوي وي. خو لنډه قيصه په ناولېټ نه شي بدلېدې.

۶. د ناولېټ چوکاټ لږ پراخ وي او لنډه قيصه لکه څنگه چې له نامه يې څرگنده ده هم دغسې په واړه چوکاټ کښې ليکل کېږي. کومو ليکوالانو چې و دې ته ناولېټ وئيلي دي، دهغه څه نور عوامل کېدای شي چې په لاندیني توگه يې خدشه وي:

۱. چونکه د نورمحمد تره کي يو ناول چې د "سنگسار" په نامه چاپ شوی دی، ډېر مشهور ناول دی په هغه کښې هم د يوه موخي (باباخان) او د هغه د زوی (شېر) قيصه ده چې په کښې ملايان او قاضي، مفتي او سرکاري ماسلان د دوی په خلاف يوه دسيسه جوړوي او د هغې دسيسې له مخې موخي پر دې مجبور کېږي چې خپل زوی (شېر) پر دې مجبوره کړي چې د قران په غولتون کې د غورځولو اقرار وکړي، او په داسې شکل آخر د موخي زوی شېر سنگسار کېږي او د خلقو په ذهنو کښې داسې وراچوي چې گواکي دا دولت يو اسلامي دولت دی چې د اسلام پر شرعي توگه پرېکړې کوي او خلقو ته د اسلام خلاف د عمل سزا وربنکاره کوي. خو په اصل کښې دوی د خپلو غلاوو او رسوتونو د مخنيوي د پاره داسې کارونه کوي ولې چې (شېر) تر دې مخه د ماسل په توگه

کار کړی ؤ او هرڅه ورته معلوم وو، نو دوی لکه د استخباراتو زور
یو ملگری چې په اخر له مخه باسي. د ناول بېلگه:

گهیڅ له معمول سره سم زوی او پلار ورورسته له لمانځه څخه
خپل - خپل شیان واخیستل او پر هغه پخواني ځای باندې
کښېناستل، دوی دواړه خپل لاسونه په تخرگ کي نیولې او
کنجلك (غونج) پر دوو تلو ناست وو.

د شېر د پزې سرد سړو له لاسه سوربخون شوی ؤ.

شېر د پلار په اشاره نزدې سماوار چې ته ورغی او دوی
چاینکي چای او یوه ډوډۍ یې ځنې راوړه یو چاینکه یې پلار ته او
بله ځان ته کښېښودله.

لمر ښه راوغوړېده او د دوی دواړو هډوکي یې ورتاوده
کپل، ځکه چې د حوت د میاشتې لمر خورا تودې او په زړه پورې
پلوشې لري، نو د خلقو فعالیت او تگ راتگ هم وار په وار په
وات کښې پسې ډېرېږي.

په دې حال کي یو سپین کالی غوندې سړی د شېر د پلار تر مخ
ودرېد او له هغه سره یې خبرې شروع کړې، شېر دا سړی ښه پېژاند
او حیران شو او چرت واخیست چې دا سړی زما له پلار سره څه کار
لري؟ او ولې ورسره گونډېږي؟ ځکه چې د هغه خو خورا ښې روسۍ
کلونې په پښو دي او سپینې هزارگۍ جرابې یې چې پوندې یې په
خرمن کښې نیولې شوې دي په پښو دي او دا خو گندل نه
غواړي" (۱۰).

۲. دلته په "موڅي" نومې لنډه قیصه کښې هم د یوه موڅي د
ژوند لنډه غوندې قیصه ده چې دا موڅي د مفتي، قاضي، طالبانو

او ماسلانو له خوا په ناجايزه توگه په عدالت کښې محکمه کړي او په سزا يې ورسوي او بيا هم له هغې څخه دې مړ شي، بيا خلق او دکانداران دا خبره کوي چې دا د علماوو ښېراوو داسې انجام ته ورساوه.

هغه څوک چې ورته ناولېټ يې وئيلی دی هغه ليکوالان يا خو خطا شوي دي، او يا يې دغه "سنگسار" ناول او "موخي" لنډه قيصه ډېر وختي وئيلي دي او بيا يې قيصې ورځنې سره گډې وډې شوې وي چې ورته ناولېټ يې وئيلي دي او يا کومه بله سهوه ځنې شوې وي. دا هم کېدای شي چې ډېرو ليکوالو د شفاهي روايت له کبله دا تېروتنه شوې وي، ځکه چې دا دواړه ډېر وروسته چاپ ته راغلي دي، په لومړي سر کښې د ليکوالو په تره کي باندې د ناول نگار خيال کېده. لکه عبد الکریم بريالي چې د نور محمد تره کي وه دوو لنډو قيصو ته ناول وئيلی دی، محترم عبد الکریم بريالی په خپله يوه ليکنه کښې داسې ليکي:

"بزگر کی لڑکی، اور بیل کی لاندی، میں پلاٹ کی ساخت کو ہنر مندی کے ساتھ پیش کرکے حقیقی ربط کی مثال قائم کی ہے یہ ناول قسط وار شائع ہوئے ہیں" (۱۱).

ژباړه: (د بزگر لور او د غوايي لاندی، د پلاټ په جوړښت کښې په هنرمندی سره پېش کړل شوي دي يو حقيقي ربط ورکول شوی دی، دا ناول قسط وار چاپ شوی دی).

يعني دا خو ښکاره ده چې په دغه پورتنیو کښې يو بې تربيته زوی نومې ناول دی لنډه قيصه نه او دا نور دوې د بزگر لور او د غوايي لاندی، لنډې قيصې دي ناولونه نه دي خو بريالي صاحب گوره ولې ورته ناولونه وئيلي دي.

کښې دا خو اوس واضحه ده چې قيصه زمونږ مخ ته پرته ده چې
دا يوه مکمله افسانه / لنډه قيصه ده.

په دې حقله حنيف خليل په خپله بيا په خپل يو بل کتاب کښې
وروسته ورته افسانه هم وئيلي دي، خو په هغه کښې يې د خپلي
تېري سهوې ذکر نه دی کړی.

"افغانستان ميں فکشن اور پشتو افسانه پاکستانی افسانه نگاروں
کے بعد لکھا گیا ہے۔ افسانے کے کچھ ابتدائی نمونے نور محمد تره
کی (افغانستان کے سابقہ صدر) کے ہاں ملتے ہیں۔ "موچی" کے نام
سے ان کے افسانے کو طوالت کی وجہ سے ناول بھی سمجھا گیا
لیکن اسکی ساخت افسانے کی ہے" (۱۲)۔

ژباړه: (په افغانستان کښې فکشن او پښتو افسانه د پاکستاني
افسانه نگارانو څخه پس لیکل شوی دی. د لنډې کیسې څه اولنۍ
نمونې د نور محمد تره کي (د افغانستان پخواني صدر) په شکل
کښې تر لاسه کېدای شي. د هغه د "موچي" په نامه لنډې کیسې ته د
اوږدوالي له کبله ناول هم وئیل شوی دی، لکن د دې جوړښت د
لنډې کیسې دی).

که څه هم حنيف خليل صاحب دلته خپله پخوانۍ خبره رد کړې
ده او بیرته يې نوموړې قيصه لنډه قيصه بللې ده خو بيا يې هم
دخپلي هغې زړې خبرې چې و "موچي" نومې لنډه قيصه ته يې
ناولېټ يا ناول وئيلي وو اوس بیرته تکرار کړې ده او دليل يې
وئیلی دی چې د اوږدوالي له کبله و "موچي" ته ناول وئیل هم خيال
شوی دی. خو تر کومه چې مونږ دا ياده لنډه قيصه لوستې او کتلې
ده نو په دې کښې د اوږدوالي هيڅ اثر نه ښکاري بلکې مکمله د
لنډې کیسې په چوکاټ کښې لیکلې شوې افسانه ده.

نتیجه: د دې لنډ غونډې بحث څخه مونږ په دې نتیجه رسېږو
 چې موخي په اصل کېنې یوه لنډه قیصه ده خو ناولېت یا ناول نه
 دی.
 پېشنهاد: باید له دې وروسته په پښتو ادب کېنې د نورمحمد
 تره کي دغه قیصه چې د "موخي" په نامه ده یوه مکمله افسانه وبلل
 شي بلکې ناول یا ناولېت نه و بلل شي.

۴.۴: د افسانو موضوعات:

د نورمحمد تره کي د افسانو موضوعات هم ټول تقریباً سره یو
 شان دي او په ټولو افسانو کېنې د بزگرانو، مزدورانو د خواریو
 او محنت شاوخوا راگرځېدلي دي او ټولې یې د طبقاتي توپیر پر
 بنیاد د ظلم، جبر او حکومتي چارواکو له خوا ورباندې بې ځایه
 سزاگانو ورکولو په عکس العمل کېنې لیکلې شوی دی، کوم چې
 هغه وخت د لیکوال د سترگو لیدلۍ حال معلومېږي او د هغه سماج
 یې په ښه توګه په کېنې عکاسي کړې ده. دلته یې عنوانو څخه د
 موضوعاتو ښکارندويي کېږي چې پر کومو موضوعاتو لیکوال
 لنډې قیصې لیکلې دي هم هغسې قیصه یې هم ده.
 د غوايي لاندې "نومې افسانه یوه ښه موضوع ده چې په کېنې
 د ټولنیز طبقاتي شعور خورولو او د تضاداتو واضحه عکاسي
 شوې ده.
 "د بزګر لور" افسانه ده چې موضوع یې د سماجي توپیر یو آئینه
 داره قیصه ده او ښه مفکوره لري، چې دا هم د طبقاتي او سماجي
 شعور عکاسي کوي.

زه او زما ورور" دا هم زموږ د پښتني سماج د يو داسې اړخ
آينه داره قيصه ده چې په کښې د استعماري ټولنيز شعور او "دنوي
کال خوب" نومې افسانه کښې د رياست د جبر په خلاف قيصه ده په
کوم رياست کښې چې پر ميډيا باندې بنديز وي چې ښه مفکوره
لري.

"دا دی خدمت" په دې افسانه کښې هم د رياستي جبر په ضد
پېغام موجود دی او ښه مزاحمتي مفکوره لري.

"موخي" په دې افسانه کښې د عدالتي اختيار او هغه د
رياستي جبر په مرسته استعمال کولو اظهار شوی دی. موضوع يې
ښه موضوع ده.

"د کور گټه د لاهور گټه" دا قيصه د ذخيره اندوزۍ په ضد
ليکلې شوې قيصه ده او د سماجي شعور خپرولو هڅه په کښې
شوې ده.

"زما برخه" دا افسانه يو ښه موضوع لري چې په کښې د
سودخورو په ضد ليکل شوې دي.

"خوږه جوړه شوه" په دې قيصه کښې د يو ملا د ناپوهۍ او د
خلقو پر ملا باندې په ړنده عقيدې ښکارندويي شوې ده چې دا
ناپوهي د ټول کلي د پاره د پرېشاني سبب شي،

"يو کندري اودرې ډوله خواړه" په دې قيصه کښې د حبثيت د
توپير عکاسي شوې ده او د لوی زميندارانو د غريب زميندار په
ضد ناوړه د قبضي خبره واضحه شوې ده.

"خرنگه بډای شوم" په دې کښې د يوه غريب سړي د بډای توب
قيصه ده کوم چې يې دولتي منصب ناوړه استعمال کړي وي.

د سمت مور او پلار دا هم د سودخورو په ضد معاملي په
 حقله قيصه شوې ده او ښه مفکوره لري.
 په پای کښي بډای شوم په دې قيصه کښې هم د یوه غریب
 قيصه ده چې په مزدوریو کښې یې لاس پرې کېږي او بیا په اخر
 کښې د یوه دروغجن زیارت جوړوي او پر هغه باندې ناست وي
 پېسې ټولوي.

۵.۴. د افسانو فني او تکنیکي اړخونه:

د نور محمد تره کي ټولې لنډې قيصې د فن او تکنیک له لاري
 په ټول پوره او د لنډو قيصو په قطار کښې د ښو پياوړو قيصو په
 فن کښې راځي.

د نور محمد تره کي د لنډو قيصو په حقله د پښتو سره سره نور
 د روسي ژبې ليکوالان هم ټول نقادان په دې اند دي چې نور محمد
 تره کي پر لنډه قيصه ښه لاس بردی. يعني يو ښه لنډه قيصه
 ليکونکی ليکوال دي.

هره قيصه يې، مضبوط پلاټ، خوندوره، زړه راکښونکې
 قيصه، روانه او پسته ژبه، روان او ژوندي کردارونه، مفکوره،
 تصادم، منظر کشي لري او نور د لنډې قيصې ټول لوازمات يې په
 هره قيصه کښې په ډېر هنر او فن سره ځای په ځای کړي دي، او پوه
 قيصه لا هم داسې نه ده چې فني نیمګړتياوې به لري. د دې دپاره
 مونږ کولای شو چې لنډې قيصې يې ولولو نو لا به راته ښه څرګنده

شي. او په دې اړه د بېلگې په توګه به يې د لنډو قيصو څخه د ليک نمونه رواخلو.

تن دي لکه چې زړه راباندې سوی دی او ډوډۍ دې را لنډه کړې ده! "خو په دې حال کېنې د دې د ژړا ښ واورېد، ده ورته و وئيل: "خبر خو دی په څه شي ژاړې؟"

دې ورته و وئيل:

"ولې به نه ژاړي، خو لاس مو په خوله شو ستا خو پچه ختلې ده، دا چرګ هم هغه چاته باندې دی چې ستا جلب يې راوړی دی ورسه! څه اوربشي پېدا کړه اس يې شوم ولاړ دی او هر ګړی اصرار کوي چې ورته نيم من اوربشي ورکړو."

ده چې دا وينا واورېده اعصاب يې بيده او مړه شول او لور يې لاسه ولويد پوښتنه يې وکړه:

"جلب راوړونکی چېرته دی؟"

دې و وئيل:

"پرېام باندې له ملک سره ناست دی؟"

هلته چې وروخت او تحقيق يې وکړ څرګنده شوه چې د ده نوم د تعميراتو په انشا کېنې راوتلی دی" (۱۳)

په دې پورتنۍ مکالمه کېنې د قيصې فن او تيکنیک ډېر ښکاره دی چې څنګه دي او څومره د قيصې فني اړخ يې مضبوط کړی دی. د يوې بلې قيصې بېلګه به راواخلو چې لا واضحه شي:

"دسمت مور مجبوره وه چې د لوی په موسم کېنې خپل په تي پورې هلک (سمت) هم وده ته له ځان سره يو سي ځکه چې ده ته بايد هر دوه درې ساعته وروسته تې ورکړي.

مخکه او اسمان به له گرمۍ څخه اېشېدل او د تودوڅي تاخون به هر ډي روح خورا متاثره کاوه، په همدې تواخون او په همدې تودوڅي کښې د سمټ مور به لگيا وه وړي به يې ټولول، د دې پښې طبعاً لوڅې وې او د دې لپاره چې خپلې پښې د (وډ) له ازغيو څخه تريوه حده وژغوري نو يو څه واښه او نارۍ به يې پر پښو وپېچلې او بيا به يې په خورا حرارت او تاوده زړه په وړو ټولولو پيل وکړ. سمټ ته يې په يوه وچه واله کي د نارپو کوچنۍ ځاله جوړه کړې وه او په هغه کي به يې بېداوه، په دغه ځاله کي د سمټ له څنگه د اوبو کوچنۍ کوزه هم پرته ده. کوم وخت چې سمټ وژاري او يا يې مور حسب عادت د پام کولو لپاره د ده ځالي ته راښکاري او دى وينښ پېدا کړي نو ده ته تى ورکوي (۱۴).

۴.۶. د افسانه نگار په حيثيت پښتو ادب کښې د

تره کي مقام

نور محمد تره کى چې له ناول سره سره پر لنډه قيصه ليکلو باندې هم ښه لاس بر دى. يعنې په پښتو ادب کښې د نوي جديد قيصه ليکلو روايت چې د نور محمد تره کي له لومړۍ قيصې ليکلو څخه پيل اخستى دى، يعنې "د نوي کال خوب" تر سرليک لاندې لنډه قيصه وليکله، چې په کښې د جديد طبقاتي غوښتنو مطابق انځورگري شوې ده. دا قيصه په ۱۹۴۹م عيسوي کال کښې ليکلې شوې ده او د پښتو افسانې د دويم دور لومړۍ قيصه هم ده.

دلته دوېم مونږ د پښتو افسانې د ادوارو وېش کوو چې اسیر منگل په خپل کتاب د پښتو افسانې سل کلن بهیر کښې کړی دی د هغه په مطابق نور محمد تره کی د دوېمې دورې لومړی لیکوال حسابیږي، ولې چې دوېمه دوره له ۱۹۴۹م کال څخه پیلېږي نو نور محمد تره کی هم لومړی قیصه په هم دغه کال یعنې ۱۹۴۹م کښې لیکلې ده. اسیر منگل د خپلې څېړنې له مخې د پښتو افسانې دورې هم جوړې کړې دي یعنې د ده له مخې د پښتو افسانې درې دورې دي.

" ۱۹۱۷ع نه تر ۱۹۴۸ع پورې دوېم دور (کال ۱۹۴۹ع تر ۱۹۷۲ع) او درېم دور (۱۹۷۳ع نه تر ۲۰۱۲ع) " (۱۵)

په دې وخت کښې پښتو لنډه قیصه د لنډې قیصې د فن او هنر چادر اغوستی دی. یعنې د نړیوال معیار ته د رسولو یو ښه په زړه پورې پیل شوی دی. چې ددې نوي او جدید فن سره د ورته کړېدو (ورتیا) بې د نور محمد تره کی په سر ده. یعنې دا ثابته خبره ده چې نور محمد تره کی د پښتو لنډې قیصې د دوېم دور لومړی جدید افسانه نگار دی. او دا اعزاز د نور محمد تره کی په سر دی چې پښتو افسانه بې په لومړي وار له ترقي پسندانه سوچ سره اشنا کړه. اسیر منگل په دې حقله داسې لیکي:

"افسانه نگار (نور محمد تره کی) ترقي پسند لیکونکی دی د تیاریو خلاف جنگ بې خپل هدف ګرځولی دی د ده هره لنډه قیصه د خواري کښود ستونځو نه تاویږي. ژبه یې پسته، روانه ده خپل مافي ضمیر چې څنګه وړاندې کوي د هغه نه دا اندازه په ښه توګه

لگي چې موصوف له د قيصي ليکلو چل ورځي په فني لحاظ د ده
 لنډې قيصي ډيرې مضبوطې دي پلا تونه يې بشپړ دي، (۱۶)
 په دې حالاتو کښې په نړيواله کچه ترقي پسندانه افکار، په
 نړۍ کښې د انقلابونو روحان د دويم نړيوال جنگ څخه دنيا راوتلې
 وه. نو ځکه دا رجحانات مخه په وړاندې روان وو.
 نور محمد تره کي د خپل افسانوي ليک له لارې د ترقي پسندۍ
 او انقلابيت پرچار په ډېره هنري توگه تر سره کولو. او د افغانستان
 د يوې لوي شاهي امپراتورۍ په خلاف يې خپل قلم تاند ساتلی دی
 په دې حقله يو بهرنی ليکوال د نور محمد تره کي د لومړيتوب ذکر
 داسي کوي:
 "نور محمد تره کی د لومړي ځل د پاره په افغاني ادبياتو کښې
 د افغانستان د زيار کښې طبقې د ژوند، حقوقو او طبقاتي غوښتنو
 په خاطر د هغوی مبارزې ته انعکاس ورکړ" (۱۷)
 په دې لړ کښې ملگرو اونور محمد تره کي چې په ۱۹۴۶م
 عيسوي کال کښې د ادبي او سياسي نظرياتو د ترقي پسند
 جوړولو د پاره د وينس زلميانو غورځنگ بنياد ايښی دی، او دا د
 افغانستان د هغه وخت د ادبيانو، عالمانو او لوستونکو د هلو ځلو
 يو روشن فکره تنظيم ؤ. او د هم دغه تنظيم له لارې په ادب کښې
 ترقي پسندانه رجحانات د پښتو ادب برخه جوړ شول. او په دې
 غړيو کښې هم لومړی نور محمد تره کی ؤ چې د ترقي پسندانه
 افکارو او نظرياتو پرچار به يې په خپلو افسانو او نور ليکنو کښې
 کاوه او تر ډېره حده يې برياليتوب هم په برخه ؤ.

د دې نوي ترقي پسند سوچ د خورولو د پاره په پښتو ادب
 کښې يوې پراخې دنيا د ودانولو کوشش پيل شو چې په کښې
 وپېښ زلميان په رښتيني توگه برياليتوب هم تر لاسه کړی دی، او
 هم دغه هلې ځلې بيا په ۱۹۲۵م عيسوي کال و جنوري د مياشتې
 په لومړۍ نېټه باندې د خلق ډيموکراتيک گوند افغانستان په شکل
 کښې نوي سياسي تحريک زېږوي. او دا تحريک بيا په ۲۷م اپرېل
 ۱۹۷۸م عيسوي کال کښې د يو انقلاب ته ځان ورسولو. نورمحمد
 تره کی په دې وخت کښې د پښتو ادب د افسانې په برخه کښې د
 افسانه نگار په حيث يو لوی مقام تر لاسه کوي چې په لاندې توگه
 يې مونږ بيانولای شو.

نتيجه: د دې څېړنې په نتيجه يا پايله کښې مونږ دې نتيجې ته
 رسېږو چې د نورمحمد تره کی د افسانه نگار په حيث په پښتو
 ادب کښې د مقام تعين وکړو، د دې تعين په حقله مونږ په لاندینيو
 نقطو کښې داسې وئيلي شو:

۱. نورمحمد تره کی د پښتو افسانې د دويم دور (کومې دورې
 چې اسير منگل ټاکلې دي) لومړی افسانه نگار دی چې پښتو
 افسانه يې د ريالزم او جديد نړيوال معيار سره اشنا کړې ده.

۲. نورمحمد تره کی لومړی ترقي پسند افسانه نگار دی چې
 ترقي پسندی سره يې پښتو افسانه اشنا کړې ده، او پښتو افسانې
 ته يې يو نوی او ځانگړی سبک ورکړی دی چې دا سبک د
 نورمحمد تره کی سبک بللی شو.

۳. نورمحمد تره کی د پښتو لومړی افسانه نگار دی چې د
 افغانستان انقلابي جمهور رئيس جوړ شوی دی او يو طبقاتي

انقلاب يې په افغانستان کښې راوستلی دی او پښتو ادب ته يې په خپله رئيسي کښې زيات کار کړی دی.

۴. نور محمد تره کی د پښتو لومړی افسانه نگار دی چې تعليم يې صرف تر لسم ټولگي پورې حاصل کړی دی، خو پښتو هنري نثر يې له نړيوال معيار سره اشنا کړی دی او دا اعزاز يې تر لاسه کړی دی چې د ښه هنري نثر لیکونکی ثابت شوی دی.

۵. نور محمد تره کی لومړی افسانه نگار دی چې له پښتو افسانې ليکلو سره سره يې په پښتو کښې ښه ناول هم ليکلی دی.

۶. نور محمد تره کی لومړی افسانه نگار دی چې پښتو يې له يوې اسانې، فني افسانې سره اشنا کړې ده.

۷. نور محمد تره کی لومړی افسانه نگار دی چې په ډېره اسانه او ساده کليواله ژبه يې ښه افسانه ليکلې ده، او د خپلې سيمې او سماج يې په ښه توگه عکاسي کړې ده. او بنيادي مسئلو ته يې په افسانه کښې کتنه کړې ده.

۸. نور محمد تره کی لومړی افسانه نگار دی چې د پښتو افسانه يې له سنجيده موضوعاتو او حقيقت پسند ادب سره اشنا کړې ده.

۹. نور محمد تره کی لومړی افسانه نگار دی چې درجت په ضد يې ادبي مزاحمتي مبارزه هم کړې ده او پښتو افسانه يې له مزاحمتي ادب سره په مکمله توگه اشنا کړې ده.

۱۰. نور محمد تره کی په افغانستان (موجوده) کښې د پښتو لومړی معلوم افسانه نگار دی چې تر دۀ وړاندې کوم بل چا افسانه نه ده ليکلې.

۱۱. نورمحمد تره کي ته دا افتخار حاصل دی چې ده په پښتو ادب کښې په لومړي ځل پښتو افسانه په اسانه او سیمه ایزه ژبه کښې ولیکله او د هم دې افسانې له لارې یې خپل نظریات تر عام اولسه ورسول چې په کښې تر ډېره حده بریالی شوی دی.

۱۲. نورمحمد تره کي د پښتو لومړی افسانه نگار دی چې بهرنیو محققینو یې فن ته په تنقیدي نظر کتلي دي او د پښتو ادب په افسانه کښې یې بنسټگر کس بللی دی.

.....

حوالي

۱. گپرس، ف، گ، پښتو هنري نثر، ژباړن: سرمحقق معتمد شينواري، يونائيټه پريس کوټه، دوهم چاپ، ۲۰۱۰، مخ ۱۱۷
۲. ايضاً، مخونه ۱۱۸-۱۱۹
۳. تره کي، نور محمد، د بزگر لور، سمونه: صادق ژرک، يونائيټه پريس-کوټه، لومړی چاپ، ۲۰۱۰ م، پښتو ادبي غورځنگ کوټه، مخ ۳۴
۴. ايضاً، مخ ۱۰
۵. ايضاً، مخ ۵۸
۶. ژرک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کليات، پښتو ادبي غورځنگ، شالکوټ، فروري ۲۰۱۴ م، مخ ۱۴
۷. منگل، اسير، د پښتو افسانې سل کلن بهير، دانش خپرندويه ټولنه-پېښور، ورومبي چاپ اکتوبر ۲۰۱۳ م عيسوي، مخ ۷۰
۸. خليل، حنيف، پښتو ناول (تحقيقي و تنقيدي جائزه)، ملت اېجوکېشنل پرنټرز لاهور، ورومبي چاپ جنوري ۲۰۰۰ م عيسوي، مخ ۲۹
۹. تره کي، نور محمد، د بزگر لور، سمونه: صادق ژرک، مخونه ۴۱-۴۲
۱۰. تره کي، نور محمد، سنگسار، خپرونکي، پښتو ادبي غورځنگ کوټه، دوهم چاپ ۲۰۰۹ م. مخونه ۲۵-۲۲
۱۱. بريالي، عبد الکریم، ليکنځی، پښتو ناول نگاري کا ايک جائزه، پښتو اکېډمي کوټه ۱۹۸۷-۸۸ عيسوي، مخ ۵۳

۱۲. خليل، حنيف، پشتو زبان و ادب کي تاريخ (ايک خاکه)،

يونيورسٽي بکس پبلشرز، پشاور،، اگست ۲۰۰۹م. مخ ۲۹۹

۱۳. تره کي، نور محمد، دبزرگ لور، سمونه: صادق ژرک مخونه ۳۹.

۴۰.

۱۴. ايضاً، مخ ۸۴

۱۵. منگل، اسير، د پشتو افسانې سل کلن بهير، مخونه

۱۷۳، ۴۷، ۳۴

۱۶. ايضاً، مخ ۷۱

۱۷. ژرک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کليات، مخ

۷۲۵

پينځم باب: خلاصه او نتيجه

خلاصه: په دې څېړنه يا تحقيقي تهسيز کښې د نورمحمد تره کي د ادبي خدماتو په حقله تحقيق شوی دی او په خاصه توگه د نورمحمد تره کي په پښتو افسانوي ادب کښې د کردار په رابرسېره کولو باندې تحقيق شوی دی. چې د دې تحقيق له لارې مونږ په لاندینۍ نتيجه رسېږو او ورسره څو پېشنهادونه هم ورکړو:

۱. په لومړي باب کښې يې د نورمحمد تره کي د ژوند، روزگار، لږ څه سياسي او ورسره علمي خدماتو باندې تحقيق شوی دی او تر اوس مهاله چې کوم معلومات لرو هغه مو په کښې يو ځای کړی دی، او په دې نتيجه رسېدلي يو چې نور محمد تره کي د افغانستان لومړی ادبي شخصيت دی چې په سياسي توگه هم تل سرگرم پاته شوی دی او د خپلې مبارزې پر بنا يې انقلاب هم کړی دی. لومړی ادبي شخصيت دی چې ادب يې له روشنفکرۍ او ريالزم سره سم دم اشنا کړی دی او ورسره يې "ادب دپاره دژوند" نظريې يو رښتینی پلوی پاته شوی دی.

۲. په دې دويم باب کښې د نورمحمد تره کي د نالونو موضوعاتي جاج اخيستل شوی دی، د نالونو تعاروف، په ناولونو کښې مقامي او سماجي خدوخال تربحث لاندې راغلي دي، ورسره د ناولونو سياسي پس منظر، په ناولونو کښې د سياسي نظريې جائزه، په ناولونو کښې طبقاتي نظريه، د ناول نگار په هېث په پښتو ادب کښې نورمحمد کي مقام، ټاکل شوی، او ۱.

سفار شته شوې ده چې نور محمد تره کی د افغانستان او پښتو ادب لومړي ناول نگار دی، يعني د پښتو ناول بنسټگر نور محمد تره کی دی. او ورسره لومړی طبعزاد ناول هم د نور محمد تره کی بې تربیته زوی "نومې ناول دی. او ټول ناولونه یې د ژوند دپاره یو رښتني مقصدیت لري يعني د افغاني ژوند کره وړه، سماجي او سیاسي اړخ، معاشي بې انصافي، او ورسره یې ادبي فن او هنر هم په نظر کښې نیولي دي.

۳. په درېم باب کښې د نور محمد تره کی د ناولونو فني او تیکنیکي اړخ ته په مکمله توګه کتنه شوې ده چې د هر ناول یې په ځانګړي توګه د ناول فني لوازماتو باندې بحث شوی دی. او په دې نتیجه رسېدلي یو چې د نور محمد تره کی ټول ناولونه په فني حقله مکمل دي او هیڅ کمی په کښې نه شته، په هر ناول کښې د ټولو فني لوازماتو پوره پوره خیال ساتل شوی دی، او ناول نگار په شعوري توګه باندې یو ښه ناول نگار ځان ثابت کړی دی. يعني د نور محمد تره کی د ناولونو پر پلاټ، قیصه، سسپېنس، واقعہ نگاري، منظر کشي، ډکشن، کلائمېکس، فلسفه حیات، تصادم باندې په ځانګړي توګه بحث شوی دی. چې د فن او هنر له پلوه یې ناولونه مکمل دي بلکې فني ځانګړتیاوې لري، چې دا د نور محمد تره کی د ناول لیکلو یو ځانګړی سټایل (سبک) ورته وئیلای شو. ولې چې کوم څوک د نور محمد تره کی یو ناول بغیر له نوم څخه رايي او دا پته ورته نه وي چې دا ناول د چا دی او چا لیکلی دی نو هغه چې کله هم ناول مکمل تر پایه و رايي نو ارو مرو به دا خبره کوي چې د نور محمد تره کی د سبک ناول کېدای شي. د دې مطلب

دا شو چې نور محمد تره کي ځان ته په ناول کښې سبک اختيار

کړی دی.

۴. په څلورم باب کښې د نور محمد تره کي د افسانو موضوعات، تعارف، فن او تېکنیک، او افسانه نگار په بحث د ده په پښتو ادب کښې مقام باندې سیر حاصل بحث شوی دی او ورسره د موخي افسانې پر صنفی حیثیت باندې بحث شوی دی چې نتیجه یې داسې ده.

نور محمد تره کي د پښتو ادب د قیصې د دوهم دور لومړی افسانه نگار دی چې پښتو افسانه یې له جدید ضروریاتو سره اشنا کړه، او یو ریالستیک تنقیدی طرز یې په کښې خپل کړی دی، چې تر دې وړاندې په پښتو افسانه کښې نه لیدل کېږي. او پښتو افسانه ته یې یو نړیوال معیار ورپه برخه کړی دی. او ورسره یې پښتو فکشن له جدید ترقي پسند نظریاتو سره اشنا کړی دی، چې دغه طرز یې د "ادب د پاره د ژوند" واضح عکاسي کوي.

په هم دغه باب کښې مونږ د "موخي" نومې افسانه یوه مکمله افسانه ثابته کړې ده چې تر دې وړاندې ځینو لیکوالانو ورته ناول یا ناولېټ وئیلی ؤ. خو له دې وروسته باید دا یوه مکمله افسانه و بلل شي.

په دغه باب کښې یو بل بحث هم شوی دی چې "د کله به وي"، نومې لیکنه تر دې وړاندې په "بزگر لور" نومې کتاب کښې د افسانې په نامه چاپ شوې ده، د دې تحقیق په رڼا کښې دا یوه لیکنه یا تحریر ثابت شوی دی چې د یو سیاسي هدف د ارمان عکاسي کوي او غوښتنه کوي چې داسي باید وشي، خو افسانه نه.

او دا سفارش شوی دی باید دې ته یوه لیکنه و وئیل شي، خو
افسانه هیڅ کله نه.

د دې تحقیق په رڼا کښې چې کومې نوې څېړنې مخته راغلې
دي او نتیجه یې ورکړې ده، د دې ټول تحقیق سفارښتنه باید وکړل
شي او دا په پښتو ادب کښې یو مستند تحقیق و ګرځول شي ترڅو
نوې خبره مخته راځي.

پای

کتابیات

۱. احمد، رشید، پښتو ناول (سل کاله)، ضياء سنز پرنټرز پېښور، ورمبي چاپ، ۲۰۱۵م کال
۲. اخگر، بشير، (علمي، سياسي او ادبي ژوند): سورگل فرهنگي کلتوري ټولنه، کال ۲۰۱۱م
۳. اعظم، محمد اعظم، پښتو ادب کښې کردار نگاري، پښتو اکېډمي پېښور، لومړی چاپ کال ۱۹۹۳
۴. انځور، زرین، د پښتو معاصر داستاني ادبياتو تاريخي کتنه، دانش خپرندويه ټولنه، کال ۱۳۹۳هـ ش (۲۰۱۴)
۵. بخرکی، محمد علم، وینښ زلمیان (د افغانستان یو سياسي تحریک)، افغاني کلتوري ټولنه، نيدرلېنډ، دویم چاپ کال ۲۰۰۰م عيسوي
۶. پاشا، احمد شجاع، افغانستان (ایک قوم کا الميه)، سنگ ميل پبليکېشنز، لاهور سال ۱۹۸۹
۷. تره کی، نور محمد، څره، د ښونې او روزنې مطبوعه، افغانستان، کال ۱۳۵۷هـ ج
۸. تره کی، نور محمد، د بزگر لور، سمونه صادق ژرک، یونایتېډ پریس-کوټه، لومړی، چاپ، ۲۰۱۰م کال
۹. تره کی، نور محمد، د بنگ مسافري، د ښونې اوروزنې مطبوعه، افغانستان، کال ۱۳۵۷هـ
۱۰. تره کی، نور محمد، سپین، د ښونې اوروزنې مطبوعه، افغانستان،

کال ۱۳۵۷ هـ ش

۱۱. تره کی، نور محمد، سنگسار، خپرونکی، پښتو ادبي غورځنگ کوټه، دوهم چاپ ۲۰۰۹م کال

۱۲. خليل، حنيف، پښتوناول (تحقيقي و تنقيدي جائزه)، ملت اېجوکېشنل پرنټرز لاهور، وړومبي چاپ جنوري ۲۰۰۰م کال عيسوي

۱۳. خليل، حنيف، پښتو زبان و ادب کي تاريخ (ايک خاکه، يونيورسټي بکس

پبلشرز، پشاور، کال، اگست ۲۰۰۹م

۱۴. د تره کي لنډه بيوگرافي، د افغانستان د علومو اکاډمۍ کال ۱۳۵۷ هـ ش

۱۵. دکارگرې طبقې گوند، سورگل، کال ۱۳۵۰ هجري

۱۶. رفيع، حبيب الله، پښتو پانگه، پښتو ټولنه، کال ۱۳۵۲ هـ ش

۱۷. ريان، بشير احمد، د افغاني باچاهانو لنډ ژوند ليک، صديقي خپرندويه ټولنه، کال ۱۳۸۷ هجري

۱۸. ژړک، محمد صادق، د نور محمد تره کي داستاني کليات، ترتيب صادق ژړک، پښتو ادبي غورځنگ، شالکوټ، فروري ۲۰۱۴م

۱۹. ژړک، محمد صادق، بې تربيته زوی، نور محمد تره کي، پښتو ادبي غورځنگ کوټه، ۲۰۱۲م کال

۲۰. سيدي، تنظيم سيد، ناول به څنگه ليکو: څېړنيار، مومند خپرندويه ټولنه-جلال آباد، دوهم چاپ کال ۱۳۹۱ الميرز

۲۱. ځی ، ف ، گپرس ، لیکوال ، ژباړن: سرمحقق معتمد شینواري ،
یونانیته پریس کوټه ، دویم چاپ ، کال ۲۰۱۰م
۲۲. منگل ، اسیر ، د پښتو افسانه سل کلن بهیر ، دانش خپرندویه
ټولنه- پېښور ، ورومې چاپ کال اکتوبر ۲۰۱۳م عیسوي
۲۳. مارکس ، کارل ، او اپنگلز ، کمیونسټ مېني فیستو ،

۱۸۴۷ عیسوي

۲۴. ماما ، عزیز الله ، پښتو مترقي ادب په لویه پښتونخوا کښې ،
هیواد کتابتون ، کوټه ، کال می ۲۰۱۲م

رسایل / مجلې : MAGAZINES / PAPERS

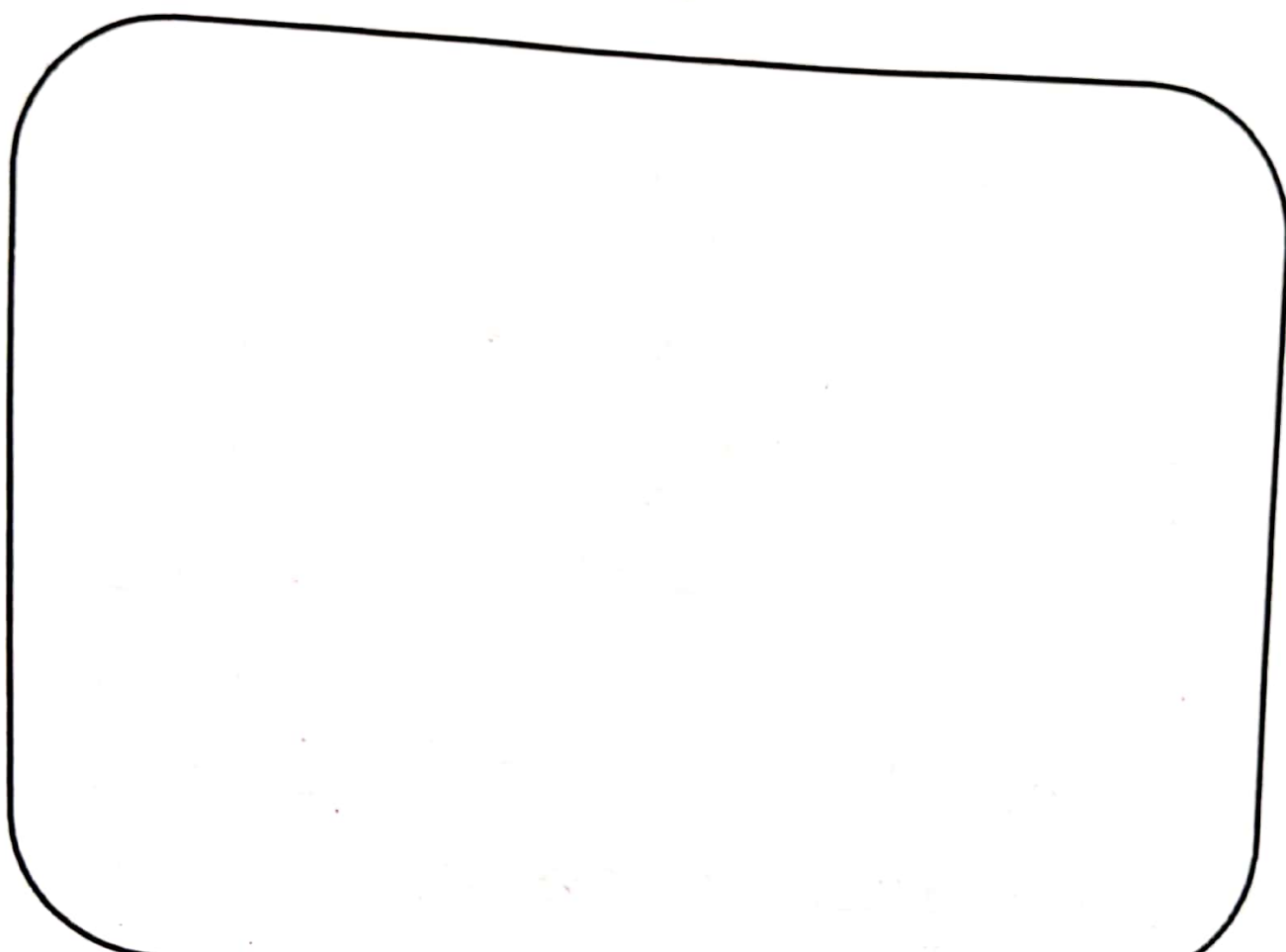
۱. لیکنې / لیکنځي ، پښتو ناول نگاري کا ایک جائزه ، پښتو
اکېډمۍ کوټه ، کال ۱۹۸۷-۸۸ عیسوي

وېبپاڼې : WEBSITES

<http://www.taraki.org/life/www.tarakaifoundation.com>
<http://publishing.cdlib.org/ucpressebooks/view?docId=f7b69p12h&chunk.id=s1.17.26&toc.depth=100&brand=ucpress>

سای = 16.009.10 = سخی دود غم

برای یادداشت



Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library